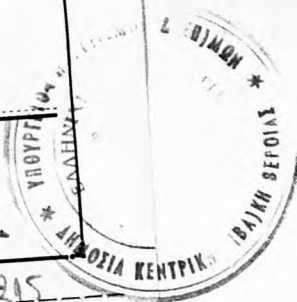

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 400 ΒΕΡΟΙΑΣ
 Αριθ. ελκ. 720
 Δωρεά: Υπουργείου
 Άντωνιν
 Πολύζου και Έπιστημών

GRVTR-00915

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ἢ

Ο Δ Η Γ Ο Σ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΔΙΑΙΡΕΤΑΙ Δ' ΕΙΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ΠΕΤΡΟΥ ΣΗΡΟΥΤΟΥ

Διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς
Σχολείοις τῆς Πρωτεύουσας

Πρωτεύουσα
142/205/5
Πετ

ΑΘΗΝΗΣ,

ΤΥΠΟΙΣ καὶ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩ: Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

(Ὅδε Εὐριπίδου παρὰ τὸ Βασιλικὸν Λύκειον.)

Δημοσφ. Βιβλιοθήκη Βέροιας

1861. Αρ. Εισ. 720

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΗ:

ΕΚΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗ Κ. ΚΥΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ, ΚΟΜΗΣΗ, ΡΩΜΑ,

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Βαθυτάτου Σεβασμοῦ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΗΓΟΥΡΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μ Ε Ρ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

207145 40920

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΗΓΙΣΤΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Διὰ νὰ μάθωμεν νὰ προσφέρωμεν καὶ νὰ ὁμιλῶμεν καλῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, πρέπει νὰ διδασκῶμεν ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς αὐτῆς, ἥτις εἶναι ἡ μόνη κλεῖς τοῦ καλῶς ὁμιλεῖν καὶ ἀναγινώσκειν.

Οἱ εἰρημένοι κανόνες δὲν εἶναι οὔτε πολυάριθμοι οὔτε τοσοῦτον δύσκολοι ὅσον πολλοὶ τοὺς ἐχαρακτήρισαν· ἡ δὲ μόνη αὐτῶν δυσκολία συνίσταται εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ἡ πρέπει Γάλλος τὸ γένος νὰ ᾔηται ἢ νὰ ἐξῆσε πάντοτε ἐν κοινῶνι πεφωτισμένη καὶ εὐγενεὶ τῆς Γαλλίας, ἢ μὴ ὢν Γάλλος νὰ ἐδιδάχθῃ ἤδη τὴν γλῶσσαν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπὸ γάλλων διδασκάλων κατεχόντων πάντα τὰ προτερήματα τῆς γλώσσης των.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα εἶναι ἀναμφιβόλως προικισμένη διὰ προτερημάτων οὐχὶ κοινῶν· ἡ προφορὰ αὐτῆς εἶναι ἀρμονικωτάτη, γλυκυτάτη καὶ πλήρης θελκτικῶν χαρίτων· οἱ ἰδιωτισμοὶ τῆς, οἱ τρόποι τῆς, ἡ μόρφωσις τῶν φράσεών τῆς, ὅλα παριστάνουσι τὴν ὡραίαν ποικιλίαν τῆς, καὶ τοῦτο σχηματίζει τὸ δεύτερον μέρος αὐτῆς. Πάντα ταῦτα τὰ προτερήματα τὴν ἀνύψωσαν τόσον ὥστε κατέστη ἡ διπλωματικὴ γλῶσσα, καὶ ἡ μόνη χρήσιμος καὶ ἀρμοδία γλῶσσα εἰς τὴν σχέσιν τῶν ἐθνῶν πρὸς ἀλλήλα. Ὅστις δὲν ἀνέγνωσε τὸν Πασχάλην, τὸν Κορνήλιον, τὸν Ῥακίαν, τὸν Δεσπρεέν, τὸν Βοσουέτον, τὸν Ἰλ-Καρνιέρον, τὸν Φενελῶνα, τὸν Ἀβδα-δὲ-Λή, τὴν Κ. Δε

Σεβινιέ, τὸν Λαφονταίνον, τοὺς δύο Ρουσσώ, τὸν Βολταῖρον, τὸν Μπουφῶνα, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐπισήμους Συγγραφεῖς καὶ Ποιητάς, δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐκτιμῇσῃ τὴν ὡραιότητα τῆς γλώσσης ταύτης. Ὡς πρὸς τὸ ὡραῖον, τὸ ἀρμονικὸν καὶ μαγευτικὸν τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, δὲν ἔχει βεβαίως ἀδικον παλαιός τις Συγγραφεὺς, ἡ διδάσκαλος, θελήσας νὰ παραβάλλῃ τὴν προφορὰν καὶ τὸν μελωδικὸν τονισμὸν τῆς γλώσσης αὐτῆς, μετὰ διαφόρων ἰδανικῶν ὄντων καὶ πραγματικῶν ὡραιότητων, εἰπὼν « ἡ γαλλικὴ » γλώσσα ἀρμόζει εἰς τὰς ἀηδόνας καὶ εἰς τὸ ἐκλεκτὸν καὶ » ὡραῖον γυναικεῖον φύλον ».

Ἡ καλὴ προφορὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης στηρίζεται εἰς τὰ ἑπτὰ ταῦτα· 1. εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις φωνῆς, τὰς ὁποίας ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων διὰ τῶν τριῶν τόνων τῆς ὀξεύσεως, βαρείας καὶ περισπωμένης, 2. εἰς τὴν προφορὰν τοῦ συνθέτου συμφώνου *ch* καὶ εἰς τὴν τοῦ *ge* τοῦ *gi*, 4. τοῦ *u* τοῦ *eu*, 6. καὶ τοῦ *i* ὑγροῦ, 7. εἰς τὴν ὑπόβρινον προφορὰν τῶν *m* καὶ *n* ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεων. Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι ὅτι διὰ τὴν καλὴν προφορὰν ἀχώριστος εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ χρόνου βραχέος ἢ μακροῦ ὥς πρὸς τὸν τονισμὸν, ἢ ἡ μικροτέρα ἢ μεγαλειτέρα βραχύτης χρόνου τοῦ προφερομένου φωνήεντος. Αὕτη λοιπὸν ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν ῥηθέντων ἑπτὰ διαφορῶν εἰδῶν τῆς φωνῆς, σχηματίζει τὸν προσωδικὸν ἢ γραμματικὸν τονισμὸν τῶν λέξεων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ἡ καλὴ προφορὰ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ καλῶς ἀναγινώσκειν καὶ ὁμιλεῖν.

Δύο μέθοδοι ὑπάρχουν πρὸς τὴν προσποῦσθῃν ὁποιασδήποτε γλώσσης· ἡ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς μέθοδος καὶ ἡ πρακτικὴ· ὁ θέλων νὰ μάθῃ γλῶσσαν πρὸς διασκέδασιν καὶ διὰ νὰ λέγῃ ὅτι ἔμαθε αὐτὴν, δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πρακτικὴν μέθοδον· ἔπειτα ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον καὶ οὐβερμίαν ἔχει βάσιν. Ἡ δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς εἶναι ἡ ἀπλουστέρα καὶ ἡ μόνη βάσιμος μέθοδος· ταύτην

ὀφείλουν νὰ προτιμήσωσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες βαοίμως νὰ μάθω-
σι τὴν γλῶσσαν.

Ἡ σπουδὴ τῶν γλωσσῶν εἶναι ἔργον λίαν σπουδαῖον, διότι
ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ἅπασα ἡ οἰκοδομὴ τῶν ἀνθρωπίνων
γνώσεων.

Εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι
ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Λ. Ὀλιβέτ καὶ ἄλλων με-
λῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἡ προφορὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης διαι-
ρεῖται εἰς τρία, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἀπλὴν διήγησιν καὶ
τὴν συνδιάλεξιν. Δὲν ἀναγινώσκει καὶ δὲν ὁμιλεῖ καλῶς ὅστις
δὲν μάθῃ νὰ δίδῃ ὅσον τὸ δυνατόν μὲ ἀκρίβειαν εἰς ἐκάστην
συντακτικὴν τὸν ἀνήκοντα αὐτῆς τόνον. Ἡ τῆς διηγήσεως ἀ-
κριβοῦς προφορὰ δὲν ἀνέκει εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο ὀδοκίμιον· ἔχο-
μεν ἀνάγκην μᾶλλον νὰ μάθωμεν τὴν ἀνάγνωσιν, διότι ἡ τῆς
διηγήσεως, λέγει ὁ Ἀββᾶ Μπατόκ, εἶναι εἰδὸς τι μουσικῆς
ἁρμονίας. Ὁ Κ. Μ. Ὀληβέτ λέγει ὅτι ἡ προσωδία μᾶς διδά-
σκει ναὶ μὲν τὴν ὀρθὴν τῶν συλλαβῶν διαίρεσιν ὡς ἀναγκαίαν
καὶ ὠφέλιμον πρὸς τὸ καλῶς ὁμιλεῖν, οὐχ' ἥττον ὅμως, προσ-
θέτει, ἡ ὑπερβολικὴ προσπάθεια, ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐφαρμογῆς
τῶν κανόνων, ἐπιέφρει τὴν ἐπιτήδευσιν (affectation) καὶ ἐντεῦ-
θεν τὸ κακῶς ὁμιλεῖν. Προσθέτει δ' ἔτι ὁ περιώνυμος οὗτος
Ἀκαδημαϊκὸς ὅτι οἱ ξένοι νὰ μὴ ζητῶσι παρὰ πολὺ ν' ἀπο-
κτήσωσι τὴν προσωδικὴν ἐντέλειαν, ἀλλὰ νὰ μάθουν τὸ καλῶς
ἀναγινώσκειν καὶ ὁμιλεῖν, περιοριζόμενοι εἰς τὴν ὅσον οἷόν τε
ἀκριβοῦς προφορὰν τοῦ γαλλικοῦ φωνήεντος u, τοῦ συνθέτου
eu, τοῦ λαρυγγοφώνου ὀξυτόνου é, καὶ εἰς τὰς συνθέτους συλ-
λαβὰς ch, ge καὶ gi.

Ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν τέλος ὅτι ἡ τῆς ἀναγνώ-
σεως καὶ συνδιαλέξεως προφορὰ, διαφέρει μόνον ὡς πρὸς τὴν
βραχύτητα τῶν συλλαβῶν. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν εἶναι ὁ τονι-
σμός μακρότερος ὀλίγον καὶ πλεόν διακεκριμένος, εἰς τὴν ὁ-
μιλίαν, ὁ προσωδικὸς κανὼν τοῦ τονισμοῦ γίνεται ταχύτερος
καὶ διακεκριμένος κατὰ τὴν ἰκανότητα τοῦ λαλοῦντος.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι αἱ εἰρημέναι προεισαγωγικαὶ παρατηρήσεις, αἵτινες δὲν εἶναι γέννημα τῆς διανοίας μου, ἀλλὰ συνηθροίσθησαν παρ' ἐμοῦ ἐκ διαφόρων γάλλων συγγραφέων, θέλουσιν εἶσθαι δεκταὶ καὶ ἱκαναὶ νὰ ἐπαυξήσωσι τὴν ὑπάρχουσαν γενικὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἀκρότησιν τῆς γλώσσης ταύτης, ἥτις κατέστη σήμερον εἰς ὅλας τὰς ἐξευγενισμένας κοινωνίας, τὸ πολύτιμον κόσμημα, τῆς ἐντελεστερας καὶ εὐγενεστερας ἀνατροφῆς.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.

Η Ἐντελὴς προφορὰ τῆς γαλλικῆς γλώσσης στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων καὶ τῶν τριῶν τόνων, τὸν ὀξὺν (aigu), τὸν βαρὺν (grave) καὶ τὸν περισπώμενον (arconflexe).

Ἡ ἐκφώνησις τῶν τριῶν τούτων τόνων εἶναι ποτὲ μὲν βραχεία, ποτὲ δὲ μακρά, ποτὲ δὲ λίαν μακρά. Καὶ ἡ μὲν βραχεὶς ἐκφώνησις συνίσταται εἰς τὸν ὀξὺν τόνον· ὡς bonté (καλοκαγαθία), ἡ δὲ μακρὰ εἰς τὸν βαρὺν τόνον· ὡς feve (ὄσπριον), καὶ ἡ λίαν μακρὰ εἰς τὸν περισπώμενον, ὡς fenêtre (παράθυρον).

Στηριζόμενοι ἐπὶ ταύτης τῆς βάσεως ὀφείλομεν νὰ πραγματευθῶμεν ἅ. περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν εἰρημένων τριῶν τόνων ἐπὶ τῶν ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων *ε'*. περὶ τῆς ἐπιρρίνου προφορᾶς τῶν συμφώνων *m* καὶ *n* *γ'*. περὶ τῶν διφθόγγων, *δ'*. περὶ τῶν συμφώνων *B, C, D, F, G, H, L, M, N, P, Q, R, S, T, V, X, Y, Z*, καὶ *é*. περὶ τῆς γαλλικῆς προφορᾶς τῶν *ch, ge, gi, gn* καὶ τοῦ ὕψους *i*. Μετὰ δὲ ταῦτα θέλομεν θέσει ἐν τῷ τέλει τοῦ *B'*. Μέρους παράρτημα περὶ τῆς πρακτικῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· θέλομεν ἐκτανθῇ ἐπομένως περὶ τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων, φράσεων καὶ ἰδιωτισμῶν, καὶ θέλομεν περατώσει τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον ἡμῶν, δι' ἐνὸς καταλόγου τῶν λέξεων ὅσαι ἐξαίρουνται τῶν γενικῶν κανόνων τῆς προφορᾶς.

*Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων ' , ' , ἐπὶ τῶν
ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων.*

Δεκατέσσερες διακεκριμέναι προφοραὶ γίνονται ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων τόνων, ἐπὶ ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀφώνου φωνήεντος *e* ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις, περὶ τοῦ ὁποίου ἐν ἐκτάσει θέλομεν εἶπει ὅταν ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ φωνήεντος τούτου. Αἱ 14 αὗται διακεκριμέναι προφοραὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

- a. grave (βαρὺ), pâte (ζίκη), bât (πύγμα).
- a. aigu (ὀξύ), palte ποὺς τετραπόδου), bat (οὐρά ἰχθύος).
- é. formé (κλειστόν), bonté (ἀγαθότης), liberté (ἐλευθερία).
- e. ouvert commun (ἀνοικτὸν κοινόν), mer (θαλασσα), fer (σίδηρος).
- è. ouvert (ἀνοικτὸν), père (πατήρ), mère (μήτηρ).
- è. très-onvert (πάνυ ἀνοικτὸν), succès καλὴ ἔκβασις.
- e. muet ἄφωνον τὸ τελευταῖον, καὶ ἡμίφωνον τὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς mesure (μέτρον) πρόφερε mesure.
- i. fermé (κλειστόν), ici (ἐδῶ).
- ô. grave (βαρὺ), hôte (ξενοδόχος).
- o. aigu (ὀξύ), hotte (κόφινος).
- u. très-fermé (πάνυ κλειστόν), vertu (ἀρετή).
- eu. grave (βαρὺ), jeune (νηστικός).
- eu. aigu (ὀξύ), jeune (νέος).
- ou. ouvert (ἀνοικτὸν) sou (σολδίων ἢ πεντάλεπτον).

Περὶ τοῦ e ἐν γένει.

Τὸ φωνῆεν τοῦτο ἔχει τὴν μεγαλειτέραν βαρύτητα καὶ ἰσχὺν, ὡς πρὸς τὴν προφοράν, ἐκ τῶν τεσσάρων ἄλλων φωνηέντων καὶ εἶναι τὸ μόνον, ἐφ' οὗ βασίζονται οἱ τρεῖς εἰρημένοι τόνοι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, ἐν ᾧ τὸ u ἐπιδέχεται τὸν ὀξὺν καὶ περισπώμενον τόνον, τὸ δὲ i καὶ o ἐπιδέχονται μόνον τὸν περισπώμενον.

Τὸ *e* εἶναι ὁ γενικὸς τύπος δι' οὗ οἱ Γάλλοι παριστάνουσι τὸ θνη

λυκὸν γένος τῶν ὀνομάτων fort—forte (δυνατός), grand—grande (μέγας, μεγάλη), petit—petite (μικρός, μικρά), ami—amie (φίλος, φίλη), fait—faite (πεποιημένος—μένη) sur—sure (βέβαιος, βεβία) κ. τ. λ. ὁ κανὼν αὐτὸς χρησιμεύει πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἐν γένει· ἐν τέλει τῶν λέξεων, τὸ ε μὴ ἐπιφέρων οὐδένα τῶν τριῶν εἰρημένων τόνων, καὶ εἰς τὰς καταλήξεις· εἰς es εἶναι ἄφωνον·

Παραδείγματα.

autre (ἄλλος). grammaire (γραμματική). faites (κάμψτε).

Ἐξαιροῦνται αἱ μονοσύλλαβοι λέξεις

mes (ἐδικά μου), tes (ἐδικά σου), ses (ἐδικά του) κ. τ. λ., καὶ εἰς τὰς καταλήξεις er, ez, et ται en ὅπου προφέρεται ὀλίγον ὅξυ μὴ ἐπομέ-
νου φωνήεντος aimer à lire (ἀγαπᾷ τὴν ἀνάγνωσιν) vous aimez
beaucoup la musique (ἀγαπᾶτε πολὺ τὴν μουσικὴν)· votre bon-
net est malfait (ὁ σκουφός σας εἶναι κακῶς καμωμένος)· c'est un
bien mauvais examiner (αὕτη εἶναι πολὺ κακὴ ἐξέτασις).

Προσέτι, εἶναι ἄφωνον ἐν μέσῳ λέξεως μὴ φέρον τόνον οὐδένα, ὡς
certainement (βεβαίως), médecine (ιατρικὴ), justement (δικαίως),
κ. τ. λ.

Τὸ ε τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἄφωνον ὅταν εὐρίσκεται ἠνωμένον μετὰ
τῶν 14 συμφώνων be, ce, de, fe, ge, le, me, ne, pe, que, re, se,
te, ve· ἡ ἀκριβὴς προφορὰ τῶν μονοσυλλάβων τούτων εἶναι ὀλίγον
δύσκολος κατ' ἀρχάς· ἡ δὲ δυσκολία αὕτη ἐξαλείφεται διὰ τῆς ἀκο-
λούθου ἐρμηνείας· ὑποθέτομεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ e, τὸ ου ἑλληνικόν,
τότε βεβαίως ἡ προφορὰ τῶν 14 μονοσυλλάβων ἐκφωνεῖται κάλλιστα
δι' ἑλληνικῶν στοιχείων καὶ μαθησθήσεται οὕτω· μου, σου, γτου, φου,
ζιου, λου, μου, νου, που, κου, ρου, σου, του, δου. Διὰ τὰ πλησιάζ-
σωμεν δὲ τὴν προφορὰν τῶν Γάλλων. πρέπει νὰ μὴ σταματῶμεν
καθόλου τὴν φωνὴν τῆς μονοσυλλάβου, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐνώνωμεν εὐθὺς
μὲ τὸ ἐπόμενον γράμμα ἄλλης ἐπομένης λέξεως, εἴτε φωνῆεν εἴτε
σύμφωνον εἶναι τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς· ὡς le jour avant (τὴν προ-
τεραίαν ἡμέραν), me fait rire (μὲ κάμνει νὰ γελῶ), je vous salue
(σὰς χαιρετῶ), de manger (νὰ φάγω), προφέρονται l'oujour avant,
moufait rire, jounvous salue.

Τὸ ε εὐρίσκόμενον εἰς μονοσυλλάβους λέξεις αἵτινες προηγούνται
ἄλλης λέξεως ἀρχιζούσης ἀπὸ συλλαβῆς ἥτις λήγει εἰς ε ἄφωνον

ἔχει τὴν ῥηθεῖσαν προφορὰν τοῦ ἑλληνικοῦ οὐ καθὼς *je ne le demande pas* (δὲν τὸν ζητῶ) προφέρεται *jou, nou, lou, dou, mande pas*, καὶ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων *ζου, νου, λου, ντου, μαντ, ωα* διότι ἡ πρώτη συλλαβὴ *de* τοῦ *demande* ἔχει τελικὸν ε ἄφωνον, ὡς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ ἐνοῦνται εἰς μίαν μόνην φωνὴν τὰ μονοσύλλαβα πάντα καὶ ὁ τόνος ὅλος τῆς φωνῆς νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, δηλ. ἐπὶ τοῦ *pas* καὶ *point*.

Παραδείγματα.

Tu ne le vois pas (σὺ δὲν τὸ βλέπεις).

Je ne m'en rappelle point (δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι διόλου).

Ἐπειδὴ προηγουμένως εἴπομεν ὅτι ἡ ἐκφώνησις τῶν τριῶν τόνων τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τοῦ ὀξέος, βαρέος καὶ περισπωμένου, ἐπὶ τῶν φωνηέντων ἢ συλλαβῶν, εἶναι ποτὲ μὲν μακρὸς, ποτὲ δὲ βραχὺς, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν μικρὸν κατάλογον τῶν φωνηέντων μετὰ τῶν τόνων, καὶ ἄνευ αὐτῶν, σημειόνοντες ἐφ' ἑκάστου φωνηέντος ἢ διφθόγγου, τὴν μακρὰν προφορὰν διὰ τοῦ σημείου (˘), καὶ τὴν βραχεῖαν διὰ τοῦ (˙).

Ὁ σκοπὸς ἡμῶν, ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ μακρὰ ἢ ἡ βραχεῖα προφορὰ τῶν φωνηέντων, ἀπομακρύνει τῆς κοινῆς προφορᾶς τῆς γεννηθησομένης ἀμφιβολίας, εἰς τὸν ἀκούοντα ἡμᾶς ὁμιλοῦντας.

Χρόνος τῶν τόνων.

Μακρόχρονα.

acre δριμύς, στρυφνός.
alène κεντητήριον ὑποδηματοποιῶ.
bailler χασμορίζομαι.
bât ζυμᾶρι.
bête ζῶον.
beauté ὠραιότης.
boite κιβώτιον.
bond ἀναπηδῶ, σκυρτῶ.
chair κρέας, σὰρξ.
corps σῶμα.

Βραχύχρονα.

acre μέτρον γῆς τῶν γάλλων.
halène ἀναπνοή.
bailler ἐνοικιάζω.
il se bât κτυπᾶται.
pêre σίκλον.
dôte ὁ ὑποδηματοφορῶν.
il boite χωλαίνει.
bon καλός.
cher ἀκριβής.
côt κάλος.

cũire βράζω.
il dégoute δυσαρρεστεῖ.
dōnt (ἀναιρ. ἀντων.)
fête εορτή.
forêt δάσος.
jeũne νηστεία.
māitre ιδιοκτήτης, κύριος, δι-
δάσκαλος.
mātin σκύλος (ὕβρυστική λέ-
ξις).
mōis μῆν.
mōnt ὄρος.
mūr ὠριμος.
māise παιγνιδίου μετὰθεις.
pâte ζύμη.
pāume παλάμη.
plāine πεδιάς.
sāute πήδημα.
sāint ἄγιος.
lune σκηνή.
cēne ὁ μυστικός δεῖπνος.
lāine ὑγιής (θηλ.)
pēcher ἀλιεύω.
tête κεφαλή.
tāche ἐργοστάσιον.
trēs πάνυ, σφόδρα.
vāine ματαία.
vēr σκώληξ.
volēr κλέπτω.

cũir δέρμα.
il dégoulte ἀποστάζει.
dōn δῶρον.
faite πεποιημένη.
forēt τρυπάνι.
jeune νέος.
mētre θέτω.
mātin πρωΐα.
mōi ἐγώ.
mōn ἡμέτερος.
mūr τοίχος.
māsse σωρός.
pātte πούς ζώου.
pāume μῆλον.
plūine πλήρης.
sōi ἀνόητος.
sāin στήθος.
cēint περιεζωσμένος.
sēing ὑπογραφή.
la sēine ποταμός.
pēcher ἀμαρτάνω.
il tēte βυζάνει.
tāche κηλὶς.
trātt χαρακτηρηστικόν.
vāine φλέψ.
vērs στίχος.
vōler θετώ.

i § I.

Ἡ προφορὰ τοῦ φωνήεντος τούτου εἶναι ἡ λεπτοτέρα τῶν τεσσάρων ἄλλων, δὲν γίνεται μακρόχρονος, εἰμὴ ὅταν ἔχη τὸν περισπώμενον τόνον (°) ὡς καὶ εἰς τὰ τρία πρόσωπα τῶν ῥημάτων τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς ἐγκλήσεως· nous finimes (ἐτελειώσμεν), vous finites (ἐτελειώσατε), qu' il sentit (νὰ ἤκουε).

Παραδείγματα.

Les îles de la Grece

αἱ τῆς Ἑλλάδος νῆσοι.

Nous finimes

ἐτελειώσμεν.

Vous bannîtes

ἐξορίσατε.

Qu'il sentit

νά ἤκουε.

Ὄταν τὸ φωνῆεν τοῦτο φέρῃ τὸ διαιρετικὸν (") σημεῖον προφέρεται καθαρὸν καὶ ἔχει ὀλίγον τὴν φωνὴν διακεκριμένην· ὡς nous hai sons quelque fois ce que vous devrions aimer (ἐνίοτε μισοῦμεν ὅτι ἔπρεπε νά ἀγαπῶμεν).

Πολλάκις γίνεται ἄφωνον ἀποτελοῦν συλλαβὴν μετὰ τοῦ ὕγρου I.

Παραδείγματα.

Qu'il aille bientôt

ὡς ὑπάγῃ ἀμέσως.

Veuillez bien

εὐαρεστήθητε.

Votre bon conseil

ἡ καλὴ συμβουλή σας.

Ils ont livré bataille

ἐμβήκαν εἰς μάχην.

Μένει ἄφωνον ἐν τῇ λέξει encoignure (δύο τοίχων γωνία) πρό-
φερε encognure.

O.

Τὸ φωνῆεν τοῦτο ὡς ἐρρέθη περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων, οὐδέποτε μεταβάλλει προφορὰν, εἰμὴ ὁσάκις δέχεται περισπωμένην, ὅπου προφέρεται μακρῶς.

Le dépôt des provisions, παρακαταθήκη τροφῶν.

U.

Ἐνεκὰ τῆς πάνυ κλειστῆς προφορᾶς αὐτοῦ ὀνομάζεται γαλλικὸν φωνῆεν, διατηρεῖ δὲ τὴν προφορὰν τοῦ ἐν τοῖς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ὀνόμασιν.

Παραδείγματα.

La vertu est une seule

ἡ ραετὴ μία εἶναι μόνη.

La fortune fut pour vous capricieuse ἡ τύχη ὑπῆρξε δι' ἐσὲ ἰδιότροπος

Une dame μία Κυρία. Un enfant ἓν παιδίον. Un ami εἷς φίλος.

Μετὰ τοῦ u προφέρεται μόνον τὸ i, τὸ δὲ u μένει ἄφωνον.

Παραδείγματα.

aguille βελόνη.

guidon σημαιοφόρος.

aguillon ἀγκάθι.

aiguille ἔγχελος.

aiguisement ἀκόνισμα.

le guide ὁδηγός.

vivre à la guise ζῆν κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπεδοκίμασε τὸ u ἐν τῇ λέξει vuide (κενός), καὶ τῶρα τὴν γράφουσι vide.

Πρὸ συμφώνου τὸ un προφέρεται ὡς ο πολὺ κλειστόν· un livre (ἐν βιβλίον), un jeune homme (εἷς νέος), un jour (μία ἡμέρα).

Y.

Αὐτὸ τὸ γαλλικὸν στοιχεῖον y μεμονωμένον ἢ μεταξὺ δύο συμφώνων εἰς λέξεις παραγώγους ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶναι φωνῆεν καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ τοῦ i· système (σύστημα), il y a (ὑπάρχει ἢ ὑπάρχουν)— γίνεται δὲ σύμφωνον σχηματίζον συλλαβὴν ὅταν ἐνοῦται μετὰ φωνήεντος· ὡς yeux (ὀφθαλμός).

Ἀναλύεται δὲ εἰς δύο ii καὶ σχηματίζει δύο συλλαβὰς ὅταν εὐρίσκειται ἐν τῷ μέσῳ δύο φωνηέντων ἢ δύο συμφώνων· ὡς citoyne (πολίτης), employer (κάμνω χρῆσιν).

Ὅταν δὲ μεταξὺ a καὶ e, τὸ πρῶτον i ἐνοῦται μετὰ τοῦ a καὶ κάμνη τὴν δίφθογγον καὶ φωνὴν τοῦ ai, τὸ δεύτερον i μετὰ τοῦ e, καὶ σχηματίζει τὴν δίφθογγον καὶ φωνὴν ὑγρὰν γιὰ payer (πληρόνω).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν διπλῶν ἢ συνθέτων φωνηέντων.

Τὰ διπλὰ ἢ σύνθετα φωνήεντα εἶναι 15. οἷον· ae, ai, ay, aō, ah, ea, ei, eu, ey, ie, oi. aie, eai, eau, oeu.

ae.

Προφέρεται τὸ a ἐν τῇ λέξει caen (χώρα τις).

Ἐν τῷ ῥήματι faire (ποιῶ) δὲν γράφεται πλέον οὕτω· ἐν τοῖς ἐπομένοις χρόνοις γράφεται fesant, ἀντὶ faisant (ποιῶν), je faisais, tu faisais, il fesait, nous fesions, vous fesiez, ils fesaient, ἀντὶ

je fesais κ.τ.λ. (ἐποίουν)· τὸ ὁποῖον εὐ προφέρεται ἡμίφωνον, ὡς τὸ ἡμέτερον ε.

Ἡ δίφθογγος αὕτη ἐν τῇ λέξει douairière (ἐπίκληρος) προφέρεται ὡς α' ἥτοι donarière, μετὰ τοῦ περισπωμένου τόνου προφέρεται μακροχρόνως, maître, paraître (φαίνομαι) κ.τ.λ.

αι.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον αι κλειστὸν ὅμως, ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεων, aider (βοηθῶ), bienfait (εὐεργέτημα), dedain (περιφρόνησις), je dinai (ἐγευματίσα), le dinerais (θὰ γευματίσω), Anglais (Ἄγγλος), Français (Γάλλος).

Παραδείγματα τῆς αε. καὶ τῆς αι;

faire ποιῶ.	aider βοηθῶ.
fesaint ποιῶν	bienfait εὐεργέτημα.
je fesais ἐποίουν,	dedain περιφρόνησις.
tu fesais.	je dinai ἐγευματίσα.
li fesait.	je dinerais θὰ γευματίσω.
nous fesion.	Anglais Ἄγγλος.
τ. τ. λ.	Français Γάλλος.

αγ.

ἔχει δύο εἰδῶν προφοράς, ε κλειστὴν μετὰ τοῦ ὑγροῦ i· paysan (χωρικός), καὶ τοῦ α καὶ i ὑγρόν· Mayenne χώρα, πρόφερε πειζάν. Μαριέρ.

ἔχει τὴν προφορὰν τοῦ ε κλειστοῦ μετὰ τοῦ i πολὺ ὑγροῦ ἐν ταῖς εἰς ayer ῥήμασιν, ὅπου τὸ y τρέπεται εἰς i· nous payons (πληρώνομεν), vous begayez (τραυλίζεις). (ἴδε δευτέρην παρὰγραφὴν τοῦ φωνήεντος y).

αο.

Προφέρεται ὡς α ἀνοικτὸν εἰς τὰς λέξεις Laonnais (ὁ ἐκ τῆς πόλεως Laonné), Paon (παγώνι) καὶ Paonne (τὸ θηλ. αὐτοῦ), Paoneau (παγώνιον μικρόν)· εἰς δὲ τὰς ἐπομένους προφέρεται ὡς ο, οἷον

horiste (ἀόριστος), St. Paon (ὁ ἅγιος Πᾶν), Toon (αἰστρος, βασιαν-
στικὸν ζώοφιον).

au.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ο pauvre (πτωχὸς) καὶ τ. λ.

ea.

Εἰς τὰς λέξεις il mangea (ἔφαγε), il songea (ἐφρόντισε), ven-
geance (ἐκδίκησις), obligeament (ὀποχρεωτικὸν), ἔχει τὴν φωνὴν
τοῦ ge καὶ gi μετὰ τοῦ a μόνου εἰς μίαν μόνην φωνήν (πρόφερε με
τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα οὕτω· ἰλμανζά, ἰλσονζά, βανζάνσ, ὀπλιζαμάν.

ei.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον e· seigneur (ἄρχων αὐθέντης).

eu.

Ὁ σύνδεσμος οὗτος τοῦ e μετὰ τοῦ u ἀποτελεῖ δυσκολωτάτην προ-
φορὰν καὶ δὲν δυνάμεθα διὰ γραπτοῦ τρόπου νὰ τὴν διδάξωμεν.

Ἡ δίφθογγος αὕτη προφέρεται ὡς e καὶ ou διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς
καὶ χρόνου ταχυτάτου ἐκφραζομένης, ὥστε διακρίνεται μᾶλλον τὸ
ou παρὰ τὸ e· feu (πῦρ), peu (ὀλίγον), κ.τ.λ. πρόφερε φεοῦ, πεοῦ,
κ.τ.λ. ὅθεν διὰ τῆς ταχύτητος νὰ μὴ διακρίνεται σχεδὸν διόλου ἀπὸ
τὸν ἀκούοντα τὸ e καὶ ou.

Αὕτη ἡ δύσκολος προφορὰ τῆς eu μεταβάλλεται ὅλως διόλου εἰς
τὴν προφορὰν τοῦ u γαλλικοῦ φωνήεντος, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ
βοηθητικοῦ ῥήματος avoir (ἔχειν), οἷον j'eus (u), j'ai eu (u), j'eus
eu (u), j'avais eu (u), j'aurai eu (u), j'aurais eu (u), que j'aie eu
(u), que j'eusse eu (u). avoir eu (u).

ey.

Προφέρεται ἀνοικτὸν καὶ μακρόχρονον ai· bey πρόφ. bée, (péns).

ie.

Προφέρεται ὡς i μοναδικὸν βραχύχρονον καὶ ἄτονον· je prie (πα-

ρακαλῶ), je prierai (θὰ παρακαλέσω), je prierais (ἤθελον παρακαλέσει), ἀλλὰ δὲν γράφομεν ἐπὶ τοῦ *i* τὴν περισπωμένην ὡς ἔκαμνόν τινες ἐν τῷ αὐτῷ ῥήματι. Ἐν ἄλλαις δὲ περιστάσεσιν ἐπιδέχεται τὴν περισπωμένην.

oi.

Ὡς φωνῆεν σύνθετον προφέρεται ἀνοικτὸν εἰς *roide* (ἄκαμπος, σκληρὸς), καὶ *roideur* (σκληρότης), *roider* (ἐντείνω σκληρύνομαι). Ἡ δευτέρα λέξις εἰς ὑψηλὸν ὕψος *deur* ἀρχαιότερον ἐπροφέρετο *ron-deur*.

Αἱ τὴν σήμερον προφερόμεναι λέξεις *Anglais, Français*, ἐγράφοντο *Anglois, François, Lyomais, Bourbonnais, Lyomois, Bourbonnois* κ.τ.λ. πλὴν τῶν λέξεων *Danois* (Δανὸς), *Suedois* (Σουηδὸς), αἵτινες γράφονται καὶ διατηροῦν τὴν προφορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐά.

Ἔτι καὶ εἰς τοὺς παρατατικούς καὶ τὴν ὑποθετικὴν τῶν ῥημάτων τὸ πάλαι ἔγραφον τὴν κατάληξιν διὰ τοῦ *oi* ἐνῶ τώρα τὴν ἀντικατέστησαν διὰ τοῦ *ai*: *je fesois, je ferois*, τώρα δὲ *je faisais, je ferais*.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιστάσεις, ἡ συνδυασμοὺς, αὐτὸ τὸ σύνθετον φωνῆεν προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν οὐα *fois* (πίστις), *Roi* (Βασιλεὺς) κ. τ. λ.

aie.

Προφ. ὡς τὸ εἰρημένον *e demangeaison* (κνισμός, φαγοῦρα).

eau.

Προφέρεται ὡς τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν ὦ τῶν χειλέων ἀνοικτῶν κατέτω: *baleau* (πλοιαῖριον).

oeu.

Προφέρεται ὡς *eu*: μακρόχρονον *moeurs* (ἥθη), *sœur* (ἀδελφὴ), *noeud* (δεσμός).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπιρρήνου προφορᾶς τοῦ m καὶ η μετὰ τῶν

φωνηέντων a, e, i, o, y, u.

Τὰ δύο ταῦτα σύμφωνα προφέρονται συχνάκις διὰ τῆς ἐπιρρήνου προφορᾶς εὐρισκόμενα μετὰ τῶν πέντε ἀπλῶν φωνηέντων o, e, i, o, u· ἀλλ' εὐχρήστους ἔχουσι μόνον 4 εἰδῶν διαφόρους προφορᾶς, οἷον: an, ain, on, un.

Προφορὰ αὐτῶν

ὡς an

am	} τὴν αὐτὴν } προφορὰν } τοῦ an.	} ambition, φιλοδοξία, φιλοτιμία. } vendant, ὁ πωλῶν. } songeant, νομίζω, ὄνειροπωλῶν. } emploi, χρῆσις πράγματος, θέσις. } endive, ἀντίδιον.
an		
can		
em		
en		

Τὸ emm προφ. ὡς τὸ am· femme (γυνή), ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς εἰς emment ἐπιρρήμασι· ardemment (ἐνθέρμως), éloquemment (εὐ-γλώττως), κ.τ.λ. ἔτι καὶ εἰς τὸ solannel (ἐπίσημος), καὶ τὰ παρα-γόμενα ἐξ αὐτῶν προφέρονται famme, ardemman, solanél, πλὴν τοῦ lemme (λῆμμα), dilemme (δῖλημμα), sel semme (ὀρυκτὸν ἄ-λας), ἅτινα προφέρ. ὡς τὸ e ἄνοικτὸν, ἔνεκα τῆς ξένης παραγωγῆς αὐτῶν.

Εἶναι προσέτι ἐπιρρήνος καὶ ἡ κατὰληξις ayant ἐν τοῖς ῥήμασιν.

Ἐξαιρέσεις

Τὸ em καὶ en προφέρεται ὡς e ἄνοικτόν.

α. ἐν ταῖς λέξεσι ξένων γλωσσῶν· Jerusalem (ἱερουσαλήμ), Hymen (ὕμέναιος), Triennal (τριετής).

β. ἐν ταῖς εἰς en καὶ ien, καταλήξεσι καὶ ταῖς παραγομέναις αὐ-τῶν examen (ἔρευνα), chretien (χριστιανός).

γ'. Ἐν τοῖς ῥήμασι venir (ἔρχομαι), tenir (κρατῶ), καὶ συνθέτους αὐτῶν fine je vienne (νὰ ἔλθω), que j'entretienne (νὰ συνδιαλέγωμαι, νὰ συνέχω).

δ'. Ἐν ταῖς εἰς ene καὶ eune arène (ἄμμος), que j'entreprenne (νὰ ἐπιχειρισθῶ), que je prenne (νὰ λάβω), καὶ

ε'. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ennemi (ἐχθρός).

ὡς ain.

im	αὐ-	} εἰς ain	impôts	φόρος.
in	τὴν		fin	τέλος.
aim	προφ.		faim	πείνα.
ain	ἔχουσι		pain	ἄρτος.
ein	τὴν		peintre	ζωγράφος.

Τὸ im ἐν ταῖς καταλήξεσι ξένων γλωσσῶν διατηρεῖ τὴν φυσικὴν προφοράν του δηλ. τοῦ i Selim, Hybraim.

ὡς on.

om	αὐ-	} on	complet	ἐντελής.
on	τὴν		donjon	ἡλιαστήριον ἄνω τῆς στέγης.
eon	προφ.		nous songeons	βοηθούμεν.
um	καὶ		parfum	ἄρωμα.
un	ἔχουσι		importun	ἐνοχλητικός.
eun	τὴν	} en	à jeun	νηστικός.
			être à	—

Τὸ um ἐν ξέναις λέξεσι προφέρεται ὡς om.

Triomvir (τριαρχία) ὡς πρὸς τὴν Λατίν. λέξιν pactum (γεγονός), ἡ Ἀκαδημία διορίζει νὰ προφέρῃ pacton.

Παρατηρήσεις.

Αἱ εἰρημέναι ἐπιρρίναι προφοραὶ μεταβάλλονται εἰς μὴ ἐπιρρίνους ὡς ἔπεται.

α. Τὸ μόριον on ἐν τοῖς τριτοπροσώποις ῥήμασι δὲν προφέρεται ἐπιρρίνως· on arrive (φθάνει τις), προφέρεται on-n-arrive, ou-n-est-arrivé.

Προφέρεται δὲ ἐπιρρίνως μετὰ ἐρωτηματικῶν ῥημάτων arrive-t-on aujourd'hui, est-on arrivé hier ?

β'. Ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις mon, ton, son, πρὸς ὀνόματος, ton espi

(τὸ πνεῦμά σου), ton ame (ἡ ψυχὴ σου), πρόσφερε to-n-esprit to-n-ame.

γ'. Πρὸ φωνήεντος· bon ange (καλὸς ἄγγελος), certain auteur, (συγγραφεὺς τις), je n'en ai point (δὲν ἔχω διόλου), donnez m'en un peu (δότε μοι ὀλίγον), il est bien élevé (εἶναι καλῶς ἀνατετραμμένος), il n'a rien oublié (οὐδὲν ἐλησμονήσῃ), bon à dés cendre (ικανὸς νὰ καταβῇ) πρόσφερε je n'avai point, donnez m'an un peu, il est bien-élevé, il n-a rien-oublié, bon-à dés cendre.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ διφθόγων.

Ἡ Ἀκαδημία τῆς Γαλλίας παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν διφθογγὸν τὸν συνδυασμὸν φωνηέντων ἅτινα δὲν δίδουσιν εἰμὴ ἀπλῶς μίαν προφορὰν· ἡ σύμμιξις τοῦ συνδυασμοῦ τούτου, λέγει, μετ' ἐκείνων ὅστινες ἀποτελοῦσι διττὴν προφορὰν, εἶναι ἡ αἰτία δι' ἧς εὐρίσκωμεν εἰς πολλὰς γραμματικὰς τοσαύτην σύγχυσιν κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς προφορᾶς. Ὁ Κ. Δὲ Μαρσέ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, προσθέτει μάλιστα ὅτι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως διφθογγός, ὁ συνδυασμὸς δύο ἢ περισσοτέρων φωνηέντων, προφερομένων διακεκριμένως διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς, ὀνομάζεται ὀρθῶς οὕτω, καὶ οὐχὶ δύο ἢ καὶ περισσότερα φωνήεντα προφερόμενα ἀδιακρίτως εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς, ὥστε, προσθέτει, ὅτι ὁ συνδυασμὸς eau, beau, eu, feu, ai, paix, κ.τ.λ. ὀρθότερον ὀνομάζεται μονόφθογγος. Ἀπ' ἐναντίας, τὰ φωνήεντα ieu, ie, dieu, yeux, mieux εἶναι διφθογγοί.

Πᾶσαι αἱ διφθογγοὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰσὶν αἱ ἑξῆς· ai, ia, ié, iè, iai, oi, eoi, oin, ouin, io, iau, ien, ian, ieut, ieu, ion, iou, oë, ouo, oui, ue, ui, uin.

αι.

¶ Δίφθογγος αι, ἔχει πάντοτε τὴν φωνὴν τοῦ ε, μόναν ἢ διαίρεσις ἐπὶ τοῦ i διακρίνει τὸ α ἐκ τοῦ α' faire (κάνω), je ferais (ἐγὼ ἔκανον), haïr (μισῶ).

ια.

Fiacre (ῥημα).

ιέ.

Pied (ποδάρι), viele (κοινῶς βιολί).

ιαι.

Biais (λοξότης). λοξός, στραβός.

οι. εοι.

¶ Δίφθογγος οι προφέρεται ὡς τὸ ουα τὸ ἡμέτερον·

α. Ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις καὶ ῥήμασι τῶν ὁποίων αι καταλήξεις τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι εἰς οι, oire, καὶ oitre δισύλλαβα· moi (ἐγὼ), froid (ψύχος), croire (πιστεύω), croître (αὐξάνω), loi (νόμοι), fois (φορὰν), κ.τ.λ.

β. Εἰς τὰς πολυσυλλάβους εἰς οι, oie, oir, oire, eoire, oise· emploi (ἐπάγγελμα), courroire (λουρί), vouloir (θέλω), observa-toire (ἀστεροσκοπεῖον), nageoir (πτέρυξ ἰχθύος), framboise (βάτιον), angouisse (ἀδημονία), καὶ παραγόμενα αὐτῶν.

γ. Εἰς τὰς λέξεις ὅπου τὸ οι καὶ ογ ἀκολουθοῦνται ὑπὸ φωνήεν-τος· endoïement! (βάπτισμα ἄνευ τελετῆς), royal (βασιλικός), Roy-auté (Βασιλικὴ ἀρχή) κ.τ.λ.

δ. Ἐν μέσῳ τῶν λέξεων· poison (δηλητήριο), courtoisie, (φι-λοφροσύνη) κ.τ.λ.

ε. Εἰς τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλοῦμεν Danois (Δανός), Suedois (Σουηδός), Chinois (Κινέζος), Iroquois (λαὸς τῆς Ἀμερικῆς), François (Φραγγίσκος), Albigeois (Ἀλβέζιος), Gallois (Γάλλος), κ. τ. λ.

¶ Δίφθογγος αὕτη δὲν ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν φωνήν· ἡ φυσικωτέ-

ρα εἶναι ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν χρήσει, οἵτινες διακρίνουσι τὸ οὐκ ἀπὸ τοῦ *i* προφέροντες· *voie-elle· roi-iaume* ὥστε ἐκτελοῦσιν ἀκριβῶς τὸ γαλλικὸν ὑγρὸν *θουαγιέ.λ, ρουαγιόμ.*

Ὅταν τὸ οὐκ ἀκολουθῇται παρὰ τοῦ εἰσφώνου ἔχει φωνὴν ἀνοικτοτέραν παρὰ τοῦ μὴ ἀκολουθαμένου, ὡς ἡ προφορά τοῦ *soie* (μεταξὺ), *voie* (ὁδός), δὲν εἶναι ὁμοία τῆς *voi* (ἐκυτοῦ), *toi* (σύ).

Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ῥημάτων ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποθετικῆς ἔγραφον τὸ πάλαι ἐν ταῖς καταλήξεσιν αὐτῶν τὸ *oi* ἀντὶ τοῦ *ai*, ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε καὶ παρεδέχθη τὴν τοῦ Βολταίρου ὀρθογραφίαν εἰς τὸ λεξικὸν αὐτῆς ὅπου διορίζει καὶ δὲν γράφουσι πλέον *je fesois, ils fesoient, je ferois, j'aurais fait*—ἀλλὰ *je faisais, ils fesaient—je ferais, j'aurais fait.*

οἴν.

Ὁ Κύρ. Δε Μαρσέ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας γνωμοδοτεῖ νὰ προφέρηται μᾶλλον ἐπιρρίνως τὸ εἰς τὸν συνδυασμὸν *οἴν* δισύλλαβον παρὰ νὰ προφέρωμεν *ουῖν*, θῆεν, κατὰ τὴν γνώμην του, πρέπει τὰς λέξεις *soin* (φροντίς), *baragouin* (διαλεκτὸς διεφθαρμένη), νὰ προφέρωμεν μᾶλλον σοῖν, μπαραγουῖν, παρὰ σουῖν, μπουργκουῖν.

<i>io.</i>	<i>pioche</i>	σκαπάνη.
<i>ien.</i>	<i>rien, bien</i>	οὐδὲν, καλῶς.
<i>ian.</i>	<i>viande</i>	κρέας.
<i>ient.</i>	<i>patient</i>	ὑπομονητικὸς

Ὁ συνδυασμὸς *io*, προφέρεται ὡς γράφεται καθὼς *iau*, προφέρεται *io*.—*Sol* πλοῦτον μικρὸν, *Ionien* Ἴωνικός, *mendiant* ἐπίτης· τὸ *ien* καὶ *ian* ὡς γράφονται. — τὸ *ient* προφέρεται *ian* εἰς τὰς μετοχάς, οὐχὶ ὅμως εἰς τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις· *justifiant* (δικαιολογούμενος), *défiant* (δυσπιστῶν), *ils justifient*, (δικαιολογοῦσιν) *ils tient* (δένουσιν) κ.τ.λ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ εἰς *ien* καταλήγουσαι λέξεις ἐξαίρουνται τῆς προφοράς τοῦ ἐν προφερομένου *an* καὶ προφέρονται ὡς γράφονται· *maintient* (διατήρησις), *le tien* (ὁ ἰδικός σου), *le sien* (ὁ ἰδικός του), *le mien* (ὁ ἰδικός μου). Τὰ δὲ εἰς *ien* λήγοντα ἐὰν παρὰ γωνται ἐξ οὐ-

σικστικῶν ληγόντων εἰς ience, ἐξαίρουνται τῆς καταλήξεως τοῦ εἰρημένου κανόνος καὶ προφέρονται iance.

Παραδείγματα.

Patience (ὑπομονή), patient (ὑπομονητικός) κ.τ.λ.

Τὰ εἰς ieu, iou καὶ ion λήγοντα προφέρονται ναὶ μὲν εἰς μίαν φωνήν, διακεκριμένα δὲ τὸ ἑκ τοῦ en, on καὶ on καὶ προφερόμενον καθαρόν.

Dieux (Θεός), mieux (κάλλιον), nation (ἔθνος), yeux (ὄφθαλμός), vieux (γηραιός), cieux (οὐρανός), occasion (εὐκαιρία), nous disions (ἡμεῖς ἐλέγομεν), chiourma (οἱ ἐρέται) κ.τ.λ.

ieu. dieux, cieux Θεός, οὐρανός.

ion. nous disions ἐλέγαμεν.

occasion εὐκαιρία.

iou. chiourme ἐρέται κωπηλάται (πλοίου περιλη-

πτικῶς, ἰδίως δὲ οἱ κατὰδικοί).

Εἰς τὴν οὐ δύναμει τοῦ διαιρετικοῦ σημείου ἐπὶ τοῦ ü προφέρονται τὰ δύο φωνήεντα διακεκριμένως καὶ διὰ μιᾶς φωνῆς moëlle (μυελός), roëme (ποίημα)· ἐν ταῖς ἀνωτέρω λέξεσιν ἡ δίφθογγος οὐ προφέρεται πολὺ διακεκριμένως ὥς νὰ ᾔηται δύο συλλαβαί.

oue. ouest δύσις.

oui. bouis (1) Louis.

(μάλιστα), (στίλβωτρον), (Λουδοβίκος).

Αἱ τρεῖς αὗται τελευταῖαι δίφθογγοι προφέρονται πολὺ διακεκριμένως διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φωνῆς οὕτω ue, ui, uin. Ecuelle (κώθων, κοινῶς γαβᾶθα), lui (ἐκεῖνος), Juin (Ἰούνιος).

Ὁ συνδυασμὸς τῶν φωνηέντων τῶν λέξεων août καὶ aient, παρίστανουσι μίαν μόνην συλλαβὴν, διότι προφέρονται μονοφώνως mois d'août (ὁ Αὐγούστος μῆν), qu'ils aient (νά, ἡ ἄς ἔχωσι), προφέρονται le mois d'août, qu'ils é.

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τρίφθογγοι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, διότι οὔτε μία λέξις ὑπάρχει εἰς ἣν νὰ εὐρεθῶσι συνηνωμένα τρία φωνήεντα διακεκριμένως προφερόμενα διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φωνῆς.

(1) bouis ἢ huis ἐργαλείον τῶν ὑποδηματοποιῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν 17 συμφώνων.

Τὸ Β.

Προφέρεται εἰς τὰ μονοσύλλαβα κύρια ὀνόματα Job, Caleb.

Ἄφωνον ἐν τέλει λέξεως plomb (μόλυβδος), à plomb (κίθετος), sarplomb (πλαγιότης).

Τὸ Γ.

Ἄφωνον ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσι.

Broc (οἰνοχόη, κουβάς), clerc καὶ cler (κληρικὸς), marc (σταθμὸν οὐγγιῶν), jone (βοῦρλον), tronc (στέλεχος), franc (φράγκον νόμισμα), almanac (μηνολόγιον), estomac (στόμαχος), tabac (ταμαβάκος), cotignac (κυδωνόπαστον), laes (θηλειὰ διὰ ζῶα), acerie (σχίσμα, σκάλωμα), croc (ἀρπάγι, τσιγκέλι), arsenic (ἀρσενικὸν μέταλλον), escroc (αἰσχροκερδής), porc (χοῖρος) καὶ donc (λοιπὸν ἐπομένου συμφώνου).

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅσακις ἡ λέξις donc εὑρεθῇ ἀρκτική ὀλοκλήρου προτάσεως, ἐπομένου συμφώνου, προφέρεται τὸ c, οἷον votre frère vous aime, donc vous devez l'aimer (ὁ ἀδελφός σου σὲ ἀγαπᾷ, λοιπὸν ὁφείλεις νὰ τὸν ἀγαπᾷς).

α'. Προφερόμενον ὡς τὸ ἡμέτερον σ πρὸ τῶν φωνικέντων e, i ce livre (τὸ βιβλίον τοῦτο), ici (ἐδῶ) ἔτι δὲ πρὸ τοῦ a, o, u ἔχον τὴν ὑπογεγραμμένην façon (τρόπος κατασκευῆς), reçu (ἀπόδειξις παραλαβῆς).

β'. Ὡς τὸ ἡμέτερον κ (κάππα) cognac (εἶδη οἰνοπνεύματος), bec (ῥάμφος), tric-trac (πεσσοὶ τὸ ταῦλι ἢ δάμα), avec (μετὰ συνδ.), lyndic (λυνδικός), estoc (ῥάβδος), aqueduc (ὕδραγωγεῖον), échec (σάκκος· εἶδος παγινιδίου).

ὧς γὰρ ἡμέτερον ἐν ταῖς λέξεσι second (δεύτερος), secret (μυστικόν),— πρὸ φωνήεντος ὡς κ' franc-étourdi (ἀπερίσκεπτος καθ' ὅλα), du blanc au noir (γίνομαι ἄλλος ἐξ ἄλλου).

Τὸ D.

Ἄφωνον εἰς gond (στροφεὺς τῆς θύρας), nid (φωλαίᾳ), muid (μέτρον σπερμάτων, μόδιον), pied à pied (κατ' ἔχνος, κοντὰ κοντά).

Εἰς πᾶσαν ἄλλην λέξιν προφέρεται.

Τὸ F.

Ἄφωνον εἰς clef (κλείς) οὕτω καὶ πρὸ φωνήεντος· clef ancienne (ἀρχαία κλείς), chef d'oeuvre (ἀριστούργημα). boeuf gras (βωδινὸν πυχρὸν), boeuf salé (ἀλατιστὸν βωδινὸν). ἔτι δὲ καὶ ἐπομένου συμφώνου· neuf chevaliers (ἐννέα ἱππότες), neuf chevaux (ἐννέα ἵπποι,

προφερόμενον εἰς soif brulante (διακαῆς δίψα), oeuf frais (πρόσφατον ὠδόν), habit neuf (νέον ἱμάτιον).

Πρὸ φωνήεντος προφέρεται ὡς β' ἡμέτερον· neuf-ecus (ἐννέα σκοῦδα), neuf enfants (ἐννέα παῖδες), neuf annes (ἐννέα μέτρα, πῆχυς, ὀργυιά). προφερ. neuve-écus neuf enfant.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ λεξικοῦ αὐτῆς μᾶς ἐρμηνεύει ὅτι, τὸ f, ἐπομένου φωνήεντος, προφέρεται εὐθὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ ὅτι δὲν προφερ. πρὸ φωνήεντος neuf chevaliers προφ. neu chevaliers.

Τὸ G.

Ἄφωνον εἰς doigt (δάκτυλος), hareng (ἀφύη, ῥέγκα), poing (πυγμὴν), vingt (εἴκοσι), étang (λίμνη), séing (ὑπογραφὴ), faubourg (προάστειον) sang (αἷμα), long (μακρὸς), joug (ζυγὸς ζώου ἢ κορυφὴ ζυγαριᾶς).

Προφερόμενον ὡς γὰρ πρὸ τοῦ a, o, ou, ue· égarer (χάνω τι), égoïsme (ἐγωϊσμός), anguille (ἐγγελυς), aiguille (βραβίς), aiguissement (δῆξις, ἀκόνισμα), engourdi (αἰμωδιασμένος), aigue (ὀξύεια),

θηλ. τοῦ aigu, εἰς τὰς λέξεις joug, long, sang, ἀλλὰ πρὸ φωνήεν-
τος, πρὸ δὲ συμφώνου ἄφωνον.

Ἐπειδὴ τὸ σύμφωνον τοῦτο ἐν πολλαῖς λέξεσιν εἶναι δασὺ καὶ ἐν
ἄλλαις ἄφωνον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν κανὼν περὶ τοῦτου,
ἡ Ἀκαδημία μᾶς διδάσκει διὰ τοῦ περιφήμου αὐτῆς μέλους Δ'Ολιβιέτ,
καὶ μᾶς ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐξαίρεσιν καὶ δυσκολίαν, διὰ τοῦ ἐπομένου
καταλόγου.

Κατάλογος τοῦ h δασέως.

Ha (αἰδώς).

habler (κομπάζω).

hache (πέλεκυς).

hagard (γοργός, ἄγριος).

haha (χάσμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ
κῆπου καὶ συνεχόμενον μὲ
τάφρον).

hernie (ἐντεροκοίλη σπάσιμον).

hideux (στουγερός, φρικώδης).

hors (ἐξω, ἐκτός).

houpper (θυσανῶ, κάμνω φούν-
τας).

housseaux (ὑπόδεσις διὰ τὴν
προφύλαξιν ἀπὸ τὴν βροχὴν
καὶ λάσπην).

hourder (κτιζῶ πρόχειρον τεῖχον).

hache (κέλευσμα διὰ τοὺς κύνας).

haie (φραγμός).

haie (κέλευσμα τῶν ἀμαξηλα-
τῶν).

haillon (ράκος, κουρέλι).

haim ἢ *hain* (ἄγκιστρον).

houille (γαιάνθραξ).

hourailtis (κακοὶ θηρευτικοὶ κύ-
νες).

houssard (οὐσσάρος, οὐγγρος ἱπ-
πεύς).

haridelle (παληάλογον).

haro (ἄλλοτε ἐν χρήσει μόνον
ἐπὶ τῶν φράσεων).

faire haro sur quelqu'un ἢ
sur quelque.

chose (κάμνω κατὰσχασίν τινος
ὑποκειμένου ἢ πράγματος).

harpeau (ἡρπάγην).

hasard (τύχη).

hourvari (θόρυβος· ἀνακληνητι-
κὸν τῶν κυνῶν ἐντὸς τῶν ἱ-
χνῶν τοῦ ζώου).

houssage (ψῆξις, πάστρευμα).

housse (ἐπίστρωμα).

hansière } ρυταγωγεὺς ρου-
ῆ } μουκιστικὸν σχοι-
hassière } νίον.

hanter (φωτῶ).

hantise (ἀρχ. Συναναστροφή).

heidugue (πεζὸς οὐγγρος).

héros (ἥρως).

hiement (τριγμός ξύλων, ἔμ-
πηξις).

holà (αἶ, οὔ).

horde (στῆφος).

hourailler (κυνηγῶ μὲ μικροὺς
καὶ ἀχρεῖς κύνας).

houssaie (τόπος γέμων πρίνων).

hobereau (ὑποτριόρχης· μικρὸν πτηνόν).
hohement (φωνή τοῦ αἰγωλιού).
harasser (κατακόπτω).
harder (συνάπτω τοὺς κύνας ἀνὰ ἕξ).
hart (βιβλὶς ἢ φιλυρὶς φλαμουριά).
haussement (ὑψωμα ἰσοπεδώσεως, ἀνασκήνωμα τῶν ὤμων).
hanto-lutte (ἀφαιρῶ τι με βίαν).
heler (προσφωνῶ εἰς πλοῖον).
herpailles (ἀγέλη ἐλάφων καὶ ἐλαφίων).
hochequeue (σασουράδα).
harpailler (πλυνῶμαι, ἐπὶ κυνῶν. Συγκρούομαι).
harpie (ἄρπυια) (1).
hausse-pied (δίκτυον διὰ λόκους).
hautement (μετφ. ἐν χρ. διαρρήδην, σαφῶς)· il exprime son opinion hautement (ἐκφράζει ἐπισήμως τὴν γνώμην του).
hem (αἶ).
herse (ιγθὺς τοῦ Νεῖλου).
kierarchie (ιεραρχία).
holer (φωνάζω ὡς ὁ αἰγωλιός).
hotte (κόφινος).
hourdage (πρόχειρον χαλκίωμα μεταξὺ τῶν χαράκων φραγμοῦ).
housard | οὐσσάρος οὐγ-
husard | γρος ἱππεύς.
houchet (κέραι, εἶδος σάλπιγγος).
hurlement (ὠρυγμός).

hullotte | αἰγωλιός, νυκτο-
huelle | ποῦλι.
hutter (κατασκευάζω).
hure (ρύγχος· κεφαλὴ κεκομμένη ζώων τινῶν).
huni (θωράκιον· κῶφα τῶν ἱσῶν τῶν πλοίων).
hargneux (ὀργίλος).
harnacher (εὐτρεπίζω ἵππον).
hoeret (ἀχρεῖος καὶ μικρὸς κύων διὰ κυνήγι).
housser (ψῶ, σαρῶ).
happer (ἄρπάζω).
harceler (ταλαιπωρῶ).
hardes (ἐνδύματα).
hater (ἐπισπεύδω, ὀνάζω).
haubans (πρότοννοι σχοινίων τοῦ πλοίου).
hautaine (ἀλαζὼν θηλ.).
have (ισχνός, ἐπὶ προσώπου).
herisser (ὀρθωσις τριχῶν).
heurtoir (ρόπτρον).
hoc (εἶδος παιγνιοχάρτου).
honir (περιφρονῶ).
houillère (γαίανθρακωρυχεῖον ἢ λιθάνθρακωρυχεῖον).
hourgue (ὀλλανδικὸν πλοῖον 60—600 τόνων).
houssoir (σάρωθρον, ψηνέτρα).
huit (ὀκτώ).
hutte (καλύβη).
hurpe (ἑποψ, ἄγριος πετεινός· λόφος δηλ. φοῦντα τῆς κεφαλῆς πτηνῶν τινῶν).
huer (ἐμβοῶ, φωνάζω πρὸς τοὺς λόκους).
Holland (ἡ ὀλλανδία).

(1) Μυθολογικὸν τέρας, ἔχον πρόσωπον κόρης, ὡς καὶ ἄρπυιαι, καὶ σῶμα λέοντος.

happe (παρζόνιον) (1).
happechair (ἀνθρωποθύρας).
happelourde (ψευδόλιθος).
haquennée (εὐδρομος ἵππος).
haquet (φορτηγὸς ἄμαξα).
harangue (δημηγορία).
harponner (καμακεύω).
hâte (σπουδή, βία).
haubergier (θωρακίας, τιμαριώ-
 της).
hausse-col (περιδέραιον).
haussoire (ισχυμύλη, ξύλον μύ-
 λου).
héraut (κήρυξ).
heurt (σύγκρουσις).
ho! (ὦ!).
hongre (τομίας ἐπὶ ἵππων μό-
 νον).
houe (σκαπάνη, ἀξίνη).
haut (ὕψος).
hauteur (ὑψος).
hère (εἶδος χερτοπιγνίου).
heurter (σπρώχνω).
hongrer (ἐννουχίζω).
havre (ναύλοχος· πᾶν μέρος ὅπου
 δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν ἐλευ-
 θέρως).

houré (παρθένος τοῦ παρθεῖσου).
houssine (ῥαβδίον).
harico (φασούλι).
harnais (πανοπλία).
harpe (ἄρπα).
harper (ἄρπάζω καὶ σφίγγω).
haulée (ἀλιευτικὸν δίκτυον).
haut de chaussée (περισκελὶς).
hé! (θεῦτε, ἔλα!).
hernieu (χοιλήτης, σπασμένος).
hidoux (φρικώδης ἀποτρόπαιος).
hocher (σύω, κινῶ).
hoquet (λύγξ).
houppé (κόρυμβος, θύσανος,
 φούντα).
huche (κάρδοπος, σκάφη μεγάλη
 ὅπου ζυμώνεται ὁ ἄρτος).
hanier.
huée (φωνὴ πρὸς τοὺς λύκους).
hurler (ὀρούμαι).
humer (ροφῶ).
huguenot (ενώμοτος, ὄνομα διδό-
 μενον ἄλλοτε περιφρονητι-
 κῶς εἰς τοὺς Καλβινιστὰς
 Ἐλβετοὺς ἐν Γαλλίᾳ).
hongrie (Οὐγγαρία).

(1) Σιδηρίον ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἄξωνος ὅπου εἶναι προσηλωμένον
 ὁ τροχὸς τῆς ἀμάξης, διὰ τὴν διατηρῆσιν τῆν θέσιν του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

L.

Εἶναι ἄφωνον κοινῶς εἰς τὰς λέξεις

quelque quelq'un τις.

Ἐν τέλει λέξεων· baril βαρέλι, chenil ρυπαρά κατοικία, τηλεβόλον, outil ἐργαλεῖον, soul μεθύων, sourcil ὄφρυς, γε κομψός, εὐγενής.

Ἐπομένου συμφώνου. gentil garçon κομψός παῖς.

Εἰς τὸ τρίτον προσωπ. πληθυντικοῦ ἀριθ. τῆς προσωπ. ἀντωνυμίας (ἐκεῖνος), ils aiment ἀγαπῶσιν, ils parlent ὁμιλοῦσι.

Προφέρεται ἐν ἀρχῇ καὶ μέσῳ λέξεων, ἐν ταῖς λέξεσι

ville πόλις, mortel θνητός, moral ἠθικός, mogul μογός, ril παιδικός, seul μόνος, sourcil ὄφρυς. Προφέρεται ἐν τῇ λέξει quelque fois· ἐνίοτε προφέρεται ὑγρόν, gentil enfant κομψὸν δῖον gentil homme εὐγενής, fénil ἀχυρών.

M.

Εἶναι ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι· automne (φθινόπωρον), automne (φθινοπωρινός), calomni (συκοφαντία), somnambul (νυκτοβάτης), indemniser (ἀποζημιῶ), damner (κολάζω, ἐπὶ θρησκ.) condamner (καταδικάζω).

Προφερόμενον δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πρῶτον ὅταν ᾖ τερματικὸν εἰς τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν λέξεις· Abrahā Jerusalem, Stokholme, Amsterdam, κ.τ.λ. ἔτι δὲ καὶ ἐν μέσῳ λέξεων· omnivore (παντοφάγος, ὁ τρώγων ἀπὸ τὰ πάντα), omniscient (παντοφύς), omnibus (λεωφορεῖον) κ.τ.λ.

N.

Εἶναι ἄφρωνον μόνον ἐν τῇ λέξει *béarn* προφ. *bear*.

Προφερόμενον δὲ ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει ὁσάκις ἔπεται αὐτοῦ φωνήεν, ἐπομένου δὲ συμφώνῳ ἀκούεται μόνον ἐπιρρήτως, οὕτω καὶ ὅταν ᾖναι τελικὸν ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, ταῖς ἀντωνυμίαις ἐπιθετοῖς καὶ πᾶσι σχεδὸν τοῖς οὐσιαστικοῖς· *sagement*, *impudent*, *le mien*, *mon garçon enfant*.

P.

Ἄφρωνον μὲν εἰς τὰ *dompter* (καταδαμάζω), καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παρχόμενα, *ademption* (ἀνάκλησις δωρεᾶς κ.τ.λ. Νομ.), *redemption* (πρωτηρία· λύτρωσις τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ), *baptême* (βάπτισμα), *exempt* (ἐξηρημένος), *compte* (λογαριασμός), *prompt* (ταχύς), *sept* (ἑπτά).

Τελικὸν ὄν, συνήθως δὲν προφέρεται ὡς *un camp étendu* (ἐκτεταμένον στρατόπεδον), *ce drap est bon* (τὸ ἐριούχον τοῦτο εἶναι καλόν), προφ. *un cam étendu*, *ce dra est bon*.

Ὅσάκις δὲ μετ' αὐτὸ ἔπεται *h* προφέρεται ὡς φ. *philosophe* φιλόσοφος.

Προφερόμενον δὲ εἰς τὰς *baptismal* (βαπτιστικὸς), *septique* (σηπτικὸς), *septicisme* (ἐποχή, τὸ δόγμα τῶν σκεπτικῶν φιλοσόφων), *septembre* (οἱ ἐβδομήκοντα μεταφρασταὶ τῆς Γραφῆς), *septenaire* (ἐβδομαδιαίος), *septentrion* (ἡ ἄρκτος· ἀστερισμός), *septuagénaire* (ἐβδομηκοντούτης), *septuagesime* (ἡ κυριακὴ τῆς τετάρτης ἐβδομάδος), *septuple* (ἑπταπλοῦν), *exempter* (ἐξαίρω), *contempteur* (καταφρονητής), *contemptible* (ταπεινός, ἀξιοκαταφρόνητος), *accepter* (δέχομαι), *symptôme* (σύμπτωμα), *symptomatique* (συμπτωματικός, συμβαίνων κατὰ τύχην).

Ἐν ταῖς λέξεσι *Alep*, *cap* (ἀκρωτήριον), *Gap cep* (κλήμα ἀμπέλου), *jalap* (ιαλάπα), καὶ ἐν ταῖς ποσοτικοῖς ἐπιρρήμασι *trop* (παραπολὺ), *beaucoup* (πολὺ), πρὸ φωνήεντος. (ἡ παράγραφος αὕτη εἶναι ἐξάξεις τοῦ τελευταίου, περὶ τοῦ τελικοῦ *p* ἄφωνου).

Ἐν τῷ ὀνόματι *coup* (πληγὴ, προσβολή), προφ. τὸ *p* πρὸ φωνήεντος ἐν συντόνῳ λόγῳ *coup inattendu* (ἀπροσδόκητος προσβολή).

Q.

Ἄφωνον εἰς τὸ coq-d'inde (μελσαγρίς, κοῦρκος), προσφ. co-d'inde, τὸ σύμφωνον τοῦτο οὐδέποτε διπλασιάζεται.

Προφέρεται ὅταν ᾖναι τελικὸν εἰς τὰς λέξεις coq (ἀλέκτωρ), cinq (πέντε) πρὸ φωνήεντος· cinq enfants (πέντε παῖδες), καὶ coq-de-bruyère (ἄγριος ἀλεκτρυὼν), coq-à-l'âne (ἀσυνάρτητος λόγος). ἔτι δὲ καὶ ὁσάκις τὸ coq καὶ cinq εἶναι μόνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι πάντοτε μετὰ τὸ q πρέπει νὰ ἔπεται υ πλὴν λέξεων τινων, οἷον· coq, cinq.

R.

Ἄφωνον ἐν ταῖς εἰς er καταλήξει· ce poirier est mort (ἡ ἀπιδία αὕτη ἐξηράνθη), ces poiriers ont péri (αἱ ἀπιδίαι αὗται ἐφθάρησαν)· ἔτι δὲ εἰς τὴν λέξιν monsieur (κύριος), καὶ εἰς τὰς altier (ἀγέροχος, ὑπερήφανος), léger (ἐλαφρὸς).

Προφέρεται ὅταν ᾖναι τελικὸν car (διότι), or (ἀλλὰ, ἀλλαμὴν), sur (ἐπὶ), κ.τ.λ. πλὴν τῶν εἰς er ληγόντων, ὡς ἔρρέθη ἀνωτέρω.

Ἐκ τῶν εἰς er προφέρεται εἰς cher (ἀκριβής), pier (ἀλλαζὼν), mer (θάλασσα), amer (πικρὸς), belveder (ὑπερῶν) ἢ (belvédère) cancer (καρκίνος ἀσθένεια), la cuiller ἢ cuillère (κοχλιάριον), enfer (ἕ-δης), éther (αἰθήρ), fraten (φράτωρ. βοηθὸς χειρουργοῦ), gaster (ἡ γαστήρ), hier (χθες), hiver (χειμὼν), lucifer (ἑωσφόρος ἢ φωσφόρος), magister (μέγας ταξίαρχος τῆς Μελίτης), pater (τὸ πᾶτερ ἡ-μῶν), καὶ ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασι Jupiter (Ζεὺς), Esther Munster (ὁν. Κύριον), le Niger (ὁν. Κύρ.) κ.τ.λ. οὕτω καὶ τὸ stathouder (σα-θούδερ· νάυαρχος ἢ ἀρχιστράτηγος· ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ὀλ-λανδίας) τὸ προφέρουσι Statoudre.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν ταῖς εἰς er καταλήξει τὸ r προφέρεται ἐν συν-τόνῳ λόγῳ ἐπομένου φωνήεντος, ἢ h, ἄφωνον, πρὸ πάντων δὲ ἐν στι-χουργίᾳ· aimer à jouer προσφ. aimé-ra-jouer, τότε τὸ e προφέρεται ἀνοιχτὸν ἢ ὁσάκις δὲ εἶναι ἄφωνον τὸ r, τὸ e προφέρεται στενὸν ἑ. Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ὁμοίως, καὶ πρὸ φωνήεντος μένει ἄφωνον τὸ r καὶ εἰς τοὺς καλῶς ὁμιλοῦντας τὴν γλῶσσαν· aimer à jouer προσφ. aimé a jouer.

S.

Εἶναι ἄφωνον πρὸ τοῦ *ch* schisme (σχίσμα) κ.τ.λ.

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι τὸ *s* μένει ἄφωνον ἐν τέλει λέξεως ἂν δὲν ἔπεται φωνήεν *propres intérêts* τὰ ἰδιά μου συμφέροντα· προφέρ. *propz-zintérée*.

Προφέρεται δὲ ὡς τὸ ἡμέτερον *ç*, *á*) μεταξὺ δύο φωνηέντων *phrase* (φράσις) προφ. φραζ, *é*) πρὸ τοῦ *h*, *d*, *presbytere* (πρεσβυτέριον) *Asdrubal* (ὄνομα. Κύριον), *γ*) εἰς τὰς λέξεις *Alsace* (ὄν. Κύριον), *balsamine* (βαλσάμινον), *δ*.) ἐν τῇ συλλαβῇ *trans* ἐπομένου φωνήεντος, *transaction* (σύμβασις), *transiger* (συμβιβάζομαι). Προφ. δὲ ὡς τὸ ἡμέτερον *s* εἰς τὰ *transir* (καταψύχω), *transissement* (ῥίγος), *Tansylvanie* (Τρανσυλβανία).

Οὕτω προφ. καὶ ἐν τοῖς χρόνοις *gisant*, *nous gisons*, *ils gisent*, *il gisait*, χρόνοι τοῦ ῥήματος *gésir* (καίμαι κατὰ γῆς).

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι ἐν τοῖς συνθέτοις λέξεσι, τῶν ὁποίων τὸ ἄπλοῦν ἔχει ἀρχικὸν *s*, ἐπομένου φωνήεντος, συνήθως διπλασιάζεται τοῦτο καὶ τότε προφ. ὡς *ss* *dessus* (ἐπάνω), *dessous* (ὑποκάτω), *desservir* (ἀποσκευάζω τὴν τράπεζαν), *dessèche* (ξηραίνω), *resserrer* (συσφίγγω), κ.τ.λ. Αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι

<i>désuétude</i>	ἀχρηστία	<i>monosyllabe</i>	μονοσύλλαβος
<i>polysyllabe</i>	πολυσύλλαβος	<i>présupposer</i>	προϋποτίθημι
<i>vraisemblance</i>	πιθανότης	<i>présance</i>	παρουσία
γράφουν ὅμως			
<i>disemblable</i>	ἀνώνυμος	<i>ressemblant</i>	ὁμοιος, ὁμοιάζω

T.

Δὲν προφέρεται

α. Τελικὸν πρὸ συμφώνου *sept maisons* (ἐπτὰ οἰκίαι) κ.τ.λ. καὶ τοῦτο διὰ τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον *sept*.

Ως πρὸς τὸ ἀριθ. ἐπίθ. *huit* (ὀκτώ) προφέρεται τὸ *t*, λαμβανόμενον ὡς οὐσιαστικόν, τότε προφέρεται καὶ πρὸ συμφώνου λέγομεν λοιπὸν χωρὶς τὸ *t*, *huit villes* (ὀκτὼ πόλεις).

β'. Εἰς τὴν λέξιν *vingt* (εἴκοσι), ὅταν τὴν ἐκφράζωμεν μόνην, ἢ ἀκολουθομένην ὑπὸ συμφώνου *nous étions vingt* (εἴμεθα εἴκοσι),

vingt soldats (εἴκοσι στρατιῶται), ἐπίσης εἰς τον πληθυντικὸν ἔ-
ριθμὸν quatre vingts abricots (ὀγδοήκοντα βερίκοκα).

Προφέρεται

α'. Εἰς τὰς λέξεις brut (ἁκατέργαστος), le dot (προῖξ), fat (προπέ-
της), indult (παρὰχώρησις), rapt (ἄρπαγῇ), Christ (Χριστός)· με-
μεινωμένον εἰς τὴν σύνθετον Jesus-Christ (Ἰησοῦς Χριστός).

β'. Ὡς σ ἑλληνικὸν εἰς τὰς καταλήξεις sti, xte, tion, tien. tie,
tial, dieux· captieux (σοφιστικὸς), patient (ὑπομονητικὸς), prima-
tie (πρωτεύων), prophetie (προφητεία)· εἰς ὅλας τὰς ἄλλας λέξεις
προφέρεται ἀκολουθουμένου φωνήεντος μὲ τὸ ὁποῖον ἐνοῦται savant
homme (σοφὸς ἄνθρωπος), tout à vous (ὅλος ἐδικός σου).

V.

Ἀμετάβλητον πάντοτε.

X.

Ἰπόκειται μόνον εἰς τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις· ὅτι ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς
ἐπιθέτοις six (ἕξ) καὶ dix (δέκα), προφέρεται μόνον ὅταν τὸ ἀρτι-
κὸν ἐπομένης λέξεως ᾗναι φωνῇεν ἢ h ἄφωνον, ἀλλὰ τότε προφ. ὡς
τὸ ἡμέτερον ζ' six hommes, six enfants, dix, hommes, dix en-
fants (ἕξ ἄνθρωποι, ἕξ παῖδες, δέκα ἄνθρωποι, δέκα παῖδες), ἐπο-
μένου δὲ συμφώνου μένει ἄφωνον, ἀλλ' ὅσκις τὰ ἀριθμητικὰ ταῦτα
εἶναι μόνα τότε τὸ x προφέρεται s. dix δέκα six ἕξ προφ. diz six.

Προφέρεται ὡς ξ εἰς τὰς λέξεις Styx (Στύξ· ποταμὸς τοῦ Ἄδου),
phénix (φοῖνιξ· μυθολογικὸν πτηνὸν), index (λιχνός· ὁ δεσκιτικός
ὀγκυλος), storax (στύραξ· εἶδος ῥητίνης) ἢ styrax, larynx (λά-
ρυγξ, onyx (ὄνυξ· λευκὸς ἀχάτης, ἢ πριικιλόχρους), préfix (ᾠρισμέ-
νως), Pollux (Πολυδεύκης· ἀστερισμός), Astyanax (Ἀστυάναξ), καὶ
καὶ ἐν ἄλλοις κυρίοις ὀνόμασι.

Y.

Προφέρεται ὡς τὸ i καὶ γράφεται ἐν ταῖς λέξεσιν ἀντὶ τοῦ ἡμετέ-
ρου u· système (σύστημα),

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι εἰς τινὰς λέξεις πρέπει νὰ γράφωμεν i ἀντὶ
y, ὡς· asile (ἄσυλον), abime (ἄβυσσος) κ.τ.λ. ἀντὶ asyle, abyeme.
Παρατηρεῖ προσέτι ὅτι τὸ y δὲν εἶναι πλέον παραδεκτὸν ἐν ταῖς
γαλλικαῖς λέξεσιν, καὶ ὅτι γίνεται ποτὲ μὲν φωνῇεν ποτὲ δὲ σύμφωνον.

φωνῆεν δ' ὅτε τίθεται ἀντὶ τῶν δύο i, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον καταλήγει εἰς συλλαβὴν καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ἀρκτικὸν ἐπομένης· citoyen (πολίτης), employer (χορῶμα), appuyer (στηρίζω) κ.τ.λ. ἀντὶ citoi-ien, emploi-ier, adpui ier· σύμφωνον δὲ εἰς τὰ yeux (ὀφθαλμοί), abbaye (μονή), ὅταν εὐρεθῇ μεμονωμένον, ἐν μέσῳ δύο συμφώνων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς παραγομένων λέξεων· système (σύστημα) κ.τ.λ.

Z.

Τοῦτο προφέρεται πάντοτε ἐν μέσῳ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐν τέλει δὲ προφέρεται εἰς τὰ β' πληθ. πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἐπομένου φωνήεντος, ἀλλ' ἐπομένου συμφώνου ἢ ὅν τελικὸν λέξεως μένει ἀφωνον· parler à moi προσφ. παρλεζαμοῦ, vous avez reçu προσφ. βουζαβερεσου, parlez προσφ. παρλέ.

Μολισταῦτα δὲν διατηρεῖται ὁ κανὼν οὗτος καὶ ἴσως χάριν εὐφωνίας, δηλ. δὲν προφέρεται τὸ z καὶ πρὸ φωνήεντος, ἐκτός ὅμως τοῦ β' πληθ. προσώπου ὡς ἐβρέθη, διότι τότε πάντοτε προφέρεται πρὸ φωνήεντος, ὥστε λέγουν parlé à moi, vous allé a la promenade, καὶ vous avé zacquis, vous sere zallé πρ. βουζ-αβεζακουί, σου σερεζαλέ.

Τοῦτο διπλασιάζεται ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἐκ τῆς ἰταλικῆς· l'Albruzze κ.τ.λ.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν ch, ge, gi καὶ τοῦ ὑγροῦ l.

Τὸ σύνθετον τοῦτο σύμφωνον παριστᾷ ὡς πρὸς τὴν προφορὰν μεγαλειτέρην δυσκολίαν παρὰ τὸ u, τὸ σύνθετον φωνῆεν eu καὶ τὸ σύμφωνον g μετὰ τοῦ e καὶ i. Ἡ προφορὰ τούτου γίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διὰ τοῦ συνδυασμοῦ σχιὰ, σχιέ, σχιί, σχιό, σχοῦ· πρέπει ὅμως νὰ προφέρωνται τὰ γράμματα ταῦτα διὰ μιᾶς, διὰ νὰ πλησιάζωσι τὴν γαλλικὴν προφορὰν, chateau (φρούριον), cheval (ἵππος), πρόφερε σχιατὸ, σχιᾶλ, ἐπομένου τοῦ b, n, r, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον κ (κάππα)· chrétien (Χριστιανός) εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἢ ἐβραϊκῆς παραγομένας λέξεις ἐπομένου a, o, u· Chloris (χλωρίς· γένος φυτῶν), Achab (Ἀχάβ), Chanaan (Χαναάν), chatéckumène (κατηχορόμενος), Nabuchodonosor (Ναβουχοδονόσωρ), καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ξένας λέξεις, ἐπομένου τοῦ é, è, i. Michel Ange (ἀρχαῖος ζωγράφος Ἰταλός), archetype (ἀρχέτυπον), Civita Vecchia (Σιβιτᾶ βέκκια) κ.τ.λ.

Ἰπάρχουσιν ὁμῶς πολλαὶ ἐξαιρέσεις περὶ τῆς τελευταίας τούτης προφ-
 ῶς τε ἡ πρᾶξις μόνον θὰ τὸ διδάξῃ, διότι λέγουν καὶ archeveque (ἀρχιε-
 πίσκοπος), archiprêtre (ἀρχιερεὺς), προφέρ. ἀρσχιβέκ, ἀρσχιπρέτρ.

g.

Τὴν προφορὰν τοῦ συμφώνου τούτου εἶναι δύσκολον νὰ τὴν παρκετή-
 σωμεν, ἡ ἐπιμέλεια τοῦ διδασκάλου δύναται νὰ διδάξῃ αὐτὴν, οἷον
 manger (τρώγω), gageure (περίδοσις· στοίχημα), genre (γένος),
 gibier (ἄγρος) κ.τ.λ.

Περὶ τοῦ gn.

ἔχει τὴν προφορὰν τοῦ ἡμετέρου ν ἐν μέσῳ λέξεως, ἀλλ' ὕγρως
 προφερομένου, οἷον· magnanime (γενναῖος), magnifique (μεγαλο-
 πρεπής, λαμπρὸς), κ.τ.λ. προφ. μανιανίμ, μανιφίκ, πλὴν τῶν ἐξῆς
 λέξεων ὅπου προφ. ὡς γκ· Progné (Πρόκνη, ἡ ἀηδὼν κατὰ τὴν μυ-
 θολογίαν), agnats (Ναμ. ἀρρένογενεῖς· οἱ ἐξ ἀρρένων πλάγιοι), dia-
 gnostic (διαγνωστικὸς), stagnation (στάσις ὑδάτων), congat (ῥίξας
 συγγενῆς, ὁ ἐν θηλυγονίᾳς, ἀπὸ γυναικὸς), regnicole (αὐτόχθων),
 inexpugnable (ἀπόρρητος), κατὰ τινὰς γραμματικούς καὶ ἐν τῷ im-
 prégnation (διασπορὴ, ἐμβασφὴ), ὕγρως προφ. ἐν τῇ λέξει agnus
 (φυλακτήριον), ἀλλὰ προφ. ὡς γκ ἐν τῇ agnus castus (ἄγνος, λυ-
 γὸς) ἄγχνους κάπτους.

Ἀποσιωπᾶται τὸ g εἰς τὸ signet (δείκτης εἰς τὴν σελίδα), καὶ ἐν
 τοῖς κυρίοις ὀνόμασι Clugny, Regneard, Regnard.

Ι ὕγρὸν

Τὸ σύμφωνον τοῦτο δὲν εἶναι πάντοτε ὕγρὸν προηγουμένου τοῦ i
 ὕγρου εἶναι ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεως, ἐν ἀρχῇ δὲ πώποτε, εἴτε
 διπλασιάζεται εἴτε ὄχι.

ἐξαιρέσεις

Μὴ ὕγρὸν

Εἰς τὸ Achill (Ἀχιλλεύς), imbécille (βλάξ), Gille (πράσωπον κω-
 μωδίας περιστάνον τὸν εὐήθη, ἐπομ. ἄνθρωπος εὐήθης, ἀνόητος)
 campanille (χορυφὴ θόλου), ville (πόλις), tranquille (ἡσυχος), fil
 (νῆμα), argile (ἡ ἄργιλος· ἀσπρόχωμα), pupille (ἐπιτροπευόμενος,
 ὀρφανὸς ἄνηθός), mil (χίλια), mille (χίλιοι ἢ μίλιον), Lille (Λίλλη
 πόλις), καὶ ἐν τοῖς εἰς il καὶ ill ἐπιθέτοις· πλὴν τοῦ gentil πρὸ οὐ-
 σιαστικοῦ ἔχοντος ἀρκτικὸν φωνῆεν, ὅπου τότε εἶναι ὕγρὸν gentil
 enfant, τὸ θηλ. gentille.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πρακτικῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης,
περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων φράσεων καὶ ἰδιωτισμῶν
αὐτῆς, καὶ περὶ λέξεων αἰτινες ἐξαιροῦνται
τῶν γενικῶν κανόνων τῆς προφορᾶς

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν

Ἡ πρώτη συζυγία περιλαμβάνει μόνον τὸ aller (ὑπάγω) ἀνὼ-
λον, εὐρίσκομεν δὲ εἰς αὐτὴν τὰς ἀκολουθοῦς παρτηρήσεις, α.) ὡς
πρὸς τὸ ῥῆμα *puer* β') τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς *eles, eter* γ') τὰ
εἰς *oyer, ayer* καὶ *ger* δ') τὰ *tenir* (κρατῶ), *venir* (ἔρχομαι),
prendre (λαμβάνω) καὶ τὰ αὐτῶν σύνθετα *apartenir* (ἀνήκω), *conve-*
nir (συγκλίνω), *entreprendre* (ἐπιχειρίζομαι) κ.τ.λ. τὰ ὅποια ἀκο-
λουθοῦσι τὸν αὐτὸν κανόνα διὰ τὸν διπλασιασμόν τοῦ *n*.

α) Τὸ *puer* (ᾶζω, βρωμῶ), εἶναι ἐλλειπτικόν, καὶ δὲν εἶναι εἰς
χρῆσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατατικόν
καὶ μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς, καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς·
ἔγγραφον ἄλλοτε *je pus, tu pus, il put* ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία ἐπεδιώρ-
θωσε τὴν κατάχρησιν ταύτην, καὶ γράφουσι τῶρα *je pue, tu pue,*
il put.

β') Τὰ εἰς *cler, eter*, καὶ τὰ ἔχοντα τὸ *n*, διπλασιάζουσι τὸ *l, t*
καὶ *n*, ὅταν αὐτὰ ἀκολουθῶνται ἀπὸ τὰς καταλήξεις *e, es, eni*
j'appelle (ὀνομάζω), *tu nives* (ὀμπλίζεις), *ils étincellent* (σπιν-
θηροβολοῦσι), *je jette* (ρίπτω), *tu projettes* (σχεδιάζεις), *ils cachet-*
tent (σφραγίζουσι), *que je vienne* (νὰ ἔλθω), *qu'ils conviennent*
(νὰ συγκατανεύσωσι), *que tu entreprenne* (νὰ ἐπιχειρισθῇ) κ.τ.λ.

γ') Τὰ εἰς *oyer* καὶ *ayer*, μεταβάλλουν τὸ *y* εἰς *i*, εἰς τὴν ὀριστι-
κὴν *j'emploie, tu emploies, il emploie, ils emploient* *i j'essaie,*
tu essaies (δοκιμάζω). Εἰς τὴν προστακτικὴν, *emploie, qu'il em-*
ploie, εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς *que j'emploie, que tu*
emploies αὕτη ἡ μεταβολὴ γίνεται καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τῆς ὀρι-
στικῆς, καὶ τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς *j'emploierai, j'emploie-*
rais, ἀλλὰ εἰς τὰ εἰς *ayer*, ἡ ἀκαδημία διατάττει νὰ γράφωμεν
j'essayerai ἢ *j'essaierai* *j'essaye* ἢ *j'assaie* *je paye* ἢ *je paie*.

Αὐτὰ τὰ εἰς *oyer* καὶ *ayer* αὐξάνονται εἰς τὸν παρατατικόν τῆς

ὀριστικῆς καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς παρὰ τοῦ *i*, nous employions, vous essayiez (ἡμεῖς ἐστοχαζόμεθα, ἡμεῖς θὰ ἐδοκίμαζετε).

Τὰ εἰς *ier* λήγοντα, αὐξάνουσι παρὰ τοῦ *i* διπλοῦ, καὶ τῆς περὶσπασμένης ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστ. καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποθετικῆς, πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντ. πρώτων — nous priions (παρακαλούσαμεν), vous priiez (ὁμεῖς παρακαλούσατε). Τὰ λήγοντα εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος εἰς *uant* ὡς *suer tuer* ἰδρῶν φανεύω λαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντ. τοῦ παρτατ. τῆς ὀριστ. ἔν *i* μετὰ τοῦ *u* nous tuions, vous suiez, que nous suions, μετὰ τὴν διαίρεσιν (") τὸν τοῦ *i* — (ἡμεῖς ἐφρονεύαμεν, ὁμεῖς ἰδρόνατε, ὅτι ἰδρόναμεν).

Τὰ εἰς *ger*, διαφυλάττουσι τὸ *e* τῆς τοῦ ἐνεστώτος μετοχῆς εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντ. τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστ. jugeant, jugeons κ.τ.λ. κρίνωντες, κρίνωμεν.

Εἰς τὰ ῥήματα τῆς *Α*. συζυγίας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ὅπου τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ παρτατ. τῆς ὀριστ. λήγει εἰς *e* ἄφωνον, ταῦτα εἰς τὴν προστακτικὴν, προσθέτουσιν ἔν *s* μετὰ τοῦ *e*, ὅταν τὸ *y* καὶ *en* πρέπη ν' ἀκολουθήσῃ. Αὕτη ἡ προσθήκη γίνεται διὰ τὴν εὐφωνίαν καθὼς κάμνουσιν χρῆσιν τοῦ *t*, γράφοντες *va-t-il* (ὕπάγει ἐκεῖνος), ἀντὶ τοῦ *va-il*. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράφωμεν *donne-s-en à ton frère* (δότε ἀπὸ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀδελφόν σου), *porte-s-y des livres* (φέρει ἐκεῖ βιβλία), *offre-s-en à ta soeur* (πρόσφερε ἀπὸ αὐτὰ πρὸς τὴν ἀδελφὴν σου). Γράφουσι καὶ *va-y*, ἂν καὶ τὸ *y* ἀκολουθεῖται παρὰ ῥήματος *va y donne cette lettre* (ὑπάγε νὰ δώσῃς ἐκεῖ ταύτην τὴν ἐπιστολήν).

Ἡ δευτέρα συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἀνώμαλα ῥήματα

Finir (ὡς τύπον, ὁμαλόν), τελειώνω. *Sentir* (ὡς εἴρηται), αἰσθάνομαι. *Bouillir* (ἀνὼμ. βράζω). *Courir* ἴδ. (τρέχω). *Faillir* ἀνὼμ. (ἀμαρτάνω, σφάλω, πταίω). *Fuir* (φεύγω). *Mourir* (ἀποθνήσκειν). *Acquerir* (ἀποκτῶ). *Ouïr* (ἀκούω). *Querir* (στελλῶ νὰ φέρουν). *Vêtir* (ἐνδύω). *Ouvrir* (τύπος ὁμαλοῦ ἀνοίγω). *Cueillir* (κόπτω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἄνθη). *Saillir* (ἀναπηδῶ). *Assaillir* (ἐπιτίθεμαι). *Tressaillir* (σκιρτῶ). *Tenir* (κρατῶ) σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τὸ *avoir*. *Venir* (ἐρχομαι) τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τὸ *être* ἐξαίρουμένων τῶν *contrevenir* (παραβαίνω) καὶ *subvenir* (βοηθῶ)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ῥήματος *haïr*, συνίσταται εἰς τὴν προφορὰν ὡς ἔπεται· τὰ 3 πρόσωπα τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεστώ-
τος τῆς ὀριστικῆς, καὶ τὸ δεύτερον τῆς προστακτικῆς, προφέρονται
εἰς μίαν μόνην συλλαβὴν, δηλαδὴ τὴν φωνὴν τοῦ *e* ἀνοικτοῦ *je hais*,
μισῶ *tu hais*, *il hait*, εἰς ὅλας τὰς ἄλλας καταλήξεις γράφεται διη-
ρημένως καὶ προφέρονται οὕτω δύο συλλαβαί· *nous haissons*, *je*
haïrai, *qu'il haïsse* κ.τ.λ.

Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν λέξεων *florissant*, *ἡκμάζουσζ* *florissait*, *ἡκμαζε*
ἢ προφορὰ τῶν ὡς εἶναι γεγραμμένοι εἶναι πεπλαιωμένη καὶ ἥδη
προφέρονται· *fleurissant*, *fleurissait*, ἀρμονικώτερον.

Ἡ τρίτη συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἀνώμαλα.

Avoir (ἔχω). **Choir** (πίπτω) ἑλλειπτικὸν | εἰς τοὺς συνθέτους χρό-
Déchoir (ἐκπίπτω). **Échoir** (λαγχάνειν). | νους μὲ τὸ *être*.
Falloir (τὰ δέοντα πρᾶττειν). **Mouvoir** (κινῶ). **Pleuvoir** (βρέχειν).
Pouvoir (δύναμαι). **Savoir** (ἡξέσθω)· λέγουσιν οὕτω ἐνίοτε, *je ne sa-*
ches pas ἀντὶ *je ne sais point*, καὶ *je ne saurais* ἀντὶ *je ne peux*
(δὲν δύναμαι).

Seoir ἀρμόζει ταιριάζει κάθηται αὐτὸ ἔχει δύο σημασίας, τὸ «εἶναι
ἀρμόδιον» (*être convenable*) καὶ «νῆ ἥναι τις καθήμενος» *être assis*.
Εἰς τὴν πρώτην σημασίαν ἔνεν μετοχῆς παθητικῆς, ἢ συνθέτων χρόνων
δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰμὴ εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα χρόνων τινῶν, *il sied*, *ils*
siéent, *il seyait*, *il siéra*, *il siérait*. *Il faut voir si cela vous*
sied ou ne vous sied pas—λέγουσιν λοιπὸν «*il n'est pas séant à un*
homme de sa dignité» (αὐτὸ δὲν ἀρμόζει εἰς ἄνθρωπον τῆς ἀξιο-
πραΐας του), «*Ce n'est pas une chose séante de . . .*» (δὲν εἶναι
πρεπόντως νὰ . . .) **Asseoir**, **asseoir** un jugement (στηρίζει μίαν
κρίσιν). **Asseoir** (κάθημαι). **Rasseoir** (πραῦνω τὸ πνεῦμα) **Valoir**
(ἄξιζειν) συντάσσεται ὁμοίως εἰς τὸ *équivaloir* *revaloir* (ἀποδίδω)
καὶ *prévaloir* (ὠφελοῦμαι). **Voir** (βλέπω). **Pouvoir** (προμηθεύω).
Vouloir (θέλω), **Recevoir** (δέχομαι).

Ἡ τετάρτη συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα

Plaire (ἀρέσκω). **Braire** (ὀγκᾶσθαι). **Faire** (κάνω). **Traire** (ἀλ-
μέγω). **Paraître** (φαίνεσθαι). **Naitre** (γεννᾶν) **Paitre** (βόσκω)· αὐτὰ
καὶ τὰ προηγούμενα *naitre* εἶναι ἑλλειπτικά, ἔνεν ὥρισμ. χρόνου ὀρι-
στικῆς, οὔτε παρατακτικῶ ὑποτακτ. τὸ *naitre* διὰ τοῦ *être*, καὶ αὐ-

τὰ διὰ τοῦ ανοίγ, εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους κλίνονται. **Reduire** (περιορίζω) κ.τ.λ. **Boire** (πίνω). **Bruire** (χοροῶ) ἔλλειπτ. ἐν χρήσει εἰς τὴν ἐνεστώσαν μετοχὴν, καὶ παρατατ. τῆς ὀριστικῆς εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα μόνον. **Circoncire** (περιτέμνω). **Luire** (φέγγω). **Nuire** (ζημιώνω). **Confire** (ζαχαρόνω). **Croire** (πιστεύω, νομίζω). **Dire** (λέγω). **Redire** (λέγω πάλιν) κλίνεται ὡς τὸ **dire**, ἀλλὰ τὰ σύνθετα αὐτοῦ **dedire** ἀναιρῶ, **contredire** ἀντιλέγω, **interdire** ἀπαγορεύω, **médire** κακολογῶ, καὶ **prédire** προμηνύω, σχηματίζουνσιν ὁμαλῶς τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, **vous dedirez, contredirez, interdisez médisez, καὶ prédisez**. **Maudire** (καταρῶμαι), κλίνεται καθὼς τὸ **finir**, ἐξαιρέσει τῆς παθητ. μετοχῆς οὐσης **maudit**. **Écrire** (γράφω), τὰ σύνθετα αὐτοῦ ὁμοίως. **Frir** (τηγανίζω), ἔλλειπτικόν ἢ ἀπαρέμ. δὲν ἔχει εἰμὴ τὸν ἐνεστ. εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν, εἰς τὴν ὀριστικὴν τὰ 3 ἐνικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος, τὸν μέλλοντα, καὶ τὴν ὑποθετ. καὶ εἰς τὴν προστακτικὴν τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον **fris** (τηγανίστη) ἀναπληροῦνται οἱ δ' ἑλλείποντες χρόνοι διὰ τοῦ **faire** καὶ τοῦ ἐνεστ. ἀπαρεμφ. τοῦ αὐτοῦ **faire**. **Lire** (ἀναγινώσκω) κλίνουσιν οὕτως καὶ τὰ **élire** καὶ **relire**. . . . **Rire** (φιλῶ) οὕτως καὶ τὸ **sourire** (μειδιῶ). **Suffire** (ἀρῶ). **Cuire** (βράζω ἢ ψήνω). **Clore** ἔλλειπτ. (κλείω). **Eclorre** ἰδ. (ἐκβαίνει τὸ πουλί). **Conclure** (περαίνω). **Exclure** (ἀποκλείω). **Plaindre** (παραπονοῦμαι). **Rendre** (ἀποδίδω) κ.τ.λ. **Absoudre** (ἀθῶω), μετοχ. θηλ. **absoute**. **Resoudre** (ἀποφασίζω), καθὼς τὸ προηγούμενον ἔχει δύο μετοχάς **resolu** (ἀποφασισθὲν) καὶ **resous** διατελυμένος, τὰ ὅποια ἄνευ θηλ. γένους. **Coudre** (ράπτω). **Mettre** (θένω, βάλλω) κ.τ.λ. **Moudre** (πλείθω) . . . ὡς καὶ τὰ σύνθετα αὐτοῦ **émoudre** (τροχίζω) καὶ **remoudre** (ξαναλέθω). **Peindre** (ζωγραφίζω) οὕτω κλίνονται τὰ **craindre** (φοβοῦμαι), **astreindre** (κακισκευάζω), **joindre** (συνάπτω), **atteindre**, **eindre**, **plaindre** καὶ ὅλα τὰ εἰς **aindre**, **eindre** καὶ **oindre** (ἀφικνουμαι, περιζώννω, λυποῦμαι) **Prendre** (λαμβάνω). **Rompre** (συντρίβω). **Suivre** (ἀκολουθῶ). **Vaincre** (νικῶ). **Battre** (κτυπῶ) ἀνώμ. εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς μόνον. **Être** (εἶμαι). **Vivre** (ζῶ).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἡ πρώτη συζυγία εἰς *er* δὲν ἔχει εἰμὴ αὐτὸ τὸ ἀνώμαλον πτεῖον εἶναι διὰ τεσσάρων διαφορετικῶν τρόπων εἰς χρῆσιν ὑπὸ κῶς καὶ ἐρωτηματικῶς ἀρνητικῶς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τοῦ ῥή θάνοντα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναχωρῶ, συντάττοντες αὐτὸ μὲ αὐ *il se nous nous, vous vous, ils se.*

α. τρόπος.—ὕπάγω.

je vais. tu vas, il va.
nous allons, vous allez
ils vont. ὑπάγω κ.τ.λ.

(1)
j'allais-allais-allait
allions-alliez-allaient
ἐπήγαινον.

(1)
j'allais-allas alla.
allâmes-allâtes-allèrent
ἐπῆγα κ.τ.λ.

je suis
tu es *allé ἤ*
il est *allée.*
nous sommes
vous êtes *allés ἤ*
ils sont *allées*
ἐπῆγα κ.τ.λ.

β. τρόπος.—δὲν ὑπάγω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ
je ne vais, tu ne vas, il n'ell
va, nous n'allons, vous pas
n'allez, ils ne vont δὲν ὑπάγω κτλ.
παρατατικὸς

(1)
je n'allais n'allais-n'allait
n'allions-n'alliez pas
n'allaient δὲν ἐπήγαινον
ὀριστικὸς

(1)
je n'allai, n'allas n'alla
n'allâmes n'allâtes pas
n'allèrent δὲν ἐπῆγα κτλ.
ἀόριστος

je ne suis
tu n'es *pas allé ἤ*
il n'est *pas allée*
nous ne sommes
vous n'êtes *pas allés ἤ*
ils nesont *pas allées*
δὲν ἐπῆγα.

(1) Αὐτὸ τὸ σημεῖον δεκνύει τοὺς χρόνους ὅτι αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐλατ-
τῆριον *pas* ὑπονοεῖται ἐπίσης διὰ ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς καὶ πρόσωπα.

ALLER ΥΠΑΓΩ.

ῥῆμα (κατὰ τὴν γραμματικὴν τοῦ Κ. Ἀββᾶ Λεβιξᾶκ) τὸ ὁ-
τῶν Γάλλων δηλαδὴ ἀποφατικῶς, ἀρνητικῶς, ἐρωτηματι-
ματος τὴν μεταβάλλουν εἰς ἓνα πέμπτου τρόπου περιλαμ-
τοπαθῇ σύνταξιν διὰ τῶν ἀντωνυμιακῶν μορίων je me, tu te,

γ'. τρόπος—ὕπαγω ἐγώ;

éressé
vais-je, vas-tu. va-t-il?
allons-nous, allez-vous,
vont-ils? ὑπάγω ἐγώ;

imparfait
allais-je, allais tu? allait-il?
allions nous? alliez-vous
allaient-ils? ἐπήγαινον ἐγώ;

défini
allai-je, allas-tu, alla-t-il? al-
lâmes-vous, allâtes vous alle-
rent ils? μὴπως ἐπῆγα ἐγώ;

indefini
suis-je
es-tu
est-il
sommes-nous
êtes-vous
sont-ils
allé ʒ
allée
allés ʒ
allées
μὴπως ἐπῆγα ἐγώ;

δ'. τρόπος—δὲν ὑπάγω ἐγώ;

ne vais je pas, ne vas, tu pas, ne
va-t-il pas? n'allons-nous pas,
n'allez-vous pas ne vont ils pas?
δὲν ὑπάγω ἐγώ κ.τ.λ.

n'allais je, n'allais tu
n'allait-il n'allions-nous pas
n'alliez-vous, n'allaient-ils
δὲν ἐπήγαινον ἐγώ.

n'allai-je, n'allas tu, n'alla-t-il,
n'allâmes-nous, n'allâtes pas
vous, n'allcrent-ils?
μὴπως δὲν ἐπῆγα ἐγώ;

ne suis-je
n'es-tu
n'est-il
ne sommes-nous
n'êtes vous
ne sont-ils
pas allé
allée
pas allés
allées
μὴπως; δὲν ἐπῆγα ἐγώ;

α. τρόπος.

je fus
tu fus allé &
il fut allée
nous fûmes
fûtes allés &
furent allées ὑπῆγα.

(1)

j'étais
étais allé &
était allée
étions
étiez allés &
étaient allées

εἶχον ὑπάγει.

(1)

j'irai, iras, ira. irons,
irez, iront.

θα ὑπάγω.

(1)

je serai, seras, sera. allé allés
serons, serez, allés
seront. allées
θα ὑπάγω & θα ἦμαι πηγαυμένος.

vas, qu'il aille allons
allez, qu'ils aillent.

ὑπαγε, & ὑπάγετε κ.τ.λ.

(1)

j'irais, irais, irait. irions
iriez, iraient.

θα ὑπήγαγον ἐάν . . .

je serais, tu serais, allé allées
il serait. nous serions allés
vous seriez, ils seraient. allées

ἦθελον ὑπάγει ἐάν . . .

β. τρόπος.

préter. antérieur.

je ne fus
tu ne fus pas allé
il ne fut pas allée
nous ne fûmes pas allés
vous ne fûtes & pas allées
ils ne furent δὲν ὑπῆγα.

plus que parfait.

(1)

je n'étais
n'étais pas allé &
n'était pas allée
n'étions
n'étiez pas allés &
n'étaient pas allées

δὲν εἶχον ὑπάγει.

futur absolu

je n'irai, tu n'iras, il n'ira.
nous n'irons, vous n'irez pas
ils n'iront δὲν θα ὑπάγω κ.τ.λ.

futur antérieur

je ne serai, tu ne seras, il ne
sera. nous n'irons pas allé
vous n'irez pas allés allées
ils ne seront. δὲν θα ὑπάγω.

IMPÉRATIF

ne vas pas (& n'allez pas)
qu'il n'aille pas, n'allons pas,
n'allez Pas, qu'ils n'aillent
pas. μὴν ὑπάγετε.

CONDIT. présent

je n'irais, n'irais, n'irait pas
n'irions, n'iriez, n'iraient.
δὲν θα ἐπήγαγον ἐάν . . .

passé

je ne serais, ne serais, il allé
ne serait. nous ne serions allée
vous ne seriez, il ne allés allées
seraient pas δὲν ἦθελον ὑπάγει ἐάν . . .

γ'. τρόπος.

παρωχ. προτετελεσµ.

fus-je
fus-tu
fut-il
fûmes-nous
fûtes-vous
furent ils

allé?

η allée

allés

η allées.

μήπως ἐπῆγα.

ὑπέρσυντελ'

étais-je
étais-tu
était-il
étions-nous
étiez-vous
étaient-ils

allé?

η allée

allés

η allées

εἶχον ὑπάγει ἐγώ;

μέλλων ἀπόλυτος.

irai-je? iras-tu? ira-t-il?
irons-nous? irez-vous?
iront-ils? θα ὑπάγω ἐγώ;

προτετελεσµ.

serai-je? seras-tu?
sera-t-il, serons nous
serez-vous? seront-ils
θα ἦμαι πηγαυμένος ἐγώ;

allé

allée

allés

allées

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Σημείωσις. Τὰ ἐρωτηματικά ὡς
καὶ τὰ ἀρνητικά ἐρωτηματικά,
δὲν ἔχουσιν ὅλα ἐγκλίσεις προσ-
τακτικὴν καὶ ὑποτακτικὴν.

ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ ἐνεστώς.

irais-je, iras-tu, irait-il
irions-nous, iriez-vous
iraient-ils. θα ἐπῆγαινον ἐάν

παράκειμενος.

serais je, serais-tu,
serait-il, serions nous
seriez vous, seraient-ils
ἤθελον ὑπάγει ἐγώ ἐάν . .

allé

allée

allés

allées

δ'. τρόπος.

ne fus-je pas
ne fus-tu pas
ne fut-il pas
ne fûmes-nous pas
ne fûtes-vous pas
ne furent-ils pas

pas

allé

η allée

pas

allés η allées

μήπως δὲν ἐπῆγα.

n'étais-je pas allé
n'étais tu allée
n'était il
n'étions-nous pas
n'étiez-vous allés
n'étaient-ils η allées

pas allé

allée

pas

allés

allées

η allées

μήπως δὲν εἶχον ὑπάγει.

n'irai-je? n'iras-tu? n'ira-t-il?
n'irons-nous? n'irez-vous? n'iront
ils? pas δὲν θα ὑπάγω ἐγώ.

ne serai-je, ne seras-tu, pas
ne sera-t-il, ne serons nous
ne serez-vous
ne seront ils
δὲν θα ἦμαι πηγαυμένος ἐγώ;

pas

allé

allés

allées

allée allées

n'irais-je n'irais-tu n'irait-il
n'irions-nous n'iriez-vous,
n'iraient-ils pas
δὲν θα ὑπῆγαινον ἐγώ ἐάν . .

ne serais-je, ne serais-tu allé

ne serait-il pas. allée

ne serions-nous ne seriez allés

vous, ne seraient-ils pas. allées

δὲν ἤθελον ὑπάγει ἐγώ ἐάν . .

Α. τρόπος.

SUBJONCTIF. ἐνεσ. que j'aïlle. παρὰτ. que j'allasse. ἀέρ. que je sois allé. ὑπερσυντελ. que je fusse allé. Αὕτη δὲν ἀπαντᾷται εἰς τὸν γ'. καὶ δ'. τρόπον.

aller. τὸ νὰ ὑπάγῃ τις.
être allé-allés-allée, allées.
τὸ νὰ ἐπῆγέ τις.
allant, ἢ en allant.
πηγαίνων, ὄντος, οὐσα, οὐσης.
étant allé-allés,ée,ées ἢ en étant
allé-allés, ἢ έέ,ées. ἀφ' οὗ ὑπῆγα.

Β. τρόπος.

INFIN. présent.
n'aller pas ἢ ne pas aller. νὰ μὴν
passé [ὑπάγῃ τις.
n'être pas allé ἢ allés, έέ, έές.
νὰ μὴν ὑπῆγέ τις.
PARTIC. présent
n'allant pas, ἢ n'en allant pas.
passé. μὴ πηγαίνων κ.τ.λ.
n'étant pas allé allés ἢ έέ, έές,
n'en étant pas allé allés ἢ έέ,ées.
ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐπῆγε κ.τ.λ.

Τὸ ἀνω εἰρημένον ἀνώμαλον Aller ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνεχώρῳ
elle se, nous nous, vous vous, ils ἢ elles se, προηγουμένου τοῦ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ἐρεστώς.

je m'en vais, tu t'en vas, il ἢ elle s'en va nous nous en allons, vous vous en allez, ils ἢ elles s'en vont ἀνεχώρῳ κ.τ.λ.	je ne m'en vais, tu ne t'en vas, il ἢ elle ne s'en va. nous ne nous en allons, vous ne vous en allez, ils ἢ elles ne s'en vont pas δὲν imparf. [ἀνεχώρῳ.
je m'en allais, tu t'en allais il ἢ elle s'en allait. nous nous en allions, vous vous en alliez, ils ἢ elles s'en allaient. ἀνεχώρουν κ.τ.λ.	je ne m'en allais, tu ne t'en allais, il ἢ elle ne s'en allait. nous ne nous en allions, vous ne vous en alliez, il ἢ elles ne s'en al- laient pas δὲν ἀνεχώρουν κ.τ.λ. prétérit défini.
je m'en allai, tu t'en allas il ἢ elle s'en alla. nous nous en allâmes, vous vous en allâtes, ils ἢ elles s'en allerent. ἀνεχώρησα.	je ne m'en allai, tu ne t'en al- las, il ἢ elle ne s'en alla. nous ne nous en allâmes, vous ne vous en allâtes, ils ἢ elles ne s'en allerent pas δὲν ἀνεχώρησα. prétérit indéfini.
je m'en suis, tu t'en es, il ἢ elle s'en est, nous nous en sommes, vous vous en êtes, ils ἢ elles s'en sont. ἀνεχώρησα κ.τ.λ.	je ne m'en suis, tu ne pas allé t'en es, il ἢ elle ne s'en allée est, nous ne nous pas allés en sommes, vous ne allées vous en êtes, ils ἢ elles ne s'en sont. δὲν ἀνεχώρησα

γ'. τρόπος.

ἐνεστὼς τῆς ΑΠΑΡΕΜΦ.

aller? νὰ ὑπάγῃ τις;

παρακείμε.

être allé allés? allée, allées

νὰ ὑπῆγε τις;

ΕΝΕΡΓ. ΜΕΤΟΧ. ἐνεστὼς

allant ἢ en allant?

πηγαίνων κ.τ.λ.

Σημείωσις. Ἡ ἀπαρέμφοτος δὲν
κῶς καὶ ἀρνητικῶς ἐρωτηματι-
τικῇ μετοχῇ allé-allée-allés-al-

δ'. τρόπος.

n'aller pas? νὰ μὴν ὑπάγῃ τις;

n'être pas allé-allée allés-al-
lées. νὰ μὴν ἐπῆγε τις;

n'allant pas ἢ n'en allant pas?

μὴ πηγαινὼν κ.τ.λ.

ἐπιδέχεται μετοχὴν ἐρωτηματι-
πθητικῶς οὔτε ἢ ἀπλῶς παθη-
lées ἐπίσης.

ἢ μισέω αὐτοπιθῶς κλίνεται διὰ τῶν ἀντωνυμ. μορίων jeme, tu te, il ἢ
ρήματος τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας en.

INDIC. présent

est-ce que je m'en vais, κ.τ.λ.

καθὼς τὸν ἐνεστῶτα ἀποφατικῶς

ἢ m'en vais je? t'en vas-tu?

s'en va t il ἢ elle μὴπως ἀναχωρῶ

παρατατικ.

m'en allais-je t'en allais-tu,

s'en allait il ἢ elle, nous en

allions nous, vous en alliez

s'en allaient ils ἢ elles

δὲν ἀνεχώρουν ἐγώ.

παρακ. ὀριστικῶς

m'en allai je, t'en allas tu, s'en

alla-t il ἢ elle nous en allâmes

nous? vous en allâtes-vous,

s'en allerent ils ἢ elles

ἀνεχώρησα ἐγώ;

παρακ. ἀόριστος

m'en suis je. t'en es tu,

s'en est il ἢ elle, nous allé

en sommes nous, allés

vous en êtes vous allée

s'en sont ils ἢ elles allées

μὴπως ἀνεχώρησα;

ne m'en vais-je pas? ἢ est-ce

que je ne m'en vais pas. κ.τ.λ.

μὴπως δὲν ἀναχωρῶ.

καθὼς ὁ ἐνεστὼς τῆς ὀριστικῆς

ἀποφατικῶς (δ'. τρόπος).

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allai-je, ne-t en allas tu,

ne s'en alla-t il ἢ elle. ne nous

en allâmes nous, ne vous en

allâtes vous, ne s'en allerent

ils ἢ elles pas. δὲν ἀνεχώρησα.

ne m'en suis-je, ne-t en es tu,

ne s'en est il ἢ elle, ne pas allé-e

nous en sommes-nous, en allés

ne vous en êtes allées

vous, ne s'en sont ils ἢ elles

μὴπως δὲν ἀνεχώρησα.

α. τρόπος.

je m'en fus, tu t'en fus
il & elle s'en fut. nous nous
en fûmes, vous allé allée
vous en fûtes allés allées
ils & elles s'en furent.

ἀνεχώρησα.

je m'en étais, tu t'en étais,
il s'en était. nous allé
nous en étions vous allés
vous en étiez, allés
il & elles s'en étaient allées

εἶχον ἀναχωρήσει.

je m'en irai, tu t'en iras, il &
elle s'en ira. nous nous en
irons vous vous en irez,
ils & elles s'en iront.

θ' ἀναχωρῶ & θὰ ἀναχωρήσω.

je m'en serai, tu t'en allé
seras il & elle s'en sera, allés
nous nous en serons, allée
vous vous en serez allées
ils & elles s'en seront.

ἤθελον ἀναχωρήσει.

je m'en irais, tu t'en irais
il & elles s'en irait nous nous en
irions, vous vous en iriez,
ils & elles s'en iraient.

θὰ ἀνεχώρουν τώρα εἰν . .

je m'en serais, tu t'en serais
il & elle s'en serait nous allé
nous en serions, vous allés
vous en seriez ils & elles allée
s'en seraient. allées

ἤθελον ἀναχωρήσει εἰν . .

β. τρόπος.

préter. antérieur.

je ne m'en fus, tu ne pas allé
t'en fus il & elle ne s'en allés
fut, nous ne nous en pas allée
fûmes, vous ne vous allées
en fûtes, ils & elles ne
s'en furent. δὲν ἀνεχώρησα.

plus que parfait.

je ne m'en étais, tu ne pas allé
t'en étais, il & elle ne allés
s'en était, nous ne nous allée
en étions, vous ne vous allées
en étiez, ils & elles ne
s'en étaient. δὲν εἶχον ἀναχωρήσει.

futur absolu

je ne m'en irai, tu ne t'en iras,
il & elle ne s'en ira, nous ne
vous en irons, vous ne vous
en irez, ils & elles ne s'en iront

δὲν θὰ ἀναχωρῶ κτλ. pas.

futur antérieur

je ne m'en serai, tu ne pas allé
t'en seras il & elle ne s'en allés
sera nous ne nous en allés
serons, vous ne vous en allées
serez, ils & elles ne s'en
seront δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει.

CONDIT. présent.

je ne m'en irais, tu ne t'en
irais, il & elle ne s'en irait nous
ne nous en irions, vous ne vous
en iriez, ils & elles ne s'en iraient.

δὲν θὰ ἀνεχώρουν τώρα εἰν . .

CONDIT. passé.

je ne m'en serais, tu ne
t'en serais, il & elle ne pas allé
s'en serait, nous ne nous allés
en serions, vous ne
vous en seriez, ils pas allée
& elles ne s'en seraient. allées

δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει εἰν . .

γ'. τρόπος.

παρὰ. προτετατισμ.

est ce que je m'en fus, tu t'en
fus, il & elle s'en fut allé
nous nous en fûmes allée
vous vous en fûtes, allés
ils & elles s'en furent allées

μήπως ανεχώρησας

όπερ ουκ.

m'en étais je, t'en étais tu,
s'en était il & elle allé allée
nous en étions nous
vous en étiez vous, allés allées
s'en étaient ils & elles.

δεν είχαν αναχωρήσει;

μέλλων άποδοτας.

m'en irai je? t'en iras-tu? s'en
ira t'il? & elle nous nous en
irons nous? vous vous en irez
vous? s'en iront ils & elles?

θα αναχωρήσω κ. τ. λ.

μέλλων προτετατισμ.

m'en serai je, t'en seras tu,
s'en sera t il & elle, nous allé
en serons nous, vous allée
en serez vous, s'en allés
seront ils & elles. allées

ήθελον αναχωρήσει έγω;

ΥΠΟΘΕΤ. έρεπτως

m'en irais je? κ. τ. λ.

θα ανεχώρουν τώρα εάν

παρὰκείμ. ΥΠΟΘΕΤΙΚ.

m'en serais je, t'en serais-tu
s'en serait il & elle
nous en serions nous
vous en seriez vous
s'en seraient ils & elles.

allé s, allée s.

μήπως ήθελον αναχωρήσει.

δ'. τρόπος.

est ce que je ne m'en fus, que
tu ne t'en fus, qu'il & elle ne
s'en fut, que nous ne nous en
fûmes. que vous ne vous en
fûtes, qu'ils ne s'en furent
pas en allé allés pas en allés ées.

μήπως δεν ανεχώρησα.

ne m'en étais je, ne t'en étais
tu, ne s'en était il & elle, ne nous
en étions nous, ne vous en étiez
vous, ne s'en étaient ils & elles
pas allé allée pas allés allées

μήπως δεν είχαν αναχωρήσει.

ne m'en irai-je, ne t'en iras tu, ne
s'en ira t il & elle? ne nous en irons
nous, ne vous en irez vous, ne
s'en iront ils & elles pas

δεν ήθελον αναχωρήσει.

ne m'en serai je, ne t'en seras
tu, ne s'en sera-t-il & elle? ne
nous en serons nous, ne vous
en serez vous, ne s'en seront
ils & elles pas allé allés
allée allées.

δεν ήθελον αναχωρήσει.

ne m'en irais-je pas κ. τ. λ.

δεν θα ανεχώρουν τώρα εάν

ne m'en serais-je, ne t'en serais
tu, ne s'en serait il & elle ne
nous en serions nous, pas allé
ne vous en seriez vous, allés
ne s'en seraient ils & elles. ée, ées

μήπως δεν ήθελον αναχωρήσει.

Α. τρόπος.

va t'en, qu'il & qu'elles s'en aille
allons nous en, allez vous en
qu'ils & qu'elles s'en aillent
ὕπαγε, ἄς ὑπάγῃ, ἄς ὑπάγωμεν
κ. τ. λ. (*)

que je m'en aille
νὰ ἀναχωρήσω . . . κ. τ. λ.

qu je m'en allasse
νὰ ἤθελον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

que je m'en sois allé, ée
ὅτι ἀνεχώρησα. ἢ νὰ εἶχον ἀνα-
χωρήσει κ. τ. λ.

que je m'en fusse allé, ée.
ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει ἢ νὰ εἶχον
ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

s'en aller.
τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ, νὰ μισεύσῃ τις.

s'en être allé, ἢ ée.
τὸ ν' ἀναχώρησῃ τις.

s'en allant & en s'en . . .
ἀναχωρῶν, οὖντος, οὖσα.

s'en étant allé, ée.
ἀναχωρήσας, αντες, κσα, ταν.

Β'. τρόπος.

IMPER. *présent et futur*
ne t'en aller pas, qu'il & qu'elle
ne s'en aille pas, ne nons en
allons pas, ne vous enallez pas,
qu'ils & qu'elles ne s'en aillent
pas. μὴν ἀναχωρήσῃς κ. τ. λ.

SUBJONCT. *prés.*
que je ne m'en aille pas.
νὰ μὴν ἀναχωρήσω κ. τ. λ.
imparfait
que je ne m'en allasse pas
νὰ μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

prétérit
que je ne m'en sois pas allé, ée.
ὅτι νὰ μὴν ἀνεχώρησα κ. τ. λ.

plus que parfait
que je ne m'en fusse pas allé, ée.
ὅτι δὲν εἶχον ἀναχωρήσει, ἢ νὰ
μὴν εἶχον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

INFIN. *présent*
ne s'en aller pas, ἢ ne pas s'en
aller. νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ τις.
prétérit

ne s'en être pas allé, ée.
νὰ μὴν ἀνεχώρησέ τις.

PARTIC. *présint*
ne s'en allant pas
μὴ ἀναχωρῶν, οὖντες, οὖσα, οὖν.

PASSIF
ne s'en étant pas allé, ée.
μὴ ἀναχωρήσας, ἦσας, ἦσαν.

(*) Εἰς τὴν κοινὴν καθομιλουμένην γαλλικὴν γλῶσσαν τὸ δευτέρου πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν δὲν ἔχει τὴν ἀπλὴν ἰδίαν σημασίαν τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀλλὰ τὴν περιφρονητικὴν, ὑβριστικὴν, καὶ ἐξευτελιστικὴν, φύγε ἀπ' ἐμπροσθέν μου, φύγετε ἀπ' ἐμπροσθέν μου κρημνίσου· ἀλλ' ἀναπληροῦσιν αὐτὸ τὸ πρόσωπον μὲ τὸν εὐγενέστερον προστακτικὸν τρόπον. Tu peux t'en aller. Σὺ δύνασαι νὰ ἀναχωρήσῃς. Vous pouvez vous en aller, ὑμεῖς δύνασθε ν' ἀναχωρήσητε.

γ'. τρόπος.

ΠΡΟΣΤΑΚΤ. *ἐρεσιῶς καὶ μέλλ.*

Σημείωσις. Αὕτη ἡ ἐγκλήσις δὲν
ὕπκειται εἰς τὸν γ'. καὶ δ'.
τρόπον.

ΥΠΟΤΑΚΤ. *ἐρεσιῶς*

que je m'en aille?

ν' ἀναχωρήσω; ἴδε (3)

παρατατ.

que je m'en allasse?

νὰ μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει

κ. τ. λ. ἴδε (3)

παρακ.

que je m'en sois allé, ée?

ὅτι νὰ ἀνεχώρησα; ἴδε (3)

ὕπερσυντ.

que je m'en fusse allé, ée?

ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει, ἢ ὅτι νὰ
εἶχον ἀναχωρήσας. κ.τ.λ. ἴδε (3)

ΑΠΑΡΕΜ. *ἐρεσιῶς*

s'en aller?

ν' ἀναχωρήσῃ τις;

παρακείμε.

s'en être alle ée?

ὅτι ἀνεχώρησέ τις;

ΜΕΤΟΧΗ *ἐρεσιῶς*

en s'en allant?

ἀναχωρῶν . . κ. τ. λ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ.

en s'en étant allé, ée?

ἀναχωρήσας; κ. τ. λ.

δ'. τρόπος.

que je ne m'en aille pas?

νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ;

que je ne m'en allasse pas?

νὰ μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει τις.

ὡς εἴρηται.

que je ne m'en sois allé, ée pas.

ὡς εἴρηται. ὅτι νὰ ἀνεχώρησα

que je ne m'en fusse pas allé, ée.

ὅτι νὰ μὴν εἶχον ἀναχωρήσει
ὡς εἴρηται.

ne s'en aller pas?

νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ τις;

ne s'en être pas alle, ée?

ὅτι νὰ μὴν ἀνεχώρησέ τις;

ne s'en allant pas?

μὴ ἀναχωρῶν κ. τ. λ.

ne s'en étant pas allé, ée?

μὴ ἀναχωρήσας . . . κ.τ.λ.

(3) Νὰ προτεσθῶσι καὶ τὰ τρία πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν ἀρι-
θμῶν.—ὁ δὲ γ' καὶ δ' τρόπος δὲν διακρίνεται: τοῦ α' καὶ β' εἰμὴ μὲ-
νον μὲ τὴν φωνὴν ἐρωτηματικῶς.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Πρῶτα ἀνώμαλα τῆς β'. συζυγίας.

καὶ ἰδιωτισμοὶ αὐτῶν.

FINIR.

INTICATIE ΟΡΙΣΤΙΚΗ

présent *ἐνεστώς*

je finis, tu finis, il & elle finit,
nous finissons, vous finissez,
ils & elles finissent.

imparfait *παρατατικὸς*

je finissais, sais, finissait,
finissions, ssiez, ssaient.

prétérit défini *ὁρισμέρος*

je finis, nis, it imies, ites, irent

pret. indéf. *ἀόριστος*

j'ai, as, a. avons, avez ont fini

prét. antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes eûtes

eurent fini.

plus q. parfait *ὑπερσυντ.*

j'avais, ais, ait ions, iez aient fini

futur absolu.

je finirai, ras, ra. rons, irez, iront.

futur antér.

j'aurai, ras, ra rons, rez, ront fini,

CONDITION. ΥΠΟΘΕΤ.

présent *ἐνεστώς*

je finirais, rais, ait rions, iriez
iraient

passé.

j'aurais, ais, ait rions, riez

raient fini

IMPERAT ΠΡΟΣΙΑΚ.

finis, qu'il & qu'elle finisse, ssons,

ssiez qu'ils & qu'elles finissent.

SUBJONCT. ΥΠΟΤΑΚΤ.

présent *ἐνεστώς*

que je finisse, isses, nisse, ssions
issiez ssent.

imparfait *παρατατ.*

que je finisse finisses, nit,
issions, issiez, issent.

prétérit.

que j'aie, aies, ait ayons ayez
aient fini

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût. eussions

eussiez, eussent fini

INFINITIF ΑΠΑΡΑΜΦ.

présent *ἐνεστώς*

finir.

prétérit.

avoir fini

PART. présent.

finissant & en finissant.

PARTIC passé.

fini, finie, ayant fini

futur.

devant finir.

παροιτηρήσειν.

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il & elle nous, vous ils & alles, δὲν ἐγράφησαν εἰς ὅλας τὰς ἐγκλίσεις καὶ χρόνους τοῦ ῥήματος χάριν συντομίαις.

Εἰς τὴν προστακτικὴν ἐγράφη τὸ δεύτερον πρόσωπον αμφοτέρων πᾶν ἀριθμῶν πρὸς μεγαλε-

τέραν σφηνέειαν τοῖς ἀρχαίοις.

Ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις τοῦ γαλι-
λικοῦ εἰς τὸ ἐλληνικὸν καθ' ὅλην
τὴν ἔκτασιν τοῦ ῥήματος, ἀφίνε-
ται εἰς τὴν προτιδὰ τῶν μωθητῶν.

SENTIR Αἰσθάνομαι

INDIC. présent.

je sens, ns, nt' ntions, sentez
sentent.

imparfait.

je sentais, ais, ait, ions, ntiez,
ntaient.

défini

je sentis, ntis, ntit' ntimes
ites, irent.

indéfini

j'ai, as, a, avons, avez ont senti.

pret. anter.

j'eus, eus, eut, eûmes, eûtes,
eurent senti.

plus p. parf.

j'avais, ais, ait, ions, iez,
aient senti.

fut. absolu.

je sentirai, iras, ira, irons, irez,
iront,

fut. anter.

j'aurai, ras, ra, rons, rez,
ront senti.

CONDITION. présent

je sentirais, rais, rait, irions,
iriez, iriaient:

passe

j'aurais, rais, rait, rions,
riez, auraient . . . Senti.

IMPERAT.

sens, qu'il sente, sentons, sentez
qu'ils, & qu'elles sentent:

SUBJ. pres.

que je sente, tu sentes il & alle
sente nous sentions, vous
sentiez, ils, & elles sentent.

impar.

que je sentisse, ntisses ntît
ntissions issiez sentissent.

prétérît

que j'aie aies ait ayons yez
ient senti.

plus q. parf.

que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez, eussent senti

INFIX. prés.

sentir.

prétérît

avoir senti.

PART. prés.

sentant & en sentant

PART. passé.

senti, sentie.

futur.

devant sentir

παρατηρήσειε

Ἰδε παρατήρησιν τοῦ προηγου-
μένου sentir,

BOUILLIR Βραζο.

IND. présent.

je bous, bous, bout, bouillons
bouillez, bouillent.

imparfait.

je beuillais, ais, ait, ions, iez
aient.

défini.

je bouillis, llis, llit, îmes
îtes, irez.

indéfini

j'ai, as, a, avons, avez, ont bouilli

plus q. parf.
 j'avais, ais, ait. ions, iez,
 aient bouilli
prét. antérieur.
 j'eus, eus, eut, eûmes, eûtes
 eurent bouilli.
fut. absolu.
 je bouillirai, ras, ra. rons
 rez, ront.
fut. antérieur.
 j'aurai, ras, ra. rons, rez,
 ront bouilli.
 CONDIT. *présent.*
 je bouillirais, rais, rait. rions,
 riez, raient
 IMPÉRATIF.
 bous, qu'il bouille. bouillons,
 bouillez, qu'ils bouillent.
 SUBJ. *présent.*
 que je buille, builles, buille.
 bouillions, lliez, bouillent.
imparfait.
 que je bouillisse, lliasses, lliât
 ssions, ssiez, ssent.
prétérit.
 que j'aie, aies, ait. ayons, ez,
 yent bouilli.
plus q. parfait.
 que j'eusse, sses, eût. eussions
 ssiez, ssent bouilli.
 INFINIT. *présent.*
 bouillir.
prétérit.
 avoir bouilli.
 PART. *présent.*
 bouillant, η en . . .
 PART. *passé.*
 bouilli, llié.
futur.
 devant bouillir.

Ἰδιωτισμοὶ καὶ φράσεις τῶν τριῶν
 προηγούμενων ρημάτων
 Finir, Sentr καὶ Bouillir.
 περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνωμαλίου finir δὲν
 ἀπηντήσαμεν ἰδιωτισμοὺς ἢ φρά-
 σεις.
 Ὅταν θὰ εἰποῦν ὅτι εἰς τόπον τινὰ
 ὑπάρχει ἀποφορὰ
 ἐδῶ ὑπάρχει ἀποφορὰ
 (ici sent mauvais).
 τοῦτο ἔχει κακὴν ὁσμὴν
 (cela sent mauvais).
 αὐτὸ, ἢ τὸ κρέας, εἴτε ἄλλο τι
 ἀρχίζει νὰ βρωμαῇ
 (cela, la viande commence à
 sentir).
 βρωμαῇ καυμένον
 (sent brûlé).
 αὐτὸ τὸ νερὸ μυρίζει χρωματίλαις
 (cette eau sent la terre).
 ὁ ζωμὸς αὐτὸς δὲν ἔχει οὐδεμίαν
 ζέστην
 (cette soupe ne sent rien).
 ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔχει καλὴν ὕψιν
 (l'affaire ne sent pas bon).
 εἶναι ἀνθρωπος νοήμων
 (il sent de loin).
 θὰ τὸ ἐνθυμεῖται διὰ πολλὸν
 καιρὸν
 (il s'en sentira long temps).
 ὀλίγον νὰ πῆ τις φανερόνεται
 (on ne saurait si peu boire
 qu'on ne se sente).
 Ὅταν αἰσθάνηται τις ἐν ἐαυτῷ τι
 αἰσθάνομαι ἐμψυτὸν ἀδύνατον,
 ἀνίσχον
 (je me sens faible).

ΜΑΘΗΜΑ 10.

COURIR ΤΡΕΧΩ.

INDIE. présent.

je cours, tu cours, il & alle
court. nous courons, vous cou-
rez, ils & alles courent Τρέχω.

imparfait.

je courais, rais, rait. courions,
riez, couraient Έτρεχον.

défini.

je courus, rus, rut, rûmes,
rûtes, rurent.

indéfini.

j'ai, tu as, il & alle a. nous
avons, vous avez couru
ils & alles ont έχω τρέξει ή έτρεξα
préter. antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes
eurent couru Έτρεξα πριν

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. avions, viez
avait couru είχον τρέξει.

futur absolu.

je courrai, rras, rra. rrons, rrez
rront θα τρέξω.

fut. antérieur.

j'aurai, ras, ra. aurons, rez
ront couru. θα τρέξω.

CONDIT. présent.

je courrais, rrais, rrait, rrions
rriez, rraient θα έτρεχον αν

passé.

j'aurai, rais, rait. aurions, riez
raient couru ήθελα τρέξει αν

IMPÉRATIF.

cours, qu'il courre, rons, rez,
qu'ils & alles courent. τρέξω κτλ.

SUBJ. présent.

que je coure, cours, court.
courions, riez, rent. ότι, ή να τρέξω.

imparfait.

que je eourusse, russes. rût.
russions, russiez, russent

ότι, ή να έτρεχον.

préterit.

que j'aie, tu aies, il ait nous
ayions, ayiez, ils & aient couru

ότι, ή να έτρεξα.

plus q. parfait

que j'eusse, eusses, eût. eus-
sions. ssiez, eussent couru.

ότι, ή να είχον τρέξει

INFINITIF.

courir τρέχειν.

passé.

avoir couru.

PART. présent.

courant & en courant.

passé.

couru.

futur.

devant courir.

μέλλων τις να τρέξη.

ιδιωτισμοί του courir.

ζητώ τα χρήματά μου, τα όποια
έχω να λάβω

(je cours après mon argent).

θηρεύω, ή κυνηγώ τιμές, τα πλουτη
(je cours apres les honneurs les
richesses).

τρέχω τους κακούς δρόμους

(courir le guilledou).

διακινδυνεύω (courir risque).

τρέχω εις χορούς και τραπέζια

(courir le bal, les tables).

διαδίδω λίβελλον

(faire courir un pamphlet).

ἄδεται λόγος (il court un bruit).

ή επικρατούσα συνήθεια

(la mode qui court).

εορτάζωμαι εις τὸ 20 έτος της ηλικ.
(je cours la 20 année del'âge).

FAILLIR ἁμαρτάνω, σφάλλω, πταίω.

Αὐτὸ εἶναι ἐλλειπτικὸν ῥῆμα· δὲν εἶναι ἐν γράσει εἰρη εἰς τὸν ὠρισμένον (*défini*) τῆς ὀρις. εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν, κατὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ συντάσσονται καὶ τὰ σύνθετα αὐτοῦ *défaillir* (ἐκλείπω, σβύνομαι, ἐξασθενῶ, λειποθυμῶ).

INDIC. présent.

je faillis, tu faillis, il faillit.

imparfait.

(δὲν ἔχει).

présent.

je faillis, tu faillis, il faillit.

nous faillimes, vous faillîtes

ils faillirent.

indéfini.

j'ai, tu as, il & alle, a. nous

avons, avez, ont failli.

prétérit antérieur.

j'eus, tu eus, il & alle ent.

eûmes, eûtes, eurent failli.

plus q. parfait.

j'avais, tu avais, il & elle

avait, avions, aviez ils & elles

avaient failli.

PART. passif.

failli, faillis, faillie faillies.

ιδιωτισμοί

ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσω

(je faillis de tomber).

ὁ ἔμπορος αὐτὸς ἐχρεωκόπησε

(ce negociant a failli).

FUIR ΦΕΥΓΩ

INDIC. présent.

je fuis, fuis, fuit, fuyons,

fuyez, fuient φεύγω.

imparfait.

je fuyais, yais, yait, yions,

yiez, yaient ἔφευγον.

défini.

je fuis, fuis, fuit. fuîmes,

fuîtes, fuirent ἔφυγον.

indéfini.

j'ai, tu as, il & elle a. avons,

avez, ont fui. ἔφυγον.

prét. antérieur.

j'eus, tu eus, il & elle eut.

eûmes, eûtes, eurent fui.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. avions,

aviez, avient fui.

futur absolu.

j'e fuirai, ras, ra. rons,

rez, ront θὰ φύγω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,

ront fui θὰ ἔχω φύγει.

COND. présent.

je fuirais, rais, rait. irions

iriez, iraient ὁὰ ἔφευγον ἂν . . .

passé.

j'aurais, rais, rait. rions,

riez, raient fui.

ἤθελε φύγει ἂν . . .

IMPÉRATIF.

fuis, qu'il fuie. fuyons, fuyez

qu'ils fuient φύγε.

SUBJ. présent.

que je fuie, tu fuies, il & elle

fuie, fuyions, yiez, ient.

ὅτι, ἢ νὰ φύγω.

imparfait.

que je fusse, fusses, fût.

missions, issiez, ssent

ὅτι, νὰ ἔφευγον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. yons, yez,

aient fui. ὅτι, ἢ νὰ ἔφυγε.

plus q. parfait.
que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez, eussent fui.

ὅτι νὰ εἶχον φύγει.

INFINITIF.

fuir φεύγειν.

prétérit.

avoir fui ἔφυγέ τις.

PARTIC. *présent.*

fuyant & en fuyant φεύγων.

PARTIC. *passé*

fui, fuis, fuie, fuies.

futur.

devant fuir. μᾶλλον νὰ φύγω.

ΜΑΘΗΜΑ 11.

MOURIR ΑΠΟΘΝΗΣΚΩ.

INDICATIF *présent.*

je meurs, maurs, meurt. mou-
rons, mourez, meurent.

ἀποθνῄσκω.

imparfait.

je mourais, ais, aît. ions, riez,
mouraient ἀπέθνησκον.

défini.

je mourus, rus, rut. rûmes,
rûtes, rurent ἀπέθανον.

indéfini.

je suis, tu es, il est mort-e
nous sommes, vous êtes,
ils & elles sont morts-tes.

εἶμαι ἀποθαρμύνομαι.

prétérit antérieur.

je fus, tu fus, il fut mort-e.
nous fûmes, vous fûtes
ils & elle furent morts-tes.

ὑπῆρξα ἀποθαρμύνομαι.

plus q. parfait.

j'étais tu étais il était mort-e.

nous étions vous étiez,
ils & elles étaient morts-tes.

ἡμῶν ἀποθαρμύνομαι.

futur absolu.

je mourrai, rras, rra.

mourrons, rrez, rront.

ὅζ ἀποθάνω.

futur antérieur.

je serai, as, ra. mort-e.

serons, ez, ront morts-tes.

ὅζ ἡμαι ἀποθαρμύνομαι.

COND. *présent.*

je mourrais, rrais, rrait.

mourrions, rriez, rraient

ὅζ ἀπέθνησκον ἂν . . .

passé.

je serais, rais, rait mort-e.

serions, riez, rraient morts-tes.

ἡθελον ἀποθάνει.

IMPERATIF.

meurs, qu'il meurt.

mourons, rez,

qu'ils meurent. ἀπέθανε.

SUBJ. *présent.*

que je meurs, meurs, il meurt.

mourions, vous mouriez,

ils meurent ὅτι, ἡ νὰ ἀποθάνω.

imparfait.

que je mourusse, russes, urût.

russions, russiez, russent.

ὅτι, ἡ νὰ ἀπέθνησκον.

défini.

que je sois, sois, soit mort-e.

soyons, soyez, soient morts-tes.

ὅτι, ἡ νὰ ἀπέθανον.

plus q. parfait.

que j'aie été, tu aies été il &

elle ait été, ayons été, ayez

été, aient été. mort-e.

morts-tes.

ὅτι, ἡ νὰ εἶχον ἀποθάνει.

INFIN. *présent.*
mourir ἀποθνήσκειν.
prétérit:
etre mort-e s:
τὸ ν' ἀπέθανέ τις.
PARTIC. *présent.*
mourant & en mourant
ἀποθνήσκων, ἀποθνήσκουσα,
ἀποθνήσκοντες, σκουσαι.
passé.
mort, ayant été mort.
νεκρός, ἢ ἀφ' οὗ ἀπέθανε.
futur.
devant mourir
μέλλων ν' ἀποθάνη τις.
ἰδιωτισμοί.
ὅταν θέλωμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ
Κυβέρνησις ἐθανάτωσεν ἕνα κα-
κοῦργον. faire mourir.
(on a fait mourir un criminel)
ἐθανατώθη εἰς ἐγληματίας.
ὅταν ἀποθνήσκη τις ὦν ὑγιής
(il est mort tout en vie)
ἀπέθανεν ἄνευ ἀσθενείας.
ὅταν ὑποφέρει τις ὑπερβολικῶς ἀπὸ
ζέστης, ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, ἀπὸ
χαρὰν κ. τ. λ.
σκάζω ἀπὸ τὴν ζέστην
(je meurs de chaud).
ὅταν δὲν δύναται τις νὰ εὔρη λό-
γους εἰς τὸ στόμα του.
ἔχασα τοὺς λόγους μου.
(les paroles me meurent dans
la bouche).
τὸ πῦρ σθέννυται
(le feu meurt).

ACQUERIR.

INDIC. *présent.*
j'acquiers, iers, ert.

acquérons, acquerez, aquerent.
imparfait.
j'acquerais, ais, ait, rions, riez,
raient.
défini.
j'acqnis, quis, quit.
quîmes, acquites, acqurent.
indéfini.
j'ai, tu as, il & elle a. nous
avons, avez, ils & elles ont.
acquis.
prétérit antérieur.
j'eus, tu eus, il eut:
eûmes, eûtes, eurent.
plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. avions,
aviez, avaient. *acquis.*
futur absolu.
j'acquerrais, rras, rra,
rrons, rrez, rront.
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra, aurons,
aurez, auront *acquis.*
COND. *présent.*
j'acquerrais, rrais, rrait.
rrions, rriez, rraient.
passé.
j'aurais, rais, rait. aurions,
auriez, raient *acquis.*
IMPÉRATIF.
acquiers, qu'il acquiert.
querons, querez, qu'ils
acquierent.
SUBJ. *présent.*
que je acquiere, res, re.
querions, queriez, qu'ils ierent.
imparfait.
que j'acquisse, sses, eqût.
acquisitions, ssiez, ssent.
prétérit.
que j'aie, tu aies, ait, ayons,
ayez, ayaient *acquis.*

plus que parfait.
que j'eusse, sses, eût. ssions,
ssiez, ssent acquis.

INFIN. présent.
acquérir.

prétérit.
avoir acquis.

PART. présent.
acquérant $\frac{1}{2}$ en acquérant,

PARTIE passé.
ayant acquis, acquis, se.

futur.
devant acquérir.

ΜΑΘΗΜΑ 12.

TENIR κρατῶ κρατάζω.

INDIC. présent.
je tiens, tiens, tient.
tenons, tenez, tiennent.

imparfait.
je tenais, nais, nait.
tenions, teniez, tenaient.

défini.
je tins, tins, tint.
tinmes, tintes, tinrent.

indéfini.
j'ai, as, a. avons,
avez, ont tenu.

prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut. tenu.

plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. tenu.

futur absolu.
je tiendrai, dras, dra.
drons, drez, dront.

futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rons,

rez, auront tenu.

CONDIT. présent.
je tiendrais, drai, draît.
drions, driez, draient.

passé.
j'aurais, rais, rait. rions,
riez, auraient tenu.

IMPEFATIF.
tiens, qu'il tienne. tenons,
tenez, qu'ils tiennent.

SUBJ. présent.
que je tienne, tiennes, tienne,
tenions, teniez, tiennent.

imparfait.
que je tinse, tinsses, nsses.
nssions, nssiez, nssent.

prétérit.
que j'aie, aies, ait. tenu.
ayons, ayez, aient tenu.

plus q. parfait.
que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez, ssent tenu.

INFIN. présent.
tenir.

prétérit.
avoir tenu.

PATIC. présent.
tenant $\frac{1}{2}$ en tenant.

PARTIE passé.
tenu, nus. tenue, es.
ayant tenu.

futur.
devant tenir.

Idιωτισμοὶ τοῦ tenir.
ὅταν βαπτίζωμεν νήπιον.
βαπτίζω γίνομαι ἀνάδοχος
ἐβάπτισα ἔγινα . . . κ. τ. λ.

(tenir un enfant sur les fonts
de baptême).

ἐβάπτισα ἐν τέκνον κ. τ. λ.
(je tins un enfant sur . . .)

ὅταν κατάγῃται τις ἀπὸ . . κ.τ.λ.
 κατὰγεται ὁ . . . ἀπὸ . . .
 (il tient de
 δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμοῦ
 (il ne tiens pas à moi).
 ὁφείλω τὴν εὐτυχίαν μου τῷ . . .
 (je ne tiens mon bonheur
 que de)
 ὀφείλει τὴν θέσιν του εἰς . . .
 (il tien saplace à
 αὐτὸ εἶναι ἰδίωμα γενεᾶς ἢ
 εἰκογενεακὸν
 (cela tient de race).
 ὁμοιάζει πολὺ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς
 μητρὸς (il tient beaucoup du
 père, de la mère.
 αὕτη ἡ οἰκία δὲν χωρεῖ πέντε 40
 ἄτομα (il ne peut tenir dans
 cette maison que 10 persons).
 ἐπὶ ἡρα ἐπὶ μισθώματι εἰς ἐνοίκιον
 (je tiens à bail).
 προσκολλῶμαι πάντοτε εἰς τὰς ἀρ-
 χὰς μου (je tiens toujours à
 mes principes).
 ἡ δυστυχία σου προσῆλθε ἀπὸ σέ
 (son malheur à tenu de vous).
 ἔχω αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν μου, ἢ
 ἐπιθυμῶ αὐτὸ πολὺ (cela me
 tient au coeur).
 ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται κ.τ.λ.
 καλῶς, κακῶς (je me tiens, tu
 te tiens, il se tient bien, ἢ
 bien mal.)
 κάθημαι, κάθησαι, κάθεται ἡσύ-
 χως (je me tiens, tu te tiens,
 il se tient coi).
 ἡ διαίτα διατηρεῖ τὴν υἰεῖαν (le
 regime tient sain).
 εἶναι κληῖρης (il tient le lit.
 τὸν ἡνὰ τις μὲ τὴν γνώμην
 ἄλλου τινός.
 εἶμαι μὲ τὴν γνώμην σου (je me

tiens à votre opinion).
 μένω ἕως ἐκεῖ (je metiens là.)
 δὲν θέλω ἄλλο (je m'y tiens, ἢ
 je m'en tiens).
 ἐνόμιζε νὰ σὲ πιάσῃ ἀλλὰ δὲν τὸ
 κατώρθωσε (il croyait vous
 attraper mais il ne tint
 rien).
 δὲν προσῆλθεν ἀπὸ ἐμοῦ (il n'a pas
 tenu a moi).

OUVRIR ANOΙΓΩ.

INDIC. présent.
 j'ouvre, tu ouvre, il ouvre.
 ouvrons, vrez, vraient. ἀνοίγω.
 imparfait.
 j'ouvrais, vrais, vrait. vrons,
 vriez, vraient ἡνοιγον
 défini.
 j'ouvris, ouvris, ouvrit. vri-
 mes, vrites, vrirent ἡνέωζα.
 indéfini.
 j'ai, tu as, il a. avons, avez,
 ont ouvert.
 prélérit antérieur.
 j'eus ouvert, eus ouvert, il
 eut ouvert, nous eûmes, eûtes,
 eurent ouvert. εἶχον ἀνοίξει πρὶν
 plus g. parfoit.
 j'avais ouvert, ais, ait. vions,
 aviez, avaient ouvert.
 εἶχον ἀνοίξει.
 futur absolu.
 j'ouvrirai, ras, ra. rirons,
 rirez, riront θὰ ἀνοίξω.
 futur antérieur.
 j'ourai, ras, ra. rons, rez,
 auront θὰ ἔχω ἀνοικτά.
 CONDIT. présent.
 j'ouvrirais, rais, rait, ririons,

riez, riraient θα ἤνοιγον ἂν . .

passé.

j'aurais, rais, rail. rions,

riez, raient οὐvert.

ἤθελον ἀνοίξει ἂν . . .

IMPERATIF.

ouvre, qu'il ouvre. vrons,

vrez, qu'ils ouvrent.

ἤνοιξε, ἄς ἀνοίξη. ἀνοίξωμεν,

ἀνοίξετε ἄς ἀνοίξωσιν.

SUBJONCT. prés.

qu'on j'ouvre, tu ouvres, il

ouvre. ouvrons, vriez, vrent.

ὡς ἀνοίξω.

imparfait

que j'ouvrissse, sses, vrit.

vriissions, vriissiez, vriissent.

ὡς ἤνοιγον.

prétérit.

que j'aie, tu aies, il ait. nous

ayons, ayez, aient οὐvert.

ὡς ἤνοιξα.

plus q. parfait.

que j'eusse eusses, il eût.

eussions, eussiez, ssent οὐvert.

ὡς εἶχον ἀνοίξει.

INFINITIF.

ouvrir ἀνοίγειν.

prétérit.

avoir ouvert ἤνοιξας.

PART. présent.

ouvrant ἢ en ouvrant.

ἀνοίγων ἀνοίγοντες.

passé.

ouvert, e, s. ἡνεωγμένος.

ayant ouvert ἂν οὗ ἤνοιξα.

ιδιωτισμοὶ τοῦ ouvrir.

αἱ βουλαὶ ἡνεώχθησαν (les cham-
bres ont été ouvertes).

τὸ ὄνομά του πρῶτον εἰς τὸν κα-

τάλογον (son nom ouvre les
listes).

ἤρχισε τὸν χορὸν, τὴν τυναναστρο-
φὴν κ. τ. λ. (il ouvrit le bal-
let).

ἔχω πίστωσιν ἀνοικτὴν (j'ai cre-
dit ouvert).

εἶναι ἀδόλου χαρακτήρος (il est
d'un caractère ouvert).

μὲ ὠπλισμένην δύναμιν (à force
ouverte).

ΜΑΘΗΜΑ 13.

VÊTIR καὶ se VÊTIR

(ΕΝΔΥΟΜΑΙ).

Δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς τὸν ἐνε-
στῶτα τῆς ὀριστικῆς.

Ἰδιωτισμοὶ τοῦ vêtir revêtir

sortir κ. τ. λ.

Τὰ dévêtir, revêtir, survêtir,
κλίνονται οὕτω, καὶ εἶναι εἰς
χρῆσιν εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὀρι-
στικῆς.

ἐνδύομαι, ἐκδύομαι, περιβάλ-
λω, ἐπενδύω..

SORTIR ἐξέρχομαι.

RESSORTIR ἐκβαίνω πάλιν.

καὶ

REPARTIR ἀπομικρύνομαι σιω-

[πληρῶς καὶ ταχέως·

[ἀπέρχομαι, αὐθις δια-

[νέμω.

Κλίνονται ὡς τὸ sentir ἀλλὰ
τὸ sentir ἀπολαμβάνω, ἢ λαμ-
βάνω δυνάμει τοῦ νόμου· τὸ res-
sortir καὶ repartir ἐπαναλαμβά-
νω, ἀναχωρῶ πάλιν κλίνονται ὡς
τὸ finir· τὸ sortir ἐπὶ τῆς τελευ-
ταίας ἐννοίας δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν
εἰς οὐδένα χρόνον.

SAILLIR ἐξέχω, ἐκβαίνω ὁρμη-

τικῶς. Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔξέχει τι τοῦ ἀκαλλωπίστου
τοίχου· αὐτὴν τὴν χρῆσιν μόνον
ἔχει εἰς τὴν ἀπαρέμφοτον.

Τὸ σαillant εἶναι μᾶλλον ἐπί-
θετον ἢ ἐνεστώδες μετοχῆς. Δὲν εἶ-
ναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ εἰς χρόνους τι-
νας ἐν τρίτῳ προσώπῳ il saille,
ils saillent, il saillait, ils sail-
laient, il saillera, il saillerait.

Ce balcon saille trop, sail-
lera trop; saillerait trop: ὁ ἐξ-
ώστης αὐτὸς ἐξέχει πολὺ, θὰ ἐξ-
έχη, ἤθελεν ἐξέχει κ. τ. λ.

Προκρίνεται μὲ ὅλα ταῦτα γε-
νικῶς ἡ χρῆσις τοῦ λέγειν: cette
cornice a trop de saillie: αὕτη
ἡ κορωνίς ἐξέχει παραπολύ· ἀλλὰ
τὸ saillir, ἐκβαίνω ὁρμητικῶς
κλίνεται ὡς τὸ finir καὶ ἔχει ὅλους
τοὺς χρόνους·

je saillis, nous saillissons, je
saillissais, je saillis, j'ai sailli,
je saillirai, je saillirais, que je
saillisse

Εἶναι κοινῶς εἰς χρῆσιν δι' ὅλα
αὐτά.

se vêtir à la française, à l'en-
glaise (ἐνδύομαι γαλλικᾷ, ἀγ-
γλικᾷ κ.τ.λ.

je suis vêtu à ma manière (ἐν-
δύομαι ὅπως μὲ ἀρέσκει).

se dévêtir d'un héritage (παρῆ-
ρήθη κληρονομία).

il est revêtu de bonnes quali-
tés (κεκοσμημένος μὲ πλεονε-
κτήματα).

il ne fait que de sortir (ὅτι ἐξ-
ῆλθε).

j'ai à sortir ce matin (θὰ ἐξέλθω
τὸ πρωί).

il sortit au devant (ἐξῆλθε πρὸς
προὑπάντησιν).

sortir d'une affaire (ἀπαλλάττο-
μαι ὑποθέσεως).

sortir de ses devoirs (παράβαι-
νω τὰ χρέη μου).

il m'est sorti une dent (μ' ἐφό-
τρωσα δόντι).

au sortir (ἐπὶ ῥῆμα· ἐξερχόμενοι
πυγαίνουσι).

on m'a sorti d'une affaire dé-
sagréable (μὲ ἀπήλλαξεν ἀπὸ
δυσάρεστον ὑπόθεσιν).

éducation fait ressortir la be-
auté (ἡ καλὴ ἀνατροφή αὐξάνει
τὴν ὠραιότητα).

ASSAILLIR

ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω,
προσβάλλω, ἡ προσβάλλομαι.

INDICATIF présent

je assaillis, tu assaillis, il lit.
assaillons, assaillissez, esen-
imparfait.

je assaillissai, ssais, ssait.
ssions, ssiez, ssaient.

défini

je assaillis, assaillis, assaillit.
assaillimes, assaillites, rent.

indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,
ont assailli.

prét. antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent assailli.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. vions, vîez,
ont assailli.

futur absolu.

je assaillirai, ras, ra. rons,
rez, ront.

futur antec.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront assailli.

CONDITION. présent
je saillirais, rais, rait.
rions, riez, raient

passé.
j'aurais, rais, rait. rions,
riez, raient assailli.

ἀνευ προστακτικῆς.
SUBJONCT. présent
qu'il $\frac{1}{2}$ ils assaille, ent.

imparfait
qu'il assaillit, issent.
qu'il ait assailli.

plus que parfait.
qu'il eût assailli.

INFIN. présent
assaillir.

prétérit
avoir sailli.

ἀνευ μετοχῶν καὶ μέλλοντος.

τὸ assaillir κλίνεται ὡς τὸ
saillir.

ἰδιωτισμοί
mes regards furent assaillis
par sa beauté (τὰ βλέμματα
μου προσεβλήθησαν ἀπὸ τῶν
ωραιότητά της.

il était assaillis par une infinité d'indiscrets (ἦτον προσεβλημένος ἀπὸ μυρίας ἀδιακρίτους.

TRESSAILLIR

(σκιρτῶ ἀναπηδῶ).

Κλίνεται ὡς τὸ assaillir. καὶ
τὰ δύο ταῦτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον εἰς χρῆσιν, εἰς τὸν ἐνε-
στῶτα τῆς ἀπαρεμφάτου, καὶ εἰς

τὴν παθητικὴν μετοχὴν, ἥ εἰς
ἄλλους τύπους.

il tressaillissait de joie.
ἡγαλλίασε.

ΜΑΘΗΜΑ 14.

CONQUÉRIR.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο δὲν ἔχει πάν-
τας τοὺς χρόνους, εἰμὴ μόνον τοὺς
δύο μέλλοντας, τὴν ὑποθετικὴν
πᾶσαν, τὸν ἀόριστον, τὸν παρα-
τατικὸν τῆς ὑποθετικῆς καὶ πάν-
τας τοὺς συνθέτους.

INDIC. présent

δὲν ἔχει.

imparf.

δὲν ἔχει.

pret. défini.

je conquis, conquis, conquît.
conquîmes, conquîtes, con-
quirent κατέκτησα.

pret. indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez, ont.

conquis-e.

κατέκτησα ἢ ἔχω κατακτήσει.

préter. antérieur.

j'eus, eus, eut, eûmes, eûtes,
eurent conquis-e. κατέκτησα.

plus que parfait.

j'avais, avais, avait. avions,
aviez, avaient conquis-e.

εἶχον κατακτήσει.

futur absolu

je conquerrai, conquerras,
conquerra. conquerrons,
conquerrez, conquerronts.

Θὰ κατακτῶ ἢ κατακτήσω.

futur antérieur

j'aurai, auras, aura, aurons.

aurez, auront *conquis-e*

ὅα ἔχω κατακτήσει.

CONDIT. *présent.*

je conquerrais, conquerrais,
conquerrait. conquerrions,
conquerriez, conquerraient.

ἤθελον κατακτᾶ ἢ κατακτήσει.

prétérit

j'aurais, aurais, aurait.

aurions, auriez, auraient.

conquis-e.

ἤθελον κατακτήσει.

IMPER. *présent et futur*

δὲν ἔχει.

SUBJ. *présent et futur.*

δὲν ἔχει.

imparfait.

que je conquisse, conquisses,

conquit. conquissions,

conquissiez, conquissent.

prétérit.

que j'ai, aies, ait. ayons,

ayez, aient *conquis-e*

ὅτι νὰ ἀποκτήσω ἢ ἔχω ἀποκτήσει.

plus q parfait.

que j'eusse. eusses, eût.

eussions, eussiez, eussent.

conquis-e.

ὅτι νὰ εἶχον ἀποκτήσει.

INFINIT. *prés.*

conquérir *καταντᾶν.*

prétérit.

avoir *conquis-e καταντήσας.*

PARTIC. *actif.*

δὲν ἔχει.

PAR. *passif.*

conquis-e κατακεκτημένος.

PARTIC. *prét.*

ayant *conquis-e κατακτήσας.*

futur.

devant conquérir.

VOIR.

Ἰῆμα ἐλλειπὲς, ἔχον μόνον τὴν
παθ. μετοχὴν, τὸν παρατ. τῆς ὑ-
ποτακτικῆς, καὶ τοὺς συνθέτους.
Κλίνεται δὲ μετὰ τοῦ avoir.

INDIC. *présent.*

δὲν ἔχει.

prét. défini.

δὲν ἔχει.

prét. indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,

ont *οὐί.*

ἤκουσα ἢ ἔχω ἀκούσει.

prét. antér.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,

eurent *οὐί.* ἤκουσα.

plus que parfait.

j'avais, avais, avait. avions.

aviez, avaient *οὐί.*

εἶχον ἀκούσει.

futur absolu.

δὲν ἔχει.

futur antérieur.

j'arai, auras, anra. aurons,

aurez, auront *οὐί.*

ὅα ἔχω ἀκούσει.

CONDIT. *présent.*

δὲν ἔχει.

prétérit.

j'aurais, aurais, aurait.

aurions, auriez, auraient. *οὐί.*

ἤθελον ἀκούσει.

IMPERATIF. *présent.*

δὲν ἔχει.

SUBJ. *présent.*

δὲν ἔχει.

imparfait.

que j'eusse.

ὅτι νὰ ἤκουον.

prétérit.
que j'aie, aies, ait. ayons, ayez,
aient ouï.

ὅτι νὰ ἤκουσα, ἢ ἔχω ἀκούσει.

plus q. parfait.
que j'eusse, eusses, eût.
aussions, eussiez, eussent ouï

ὅτι νὰ εἶχον ἀκούσει.

INFIN. présent.

ouïr ἀκούειν.

prétérit.

avoir ouï ἀκούσας.

PART. actif.

δὲν ἔχει.

passif.

ouï.

prétérit.

ayant ouï ἀκούσας.

QUERIR.

ἔχει μόνον τὴν ἀπαρέμφατον
καὶ ἔπεται τῶν ῥημάτων envo-
yer, venir, aller, ὅσον envoyer
querir (στειλε νὰ ζητήσης), aller
querir (ὑπαγε νὰ ζητήσης), venez
querir (ἐλθε νὰ ζητήσης).

Il serait bon a aller querir la
mort (παροιμ.) εἶναι ἀγροκίνητος.

ΜΑΘΗΜΑ 15.

CUEILLIR.

INDIC. présent.

je cueille, cueilles, cueille.
cueillons, cueillez, cueillent.

imparfait.

je cueillais, cueillais, cueillait,
cueillions, cueilliez, cueillaient.

συνέλεγον.

prétérit défini.

je cueillis, cueillis, cueillit.
cueillimes, cueillites, firent.

συνέλεξα.

prétérit indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,
ont. cueilli.

συνέλεξα, ἢ ἔχω συλλέξει.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,
eurent cueilli.

συνέλεξα.

plus q. parfait.

j'avais, avais, avait. avions,
aviez, avaient cueilli.

εἶχον συλλέξει.

futur absolu.

je cueillerai, cueilleras, cueillera.
cueillerons, cueillerez, lleront.

θὰ συλλέξω ἢ συλλέξω.

futur antérieur.

j'aurai, auras, aura. aurons,
aurez, auront cueilli.

θὰ ἔχω συλλέξει.

CONDIT. présent.

je cueillerais, cueillerais, rait.
cueillerions, cueilleriez, raient

ἤθελον συλλέξει.

prétérit.

j'aurais, aurais, aurait. aurions,
auriez, auraient cueilli.

ἤθελον ἔχει συλλέξει.

IMPER. présent et futur.

cueille, qu'il cueille, cueillons,
cueillez, qu'ils cueillent.

σύλλεγε ἢ σύλλεξον.

SUBJ. présent.

que je cueille, cueilles, cueille
cueillions, cueilliez, cueillent.

ὅτι νὰ συλλέγω ἢ συλλέξω.

imparfait.

que je cueillis, cueillisses,

συνέλεγα, συνέλεξαι, συνέλεξαις.

cueillit. cueillissions, cueillis-
siez, cueillissent να συνάλεγον.
prétérit
que j'aie, aies, ait. ayons, ayez,
aient cueilli.
ὅτι να συνάλεξαν, ἢ ἔχω συλλέξει.
plus q. parfait.
que j'eusse, eusses, eût. eus-
sions, eussiez, eussent cueilli
ὅτι να εἶχον συλλέξει.
INFIN. présent.
cueillir συλλέγειν.
prétérit.
avoir cueilli συλλέξας.
PARTIC. actif.
cueillant ἢ en cueillant.
passif.
cueilli-e συλλελεγμένος.
présérít.
ayant cueilli. συλλέξας.
futur.
devant cueillir.
μέλλων συλλέγειν ἢ συλλέξειν.

VENIR.

INDIC. présent.
je viens, viens, vient. venons,
venez, viennent ἔρχομαι.
imparfait.
je venais, venais, venait.
venions, veniez, venaient.
ἤρχόμην.
prétérit défini.
je vins, vins, vint. vinmes,
vintes, vinrent ἦλθον.
prétérit indéfini.
je suis, es, est. sommes,
êtes, sont venu-es.
ἦλθον ἢ ἔχω ἐλθεῖ.

prétérit antérieur.
je fus, fus, fut. fûmes, fûtes,
furent venu-es ἦλθον.
plus p. parfait.
j'étais, étais, était. étions,
étiez, étaient venu-e.
εἶχον ἐλθεῖ.
futur absolu.
je viendrai, viendras, viendra.
viendrons, viendrez, viendront
ὅα ἔρχομαι ἢ ὅα ἐλθῶ.
futur antérieur.
je serai, seras, sera. serons,
serez, seront venu-es.
ὅα ἐλθῶ.
CONDIT. présent.
je viendrais, viendrais, vien-
drai viendrions, viendriez,
viendraient
ἦθελον ἔρχομαι, ἢ ἐλθεῖ.
prétérit.
je serais, serais, serait.
serions, seriez, seraient venu-es
ἦθελον ἔχει ἐλθεῖ.

IMPERAT. présent.
viens, qu'il vienne. venons,
venez, qu'ils viennent.
ἔρχου ἢ ἐλθέ.
SUBJ. présent.
que je vienne, viennes, vienne.
venions, veniez, viennent.
ὅτι να ἔρχομαι ἢ ἐλθῶ.
imparfait.
que je vinsse, vinsses, vint.
vinssions, vinssiez, vinssent.
ὅτι να ἤρχόμην.
prétérit.
que je sois, sois, soit. soyons,
sayez, soient venu-es.
ὅτι να ἦλθον ἢ ἔχω ἐλθεῖ.
plus q. parfait.
que je fusse, fusses, fut.

fussions, fussiez, fussent venu es

ὅτι νὰ εἶχον ἐλθεῖν.

INFINIT. présent.

venir ἔρχεσθαι.

prétérit.

être venu-es ἐλθών.

PARTIC. actif.

venant ἔρχομαι.

passif.

venu-es ἐληλυθώς.

prétérit.

étant venu-e.

futur.

devant venir.

μέλλων ἔρχεσθαι ἢ ἐλθεῖν.

ιδιωτισμοί.

Venir au devant de quelqu'un

ἀπαντᾷ (προλαμβάνων περὶ τι-
νος).

qu'il s'en vienne (ἔς ἐλθῇ, ἔς
ὀρίσῃ).

ce morceau fait venir l'eau à

la bouche (ἡ θεα τοῦ φαγητοῦ
τούτου κάμνει νὰ τρέχουν τὰ
σάλια).

laissez-moi venir cette main

(ἐπὶ χαρτοπαγινίου ἄρες με νὰ
κάμω αὐτὴν τὴν χαρτοσίαν).

faire venir quelqu'un à la rai-

son (φέρω τινὰ εἰς θεογνωσίαν,
τοῦ βάλλω γινῶσιν).

la chose est venue à ce point

(τὸ πᾶγμα ἐφθασεν εἰς τοιαύ-
την ἀκμὴν).

il faudra en venir là (πρέπει νὰ

καταντήσωμεν, νὰ ἐλθῶμεν αὐ-
τοῦ, ἕως ἐκεῖ).

on vint à parler de lui (περὶ

αὐτοῦ συνέπεσε νὰ ὁμιλήσωσι).

si cela vient à se savoir (ἐν

ποτε τοῦτο φανερωθῇ).

si nous venons jamais d'être

vaincus (ἄς συμβῇ ποτὲ νὰ νι-
κηθῶμεν).

les dents viennent à cet enfant

(τὸ παιδίον κάμνει τὰ δόντια).

viennent beaucoup d'herbes

dans cet endroit (βλαστάνουν
πολλὰ χόρτα εἰς τὴν θέσιν
ταύτην).

d'où vient que? (διὰ τί;)

il vient d'une famille illustre

(κατάγεται ἀπὸ ἐνδόξους προ-
γόνους).

les dattes ne viennent pas dans

nos pays (αἱ φινικοβάλανοι
δὲν γίνονται εἰς τὰ μέρη μας).

confier son secret au premier

venu (ἐμπιστεύομαι τὰ μυστι-
κά εἰς τὸν τυχόντα).

venir à bout (καταρνόω τι).

il ne vint pas à son bout (δὲν

κατιώρθωσε τιποτέ).

n'en venir pas à haïr les hom-

mes, parce qu'on se sent
homme comme eux: on n'en

vient pas à haïr pour cela

les hommes (δὲν εἶναι φυσικὴ
κλίσις τοῦ ἀνθρώπου, ἢ δὲν

συμπίπτει, ἢ δὲν συμβιβάζεται
νὰ μισῶμεν τοὺς ἀνθρώπους, ὡς
πρὸς τοῦτο κτλ.).

venir un âge (ἔρχεται καιρός).

il vient, il venait, il vint un

âge (ἔχεται, ἤρχετο, ἦλθε και-
ρός κτλ.).

ou veut il venir? (ἕως ποῦ θέ-

λει νὰ φθάσῃ;

en venir aux mains (ἦλθαν εἰς

χεῖρας, ἐπιάσθησαν).

je la verrai, il faut se voir

(πρέπει νὰ ἰδῶμεν τί θὰ κάμῃ
τί μελετᾷ).

les revenus viennent bien (τὰ

εισοδήματα, δίδονται, πληρώνονται ἀσφαλῶς βεβαίως).
la balle vient au joueur, au bon joueur (ἡ σφαῖρα ζητεῖ τὸν καλὸν σφαιριστὴν).
cē pantalon me vient à mi jambe (τὸ βρακίον τοῦτο μὲ ἔρχε-

ται εἰς τὸ ἡμισυ τῆς κνήμης).
tout vient à bout à qui veut attendre (πάντα τὰ ἐπιχειρήματα ἀποβαίνουν καλῶς).
nous nous en revînmes (ὠφεληθῆμεν ἐκ τούτου).

ΜΑΘΗΜΑ 16.

Τήματα ἀνώμαλα τῆς γ'. συζυγίας.

SEOIR ΚΑΘΗΜΑΙ.

ἔχει δύο σημασίας, τὸ εἶναι πρέπον, ἀρμόδιον ἀνάλογον· καὶ τὸ κάθημαι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἄνευ μετοχῆς παρακειμ. ἢ συνθέτων χρόνων εἶναι εἰς χρῆσιν μόνον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα χρόνων τινῶν ὅπου κάμνει· il sied, ils sièent, il seyait, il siéra, il siérait.

Il faut voir si sela vous sied, ou ne vous sied pas (πρέπει νὰ ἴδωμεν ἐὰν αὐτὸ σὲ ἀρμόζει, σὲ πρέπη, σὲ ἦναι ἀνάλογον).

ce n'est pas une chose séante de ... (δὲν εἶναι πρέπον κτλ. νὰ

Κατὰ τὴν δευτέραν δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ διὰ τῆς μετοχῆς· seant καὶ sis, ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὰ ἀνάκτορα.
le roi seant ὁ καθήμενος βασιλεὺς
ιδεὺς ὑπὸ τὸν τοῦ falloir ἰδιωτισμόν.

ECHOIR ΑΛΓΧΑΝΕΙΝ.

Σειμειώσεις. Ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὀριστικῆς κλίνεται τριτοπρόσωπως, ἄνευ παρατατ. τὸ κλίνομεν ὁμῶς πρὸς γύμνασιν.

INDIC. présent.
il echoit, il échée, ils échéent.
imparfait. δὲν ἔχει.

défini.
j'échus, tu échus, il echut.
échûmes, échûtes, échurent.

indéfini. δὲν ἔχει.
prétér. antérieur. δὲν ἔχει.
plus q. parfait.

δὲν ἔχει.
futur absolu.
j'écherrai, rras, rra. écherrons, rrez, rront.

fut. antérieur. δὲν ἔχει.
CONDIT. présent.
j'écherrais, rrais, rrait.

rrions, rriez, rraient.
IMPÉRATIF. δὲν ἔχει.

SUBJ. présent.
qu'il échée, qu'ils échéent.
imparfait.

que j'achusse, échusses, échût.
échussions, échussiez, ssent.

δὲν ἔχει οὔτε ἄλλην ἔγκλιτιν οὔτε χρόνον, εἰμὴ μόνον τὴν παθητικὴν μετοχὴν.

PARTIC. passé
être échû.

CHOIR ΠΙΠΤΩ.

Αὐτὸ εἶναι ῥῆμα ἑλλειπτικὸν καὶ εἶναι εἰς χρῆσιν μόνον εἰς τὸ il s'est laissé choir.

Λαμβάνει δ' ἐνίοτε τὴν μετοχὴν chu'

DÉCHOIR (ἐκπίπτω· παρεκ-
τρέπομαι τῆς ὁδοῦ)

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἑλλειπτικόν.
Δὲν ἔχει εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαρέμφα-
τον τὸν ἐνεστώτα déchoir, καὶ τὴν μετοχὴν déchu.

τῆς ὀριστικῆς ἐνεστώτος
je déchois, nous déchoyons,
ils déchoient.

δὲν ἔχει παρεκτατικὸν
ἔχει μόνον.
je déchus, je décherrai,
je décherrais.

εἰς τὴν ὑποτακτικὴν ἔχει
que je déchoie καὶ
que je déchusse.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ échoir, choir
καὶ déchoir.

ἐλπίζω νὰ μοῦ λάξη ὁ κληρὸς
(j'espere que le bon lot m'é-
cherra.

τοῦ ἔλαχεν εἰς τὸ μερίδιόν του, κλη-
ρονομία (il lui est échu en
partage une succession).

ἐὰν δοθῇ ὡς πρὸς αὐτὸ ἀφορμὴ
(si le cas y échoit).

δὲν ἔπρεπε πᾶρεξ νὰ ἐπιτυχάνη
καλῶς (vous ne sauriez que
bien échoir).

Παρατηρήσεις.

Ἡ συνήθης χρῆσις αὐτῶν τῶν
τριῶν ῥημάτων échoir, choir, καὶ
déchoir εἶναι εἰς τὴν μετοχὴν ἢ

ὁποία ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ῥή-
ματος être.

être échu, être chu, être déchu.

FALLOIR ΠΡΕΠΕΙ

Εἶναι εἰς χρῆσιν ὅλως διό-
ἀπροσώπως.

INDIC. présent.

il faut πρέπει εἶναι ἀνάγκη
imparfait.

il fallait ἔπρεπε ἦτον ἀνάγκη
défini.

il fallut ὑπῆρξεν ἀνάγκη
prétérit antérieur.

indéfini. il a fallu.

il eut fallu τὸ αὐτὸ
plus q. parfait.

il avait fallu τὸ αὐτὸ
fut. absolu.

il faudra θὰ ἦναι ἀνάγκη
fut. antérieur.

il aura fallu θὰ ὑπῆρξεν ἀνάγκη
CONDIT. présent.

il faudrait θὰ ἔπρεπε
passé.

il aurait fallu ἤθελεν
ἀνάγκη ἂν.

IMPÉRATIF.

qu'il faille ὡς πρέπει,
εἶναι ἀνάγκη

subj. présent.

qu'il faille νὰ πρέπει, ἢ ὅτι πρέπει
imparfait.

qu'il fallût ὅτι ἔπρεπε
ἦτον ἀνάγκη

prétérit.

qu'il ait fallu ὅτι, ἢ νὰ ὦν
ἔεν ἀνάγκη

plus q. parfait.
qu'il eût fallu ὅτι ἢ νὰ ὑπῆρξεν ἀνάγκη

INEINIT. présent.	ΜΑΘΗΜΑ 17.
falloir τὸ νὰ πρέπη ἢ τὸ νὰ ῥῖναι ἀνάγκη.	POUVOIR ΔΥΝΑΣΘΑΙ INDIC. présent.
préterit.	je puis, ἢ je peux, tu peux,
avoir fallu τὸ νὰ ἔπρεπε ἢ τὸ νὰ ὑπῆρξεν ἀνάγκη.	il peut, pouvons, pouvez,
PART. passé.	ils peuvent δύναμαι.
ayant fallu ἀφ' οὗ ἔπρεπεν ἢ ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἀνάγκη.	(τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἶναι ἐν χρήσει γενικῶς).
ἰδιωτισμοὶ τοῦ falloir.	imparfait.
πρὸς τί νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτου (pourquoi faut il en parler).	je pouvais, vais, vait. vions,
αὐτὸ εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον (c'est autrement qu'il ne faut).	viez, vaient. ἡδυνάμην.
μοὶ ἐχρειάζοντο 10 πράγματα (il me faut dix fracs).	défini. je pus, tu pus,
πόσα σὲ ἐχρειάζοντο; (combien vous faut-il?)	il qūt. pūmes, pūtes, purent.
ἐλλείπει πολλὸ εἰς τὸ νὰ ῥῖσαι ὑψη- λὸς ὅσον ὁ ἀδελφεός σου il s'en faut beaucoup que vous so- yez aussi grand que votre frere.	indéfini.
ὀλίγον λείπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης (il s'enfaut peu que la somme n'y soit).	j'ai, tu as, il ἢ elle a. nous avons, vous avez, ils ἢ elles
δὲν ἐλείψε πολλὸ νὰ τὸ κατορθώσῃ (il ne s'en fallut guere qu'il n'en vint à bout).	ont pu ἡδυνήθην.
ἀπέχω πολλὸ τοῦ νὰ εἶπω τὰ τοι- αῦτα (il s'en faut de beau- coup que je dise cela).	prét. antérieur.
τόσον ἀπέχω τοῦ νὰ τοὺς ἀγαπῶ (tant s'en faut que je les ai- me).	j'eus, tu eus, eut. eūmes, eūtes, eūrent pu ἔχω δυνήθῃ πρὶν plus q. parfait
δὲν εἶναι διόλου ὡς λέγεις (il s'en faut du tout).	j'avais, avais, ait. ions, iez, avaient pu εἶχον δυνήθῃ futur absolu
Le roi sis (ὁ βασιλεὺς καθήμενος. une maison sise rue S. Honoré (Οἰκία κειμένη ἐν ὁδῷ Σερτόραρέ).	je pourrai, rras, rra. rrons, rrez, rront θὰ δυνήθωσιν futur antérieur.
	j'aurai, ras, ra. aurons, rez, auront pu. θὰ δυνήθω.
	CONDIT. présent.
	je pourrais, rrais, rrait. rrons, rriez, rraient. ἤθελον δύνασθαι.
	passé
	j'aurais, rais, rait. rions, riez, raient pu. ἤθελον δυνήθῃ.
	IMPERFATIF.
	peux, qu'il puisse. puissions, puissiez, qu'il puissent. δυνήθητι
	SUBJ. présent.
	que je puisse, tu pu puisses, il puisse. nous puissions, vous puissiez, ils puissent. νὰ δυνήθω.

imparfait.

que je pusse, tu pusses, il pût.
pussions, pussiez, pussent,
prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient pu. νὰ ἡδυνήθην.
plus q. parfait,

que j'eusse, eusses, eût. ssions,
ssiez, ssent pu. νὰ εἶχον δυνήθει.
INFIN. présent.

pouvoir. δύνασθαι.

prétérit.

avoir pu. δυνήθηναι.

PATIC. actif.

pouvant ἢ en pouvant. δυνάμενος
passé.

ayant pu. δυνήθεις

futur.

devant pouvoir. δυνησόμενος

passif.

pu-eu.

ἰδιωτισμοί.

ὑπερ δύναμαι (plus qu'on ne peut).

ὑσον ἡδυνήθην (le plus que je pus)

σπεύδω, ἀποκάμνω (n'en pou-
voir plus).

ne pouvoir mais de quelque

chose, ἢ n'en pouvoir mais

(αὕτη ἡ ὀράσις ἔχει τὴν ἔννοιαν

τοῦ οὐδέν πρὸς ἐμέ—δὲν πταίω

ἐγώ).

Εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γάλλων

γλῶσσαν ὁ σύνδεσμος mais εἶναι

εἰς χρῆσιν ἐπιρρήματικῶς, συνη-

νωμένος ὁμῶς μὲ τὸ ῥῆμα pou-

voir (δύναμαι) ἐρωτηματικῶς ἢ

ἀρνητικῶς, καὶ τότε φέρει τὴν ἔν-

νοιαν τοῦ δὲν πταίω ἐγώ—δὲν

εἶμαι ἐγώ ἢ αἰτία ἐὰν αὐτὸ ἔγειναι.

Παράδειγμα.

ἐὰν αὐτὸ ἔγειναι δὲν ἔχω ἐγὼ κἀνέν

πταίσμα (je n'en puismais

de cet événement).

ἐὰν αὐτὸ συνέβη μήπως πταίω ἐγώ
(si cela est arrivé en puis-je
mais?)

ισχύει πολὺ εἰς τὸν νοῦν τοῦ (il
peut beaucoup sur son esprit)

εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκο-
πός σου (il se peut que votre
projet réussisse.

μήπως εἶναι πταίσμα μου (en
puis-je mais?).

SAVOIR ΗΞΕΥΡΩ.

INDIC. présent.

je sais, sais, sait. savons,
savez, savent ἡξέυρω.

imparfait.

je savais, ais, ait. ions iez,
aient ἡξευρον.

défini

j'ai, tu as, il a. avons, avez,
ils ἢ elles ont su. ἔμαθον.

indéfini

je sus, sus, sut. sûmes,
sûtes, surent. ἔμαθον.

plus p. parf.

j'avais, ais, ait. ions, iez, aient su.
futur absolu.

je saurai, ras, ra. rons,
rez, ront. θὰ μάθω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez, ront su.

CONDITION. présent

je saurais, ais, ait. rions,
riez, raient θὰ ἐμάνθανον ἂν . .

passé.

j'aurai, ais, ait. rions, riez, raient
IMPERATIF. su.

sais, qu'il sache. sachons,
sachez, qu'il sachent. μάθε.

SUBJ. *présent.*
que je sache, saches, sache.
chions, chiez, sachent.
να μάθω.

imparfait.
que je susse, susses, sût.
ssions, ssiez, ssent. να ἐμάνθανον.
prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient su. να ἔμαθον.
plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût. ssions,
ssiez, essent su. εἶχον μάθει.

INFINITIF.

savoir. μανθάνειν.

prétérit.

avoir su.

PARTIC. *actif.*

sachant ἢ en sachant μανθάνων.
ἔχον μάθειν.

su, sue.

ἰδιωτισμοί.

δὲν γνωρίζω οὐδένα (je ne sache
personne (*).

οὐδένα εἶδον τόσον καλόν· je ne
sache rien de si beau.

δὲν ἦλθεν οὐδεὶς καθόσον ἡξεύρω·
il n'est venu ici aucun que
je sache.

δὲν δυνάμην να κάμω τὸ ἔργον
τοῦτο· je ne saurais faire ce
travail.

δὲν λέγει ὅσα ἡξεύρει· il sait
mieux qu'il ne dit.

(*) Εὐρον εἰς τὴν φιλολογικὴν
γραμματικὴν τοῦ Αἰῶνος Λεβηζῆ, αὐτὸς
εἰς τὸν β. τόμον σελ. 31 τῆς ἐκδόσεως
ἐκδόσεως τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν
λέγουσιν ἐνίοτε je ne sache point
ἀντὶ je ne sais point, καὶ je ne
saurais ἀντὶ je ne puis.

γνωρίζω χάριν· savoir gré sa-
voir bon gré.

εὐχαριστῶ τινα διὰ χάριν τινά·
savoir bon gré à quelq'un.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου νοήματος· savoir
mauvais gré.

ἔὰν ἔχω αἰτίαν να τοῦ παραπονοῦ-
μαι· je ne vous en sais aucun
mauvais gré.

φιλομάθεια· ardeur de savoir.

δηλαδὴ... savoir.

λείπεται να μάθωμεν ἔὰν...
c'est a savoir si...

ἐν ὅψει καὶ ἐν γνώσει. ὅλου τοῦ
τοῦ κόσμου· au vu et au su
de tout le monde.

VALOIR AΞΙΖΕΙΝ.

INDIC. *présent.*

je vau, vau, vaut.

valons, lez, lent.

imparfait.

je valais, ais, ait,

lions, liez, laient.

défini.

je valus, lus, lut.

lûmes, lûtes, lurent.

indéfini.

j'ai, tu as, il a.

avons, ez, ont valu.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,

eurent valu.

plus q. parfait.

j'avais, avais, avait.

ions, iez, aient valu.

futur absolu.

je vaudrai, ras, ra. rons,

rez, ront θα αξίζου.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons,
rez, auront valu.

θὰ ἀξιζοῦν.

CONDIT. présent.

je vaudrais, ais, ait. rions,
riez, raient θὰ ἤξιζον ἂν . . .

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
auraient valu.

ἤθελόν ἀξιζεῖν.

IMPÉRATIF.

vaux, qu'il vaile, valons,
valez, qu'ils valent. ἀξίζε.

SUBJ. présent.

que je vaille, vailles, vaille,
valions, valiez, qu'ils valent.

ᾶξίζῃ.

imparfait.

que je valusse, sses, valût.
valussions, ssiez, valussent.

νὰ ἤξιζον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient valu.

ὅτι ἢ νὰ ἤξιζα.

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez, ssent valu.

INFINITIF.

valoir

prétérit.

avoir valu

PART. actif.

valant ἢ en valant.

passif.

ayant valu

futur.

devant valoir.

valu-e.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ valoir.

Ἡ ἡπόθεσις αὕτη εἶναι ἀξία σκέ-
ψεως· cette affaire vaut bien
la peine d'y penser, ἢ qu'on
y pense.

τὸ πρᾶγμα εἶναι βέβαιον ὡς ἂν
ἔγινε· cela vaut fait.

τὸ πρᾶγμα ἀκόμη δὲν ἔγινεν ἀλλ'
εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἔγινε· la
chose n'est pas encore faite
mais autant vaut.

κάλλιον πέντε εἰς τὸ χέρι παρὰ
δέκα καὶ καρτέρι· un tiens
vaut mieux que dix tu l'au-
ras.

τὸ κτῆμα αὐτὸ δίδει 1000 δραχ.
κατ' ἔτος· ce bien vaut mille
drachmes par an.

τὸ κτῆμα αὐτὸ καρποφέρει ἀνα-
λόγως μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ
ἰδιοκτήτου· tant vaut l'hom-
me tant vaut sa terre.

μοὶ ἔδωκε 500 δραχ. ἀπέναντι, ἢ
εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων χρε-
ωστεῖ νὰ μὲ πληρώσῃ· il m'a
donné 500 dr. à savoir sur ce
qu'il doit me payer.

VOIR ΒΛΕΠΕΙΝ

IND. présent.

je vois, vois, voit. voyons,
yez, ient βλέπω.

imparfait.

je voyais, ais, ait. yions,
yiez, yaient ἑβλεπον.

défini.

je vis, vis, vit. îmes, îtes,
îrent εἶδον.

indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,

ils ont vu. έχω ιδεῖ.
prés. antérieur.
 j'eus, eus, eût. eûmes, eûtes, eurent vu. εἶχον ιδεῖ.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait. ions. iez, aient vu. εἶχον ιδεῖ.
futur absolu.
 je verrai, rras, rra. rrons, rrez, rront θα ἔβλεπον ἂν.
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra. aurons, rez, ront vu. θα ιδῶ.
COND. présent.
 je verrais, rrais, rrait: rrons, rriez, rraient θα ιδῶ.
passé.
 j'aurais, rais, rait: aurions, riez, auraient vu. ἦθελον ιδεῖ.
IMPÉRATIF.
 vois, qu'il voit. voyons, voyez, qu'ils voient. ἴδε.
SUBJ. pres.
 que je vois, vois, voit, voyons, voyez, oient να ιδῶ.
imparfait.
 que je vîsse, visses, vit:ssions, issiez, issent. ὅτι ἔβλεπον.
prétérit.
 que j'ai, ais, ait. ayons, ayez, aient vu. ὅτι, ἢ να εἶδῶ.
plus que parf.
 que j'eusse, eusses, eût:ssions, ssiez, eussent vu. ὅτι εἶχον ιδεῖ.
INFIN. présent.
 voir βλέπειν.

prétérit
 avoir vu ιδεῖν.
PART. actif.
 voyant ἢ en voyant. βλέπων.
passé.
 ayant vu ιδῶν
futur.
 devant voir. μέλλων ὑψόμενος
 vu, vue.
 ιδιωτισμοὶ τοῦ voir.
 Ἡ οἰκία αὕτη βλέπει πρὸς τὸν κήπον· cette maison voit sur le jardin.
 θὰ τοῦ δεῖξω μὲ ποῖον πιζίζει, ἢ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ· je lui ferai bien voir à qui il se joue ἢ il à faire.
 voir bon. θεωρῶ, ἐγκρίνω.
 Εἶναι φράσις αὕτη τιθεμένη ὑποκἀτω λογαριασμοῦ τινος, κατὰ στίχου, ἢ ἄλλου ἐγγράφου τοιοῦτου, καθυποβαλλομένου εἰς ἐγκρίσιν· εἶναι εἰς τὴν ιδίαν κοινὴν χρῆσιν, τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἀρσενικοῦ γένους· ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, δηλαδὴ· ἐθεωρήθη, ἢ ἐνεκρίθη, ἢ ἐπεθεωρήθη, κτλ. vu bon. παραδείγματα.
 le voir bon manque à cette piece. ἢ ἐγκρίσις λαίπει ἀπὸ τὰ ἐγγράφον τοῦτο.
 la recompense est petite voir son grand merite, ἢ voir ses services. ἢ ανταμοιβὴ εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ἀξίαν του, ἢ τὰς ἐκδουλεύσεις του.
 je m'étonne qu'il ait entrepris cela voir qu'il n'est pas trèshardi. θαυμάζω ὅτι ἐπεχειρήσῃ τοῦτο, ἐν ᾧ δὲν εἶναι πο-

λὸ τολμηρὸς.
le voir bon d'une sentence. ἢ
ἐκθεσις, τὸ νόημα, ἢ τὸ περι-
εχόμενον ἀποφάσεως.
cela a été fait au voir et au
su de tout le monde. τοῦ
το ἔγεινε παρόντων καὶ ἐν
γνώσει, πλήθους, ἢ ὅλων τῶν
ἀνθρώπων.

VOULOIR ΘΕΛΕΙΝ.

INDIC. présent.
je veux, veus, veut.
voulons, voulez, lent. θέλω.
imparfait.
je voulais, ais, ait. voulions,
iez, laient ἤθελον.
defini.
je voulus, lus, lut. lûmes,
lûtes, lurent ἠθέλησα.
indéfini.
j'ai, as, a. avons, avez,
ont voulu ἠθέλησα.
prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent voulu.
plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. ions,
iez, aient voulu.
futur absolu.
je voudrai, ras, dra. drons,
drez, dront ὅα θέλω.
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
auront voulu ὅα θελήσω.
COND. présent.
je voudrais, drai, drai.

drions, driez, draient
ὅα ἤθελον ἂν . . .
passé.
j'aurais, rais, ait. rions,
riez, raient voulu.
ἤθελον λάβει τὴν θέλησιν ἂν . . .
IMPERAT.
veux, qu'il veuille, voulons
veuillez, qu'ils veuillez.
θέλων.

SUBJ. présent.
que je veuille, illes, ille.
voulions, veuillez, qu'ils illent.
ὅτι, ἢ ἂν θέλω.
imparfait.
que je voulusse, lusses, lût.
lussions, lussiez, lussent.
ὅτι, ἢ νὰ ἤθελον.
prétérit
que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient voulu.
ὅτι, ἢ νὰ ἠθέλησα.
plus q. parfait.
que j'eusse, eusse, eût. ssions,
eussiez, eussent voulu.
ὅτι, ἢ νὰ εἶχον θελήσει.
INFIN. présent.
vouloir θέλειν.

prétérit.
avoir voulu θελήσαι.
PARTIC. actif.
voulant ἢ en voulant.
θέλων, ὄντος—ουσα—ουσαι.
futur.
devant vouloir.
θέλοντες, ἢ μέλλων θέλ . . .
voulu, voulue.

Ἰδιωτισμοί.
Vouloir bien. ἔχει τὴν ἔννοιαν
τοῦ εὐαριστήθητε, ὡς πρὸς τὸ
δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον,
ὡς πρὸς τὸ παρὸν δέ, δηλοῦν

στέργω, συμφωνῶ, καὶ τὰ ὅμοια.
veuillez bien m'accorder votre
protection. εὐαρεστήθητε νὰ
μὲ παραχωρήσετε τὴν ὑμετέ-
ραν ὑπεράσπισιν.

dites à Monsieur . . . qu'il ve-
uille m'honorer de sa prote-
ction.. εἶπετε τοῦ Κ. . . ἂν
ἤθελε μὲ τιμήσει διὰ τῆς προσ-
τασίας του.

dieu, le veuille. εἴθε, γένοιτο,
ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ.

je veux bien vous accompa-
gner. στέργω νὰ σᾶς συνο-
δεύσω.

veuillez bien me faire ce ser-
vice. εὐδόκησον νὰ μὲ κάμῃς
τὴν χάριν ταύτην.

j'en veux à . . . ἔχω πάθος κα-
τὰ . . .

à qui en voulez-vous? ποῖον
θέλεις νὰ πειράξῃς;

à qui en veut-il? περὶ τίνος πα-
ραπονεῖται.

il lui en veut. παραπονεῖται ἐ-
ναντίον του.

il m'en veut beaucoup. ὑργίζε-
ται, θέλει τὸ κακὸν μου, μὲ κα-
τατρέχει, μὲ φθονεῖ.

que veut dire cet homme? τί
θέλει αὐτός ὁ ἄνθρωπος.

τί θὰ εἰπῇ, ἢ τί ἐννοεῖ αὐτό; qu'
est-ce que cela veut dire?

ΜΑΘΗΜΑ 18.

RECEVOIR ΔΕΧΕΣΘΑΙ.

INDICATIF présent.
je reçois, tu reçois, reçoit,

recevons, recevez recoivent,
δέχομαι.

imparfait.
je recevais, recevais, recevait.
recevions, receviez, recevaient.
ἐδεχόμεν.

défini.
je recus, recus, recut.
recûmes, recûtes, recurent.
ἐδέχθην.

indéfini
j'ai, as, a. avons, avez,
ont reçu,
ἐδέχθην, ἢ ἔχω δεχθῆ.
pret. anter.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes. eurent reçu.
ἐδέχθην.

plus g. parfoit.
j'avais, avais, avait. avions,
aviez, avaient reçu.
εἶχον δεχθῆ.

fut. absolu.
je recevrai, recevras, recevra.
recevrons, recevrez, recevront.
θὰ δέχωμαι ἢ δεχθῶ.
fut. anter.

j'aurai, auras, aura.
aurons, aurez, auront reçu.
θὰ ἔχω δεχθῆ.
COND. présent.

je recevrais, recevrais, vrait.
recevrions, vriez, vraient.
ἤθελον δέχομαι ἢ δεχθῆ.
prétérit.

j'aurais, aurais, aurait.
aurions, auriez, raient reçu.
ἤθελον ἔχει δεχθῆ.

IMPER, présent.
reçois, qu'il recoive. recevons,
recevez. qu'ils recoivent.
δέχθητι ἢ δέξου.

SUBJ. *présent.*
que je reçoive, reçois, reçois,
reçois. recevions, receviez,
reçoivent.

ὅτι νὰ δέχομαι ἢ δεχθῶ.
imparfait.

que je reçusse, reçusses, reçût.
reçussions, reçussiez, ssent.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, ayez,
aient reçu.

ὅτι νὰ ἐδέχόμην ἢ ἔχω δεχθῆ.
plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, aût. eussions,
eussiez, eussent reçu.

ὅτι νὰ εἶχον δεχθεῖ.

INFINIT. *prés.*

recevoir δέχεσθαι.

prétérit.

avoir reçu. δεχθεῖς.

PART. *actif.*

recevant ἢ en recevant.

δεχόμενος.

passif.

reçu e.

prétérit.

ayant reçu. δεχθεῖς.

futur.

devant recevoir.

δέχεσθαι ἢ δεχθῆναι.

MOUVOIR KINEIN.

INDIC. *présent.*

je meus, meus, meut.

mouvons, mouvez, meuvent.

κινῶ.

imparfait

je mouvais, mouvais, mouvait.

mouvions, mouviez, aient.

εἰκύνουν.

prét. défini.

je mus, mus, mut. mûmes,
mûtes, murent ἐκίνησα.

prétérit indéfini.

j'ai mu κ.τ.λ. ἐκίνησα ἢ ἔχω
κινήσει.

prét. antér.

j'eus mu κ.τ.λ. ἐκίνησα.

plus q. parfait.

j'avais mu κ.τ.λ. ἐκίνησα ἢ
εἶχον κινήσει.

futur absolu.

je mouvrai, mouvras, mouvra.

monvrons, monvrez, monvront

θὰ κινῶ ἢ κινήσω.

futur antérieur.

j'aurai mu κ.τ.λ. θὰ ἔχω κινήσει.

CONDIT. *présent.*

je mouvrais, mouvrais, ait.

mouvriens, mouvriez, aient.

ἤθελον κινεῖ ἢ ὁὶ ἐκίνουν.

prétérit

j'aurais mu κ.τ.λ.

ἤθελον κινήσει.

IMPERAT. *présent.*

meus, qu'il meuve. mouvons,

mouvez, meuvent.

κίνησε ἢ κινήσον.

SUBJ. *présent.*

que je menve, menves, menve.

mouvions, mouviez, meuvent.

ὅτι νὰ κινῶ ἢ κινήσω.

imparfait.

que je musse, musses, mût.

mussions, mussiez, mussent.

ὅτι νὰ ἐκίνουν.

prétérit.

que j'aie mu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ ἐκίνησα ἢ ἔχω κινήσει.

plus que parfait.

que j'eusse mu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ εἶχον κινήσει.

INFIN. *présent.*
 mouvoir. κινεῖν.
prétérit.
 avoir mu κινήσας.
 PARTIC. *actif.*
 mouvant ἢ en mouvant κινῶν.
passif.
 mu-ε κινημένος νη.
prétérit
 ayant mu κινήσας.
futur.
 devant monvir.
 κινεῖν ἢ κινήσειν.

PLEUVOIR BPEXEIN.

τριτοπρόσωπον.

INDIC. *présent.*
 il pleut βρέχει.
imparfait.
 il pleuvait. ἔβρεχε.
prétérit défini.
 il plut. ἔβρεξε.
prétérit indéfini.
 il a plu. ἔβρεξε ἢ ἔχει βρέξει.
prétérit antérieur.
 il eut plu ἔβρεξε.
plus q. parfait.
 il avait plu εἶχε βρέξει.
futur absolu.
 il pleuvra θὰ βρέχῃ ἢ βρέξῃ.
futur antérieur.
 il aura plu θὰ βρέξῃ ἢ θὰ ἔβρεξε.

CONDIT. *présent.*

il pleuvrait ἤθελε βρέχει.
prétérit.
 il aurait plu ἤθελε βρέξει.

IMPERATIF.

qu'il pleuve ἄς βρέχῃ ἢ βρέξῃ

SUBJONCT. *prés.*
 qu'il pleuve ὅτι βρέχῃ ἢ νὰ βρέξῃ
imparfait.

qu'il plut ὅτι νὰ ἔβρεχε.
prétérit.

qu'il ait plu. ὅτι νὰ ἔβρεξε ἢ
 ἔχει βρέξει.

plus q. parfait.

qu'il eût plu. ὅτι νὰ εἶχε βρέξει.

INFINITIF.

pleuvoir βρέχει.

prétérit.

avoir plu ἄφ' οὗ ἔβρεξε.

PARTIC. *actif.*

pleuvant ἢ en pleuvant.

ἐνῶ βρέχει.

PAR. *passif.*

plu.

PARTIC. *prét.*

ayant plu ἄφ' οὗ ἔβρεξε-

futur.

δὲν ἔχει.

ἰδιωτισμοί.

il pleut dans la maison. σάζει
 εἰς τὴν οἰκίαν.

il pleut tout les jours de nou-
 velles brochures. ἀναφάνον-
 ται καθ' ἡμέραν βροχηδὸν νέαι
 φυλλάδια.

quand il pleuvrait des halle-
 bardes. ἄμποτε νὰ χαλάσῃ ὁ
 κόσμος.

POURVOIR ΑΝΑΠΑΗΡΩΝΕΙΝ.

je pourvois, pourvois, oit.
 pourvoyons, yez, oient.

ἀναπληρῶ.

imparfait.

je pourvoyais, yais, yait. pour-
 voyions, yiez, yaient. ἀναπλήρου.

prétérit défini.

je pourvus, pourvus, ut.
pourvûmes, pourvûtes, rent.
ἀνεπλήρωσα.

indéfini.

j'ai pourvu κ.τ.λ.
ἀνεπλήρωσα ἢ ἔχω ἀναπληρώσει.
prétérit antérieur.
j'eus pourvu κ.τ.λ. *ἀνεπλήρωσα.*
plus p. parfait.

j'avais pourvu κ.τ.λ. *εἶχον ἀναπληρώσει.*
futur absolu.

je pourvoirai, pourvoiras, ra.
pourvoirons, rez, ront
ἀναπληρῶ ἢ ἀναπληρώσω.
prét. antérieur.

j'aurai pourvu κ.τ.λ.
ὅτι ἔχω ἀναπληρώσει.
CONDIT. présent.

je pourvoirais, rais, rait.
pourvoirions, riez, raient.
ἤθελον ἀναπληροῦ ἢ ἀναπληροῦσα.
prétérit.

j'aurais pourvu κ.τ.λ.
ἤθελον ἀναπληρώσει.
IMPÉRATIF.

pourvois, qu'il pourvoie.
pourvoyons, yez, qu'ils oient.
ἀναπλήρου ἢ ἀναπλήρῶσον.
SUBJ. présent.

que je pourvoie, oies, oie.
pourvoyions, yiez, oient.
ὅτι νὰ ἀναπληρώνω ἢ ἀναπληρώσω
imparfait.

que je pourvusse, sses, vût.
pourvuissions, ssiez, ssent.
ὅτι νὰ ἀναπλήρωνον.
prétérit.

que j'ai pourvu κ.τ.λ.
ὅτι νὰ ἀνεπλήρωσα.
plus q. parfait.

que j'eusse pourvu κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ἀναπληρώσει.
INFINIT. présent.

pourvoir *ἀναπληρόειν.*
présent.

avoir pourvu *ἀναπληρώσαι.*
PARTIC. actif.

pourvoyant ἢ en pourvoyant
ἀναπληρόνων.
passif.

pourvu-e *ἀναπληρωμένος. νη.*
prétérit.

ayant pourvu *ἀναπληρώσας.*
futur.

devant pourvoir.
πληρόνειν ἢ πληρώσειν.
ἰδιωτισμοί.

Il faut pourvoir à ce désordre.
πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τὴν ἀταξίαν ταύτην.

pourvoyez à cette affaire. λάβε
πρόνοιαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

pourvoir quelqu'un d'un office,
διορίζω τινὰ εἰς θέσιν.

les grâces dont vous êtes pourvue.
αἱ χάριτες τῶν ὁποίων εὐμοιρεῖς, τὴν ὁποίαν ἔχεις παρὰ τῆς φύσεως.

le ciel vous a pourvue de tant de bonnes qualités. ὁ Θεὸς
σοῦ ἐχάρισε τόσας ἀρετάς.

il a pourvu tous ses enfants
ἀποκατέστησε τὰ τέκνα τοῦ.

S'ASSEOIR ΚΑΘΕΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je m'assieds, tu t'assieds,
il s'assied. nous nous asseyons,
vous vous asseyez,

ils asseyent καθήμεται.
imparfait.
 je m'asseyais tu t'asseyais,
 il s'asseyait. nous nous
 asseyions, vous vous asseyiez,
 ils s'asseyaient ἐκαθήμηνον.
défini
 je m'assis, tu t'assis, il s'assit.
 nous nous assimes, vous vous
 assîtes, ils s'assirent ἐκάθησα.
indéfini.
 j'e me suis assis κ.τ.λ.
 ἐκάθησα ἢ ἔχω καθήσει.
prétérit antérieur.
 je me fus assis κ.τ.λ. ἐκάθησα.
plus que parfait.
 je m'étais assis κ.τ.λ.
 εἶχον καθήσει.
futur absolu.
 je m'assierai, tu t'assiera,
 il s'assiera. nous nous assie-
 rons, vous vous assierez,
 ils s'assieront.
 θὰ κάθημαι ἢ καθήσω.
 je m'asseyerai, tu t'asseyerai,
 il s'asseyera. nous nous
 asseyerons, vous vous
 asseyerez, ils s'asseyeront,
 futur antérieur.
 je me serai assis κ.τ.λ.
 θὰ ἔχω καθήσει.
CONDIT. présent.
 je m'assierais, tu t'assierais,
 il s'assierait. nous nous
 assierions, vous vous
 assieriez, ils s'assieraient.
 ἤθελον κάθημαι ἢ καθήσει.
 ἢ
 je m'asseyerais κ.τ.λ.
prétérit
 je me serais assis κ.τ.λ.
 ἤθελον ἔχει καθήσει.

IMPER. présent et futur
 assieds-toi, qu'il s'asseye.
 asseyons nous, asseyez vous,
 qu'il s'asseyent. κάθου ἢ κάθησαι.
SUBJ. présent.
 que je m'asseye, tu t'asseyes,
 il s'asseye. nous nous
 asseyions, vous vous asseyiez,
 ils s'asseyent.
 ὅτι νὰ κάθημαι ἢ καθήσω.
imparfait.
 que je m'assisse, tu t'assisses,
 il s'assit. nous nous assissions
 vous vous assissiez,
 ils s'assissent ὅτι νὰ ἐκαθήμηνον.
prétérit.
 que je me sois assis κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ ἐκάθησα ἢ ἔχω καθήσει.
plus q. parfait.
 que je me fusse assis κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ εἶχον καθήσει.
INFIN. présent.
 s'asseoir καθῆσθαι.
prétérit.
 s'être assis καθήσας.
PART. actif.
 s'asseyant καθήμενος.
PARTIC. passif.
 assis-e. καθήμενος νη.
PART. présent.
 s'étant assis-se καθήσας-
futur.
 devant s'asseoir.
 κάθεσθαι.
 ἰδιωτισμοί.
 asseoir des fondements. βάλλω
 θεμέλια. .
 asseoir l'or. κολλῶ τὸν χρυσὸν
 εἰς τὸ ξύλον.
 asseoir un jugement sur des
 fausses preuves. στηρίζω τὴν
 κηρίαν μου εἰς ψευδῆ τεκμήρια.

asseoir des impôts. ἐπιβάλλω φόρους.
asseoir une rente sur des biens ἐξασφαλίζω εισόδημα ἐπὶ γαιῶν.
cette ville est assise sur la col-
line. ἡ πόλις κεῖται ἐπὶ τοῦ λόφου.

RASSEOIR

(καθίζειν κανέν· πραύνειν).

Κλίνεται καθὼς τὸ asseoir ἢ s'asseoir (κάθημαι).
son esprit s'est rassis.
il a un esprit rassis. ἔχει πνεῦμα ὤριμον.
du pain rassis. ἄρτος παλαιωθεῖς.

SURSEOIR.

(ὕπερτιθεσθαι, ἀναβάλλειν).

INDIC. *présent.*
je surseois, eoïs, eoît.
sursoyons, yez, surseoient.
imparf.
je sursoyais, ais, ait.
yions, yiez, yaient.
défini.
je sursis, sis, sit.
sursîmes, sîtes, serent.
indéfini.
j'ai, as, a. ons, ez, ont sursis.
prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut, eûmes,
eûtes, eurent sursis.
plus q. parfait
j'avais, avais, avait.
avions, iez, aient sursis.

futur absolu.
je surseoirai, ras, ra.
rons, rez, ront.
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra.
rons, rez, ront sursis.
IMPERATIF. présent.
sursois, qu'il surseoit,
sursoyons, sursoyez,
qu'ils sursoient.
CONDITION. présent
je surseoirais, rais, rait.
seoirions, seoiriez, seoiraient.
passé.
j'aurais, rais, rait. rions,
riez, raient sursis.
SUBJONCT. présent
que je surseioie, seois, seoit.
sursoyions, soyiez, soient.

imparfait
que je sursisse, sisses, sursit.
sissions, sissiez, sursissent.
prétérit
que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient. sursis.
plus qne parfait.
que j'eusse, sses, eût. eussions
eussiez, eussent sursis.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ surseoir.

il a sursis le payement de sa dette. ἀνέβαλε τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους του.
surseoir au jugement d'un procès. ἀναβάλλω τὴν ἀπόφασιν τινος δίκης.
sursis-se. μετοχὴ, ὑπέρθεσις, ἀναβολή.

ΜΑΘΗΜΑ 19.

Ῥήματα ἀνώμαλα τῆς δ'. συζυγίας.

PLAIRE	ΑΡΕΣΚΕΙΝ.	sions, siez, sent	νὰ ἀρέσκω.
		<i>imparfait.</i>	
INDIC. <i>présent</i>		que je plusse, sses, plût.	
je plais, plais, plait.		plussions, plussiez, plussent-	
plaisons, sez, sent	ἀρέσκω.	ὅτι, ἢ νὰ ἤρεσκον.	
<i>impar.</i>		<i>prétérit.</i>	
je plaisais, ais, ait.		que j'aie, aies, ait.	
ions, iez, aient	ἤρεσκον.	ayons, ayez, aient	plu.
<i>défini.</i>		ὅτι, ἢ νὰ ἤρεσα.	
je plus, plus, plut.		<i>plus q. parfait.</i>	
plûmes, plûtes, plurent.		que j'eusse, sses, eût.	plu.
<i>pret. indéfini.</i>		ssions, ssiez, eussent.	
j'ai, as, a. avons, ez, ont	plu.	ὅτι, ἢ νὰ εἶχον ἀρέσκει.	
<i>préter. antérieur.</i>		INFIN. <i>présent</i>	
j'eus, eus, eut.		plaire	ἀρέσκειν.
eûmes, eûtes, eurent	plu.	<i>prétérit.</i>	
<i>plus que parfait.</i>		avoir plu	ἀρέσας.
j'avais, ais, ait.		PARTIE <i>act.f.</i>	
ions, iez, aient	plu.	plaisant ἢ en plaisant	ἀρέσκειν.
<i>futur absolu</i>		<i>passif.</i>	
je plairai, ras, ra.		ayant plu	ἀρέσας.
rons, rez, ront	plu.	<i>futur.</i>	
<i>futur antérieur</i>		devant plaire	ἀρέσκειν.
j'aurai, ras, ra.		plu-e.	
rons, rez, ront	plu.	ιδιωτισμοὶ τοῦ plaire.	
CONDIT. <i>présent.</i>		cela vous plait à dire. τοῦτο	
je plairais, rais, rait.		φαίνεται εἰς ἐσὲ—οὐ τὸ νομί-	
rions, riez, raient.		ζεις τοιοῦτον.	
<i>passé.</i>		il a plu à dieu de l'afflige.	
j'aurais, ais, ait.		ἡδόκασεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐλεήσει.	
rions, riez, raient	plu.	plait-il? τί ἐρίσκατε; πῶς; τί εἶ-	
IMPÉR. <i>présent et futur.</i>		πετε; τί λέγατε;	
plais, qu'il plaise, son,		plût à dieu. εἴθε.	
sez, qu'il plaisent	ἄρεσκε.	à dieu ne plaise. ἄπαγε μοι	
SUBJ. <i>présent et futur.</i>		γένοιτο.	
que je plaise, ses, se.			

je me plaise avec-elle. ἡδύνομαι ἀρέσκομαι με αὐτήν.
je me plaise beaucoup à Athènes. με ἀρέσκουν πολὺ αἱ Ἀθηναί.

REDUIRE.

(περιορίζειν, συστέλλειν, περιοστελλεῖν, καταντᾶν).

INDIC. présent.

je réduis, is, it. isons, isez, sent,

imparfait.

je réduisais, ais, ait.

ions, isiez, isaient.

pret. défini.

je réduisis, is, it. îmes,

ites, irent.

prét. indéfini.

j'ai, as, a. avons, ez, ont réduit.

prét. antérieur.

j'eue, eus, eut. eûmes,

eûtes, eurent

réduit.

plus q. parf.

j'avais, ais, ait. ions,

iez, aient

réduit.

futur absolu.

je réduirai, ras, ra.

rons, rez, ront.

futur antér.

j'aurai, ras, ra. rons,

aurez, auront

réduit

CONDIT. présent.

je réduirais, rais, rait.

rions, riez, raient.

passé.

j'aurais, rais, rait. rions,

riez, raient

réduit.

IMPER. présent.

réduis, qu'il réduise,

sons, sez, qu'ils réduisent.

SUBJ. présent.

que je réduise, ses, uise.

uisions, uisiez, uisent.

imparfait.

que je réduisisse, isses, isît.

issions, issiez, issent.

prétérit.

que j'aie, aies, ait.

ayons, ayez, aient.

réduit.

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût.

eussions, ssiez ssent

réduit.

INFIN. prés.

réduire.

prétérit.

avoir réduit.

PART. actif.

réduisant ἢ en . . .

passif.

ayant réduit.

futur.

devant réduire.

réduit-te.

ιδιωτισμοί.

Περιστέλλω τὰς ἀπαντήσεις τινός·

réduire les prétentions de

quelqu'un.

ἐβιάσθη τόσον ὥστε νὰ ζητήσῃ

συγγνώμην· il fut réduit a

demander pardon.

αἱ φωναὶ μου τοῦ ἐπέβαλον σιω-

πὴν· mes cris le réduis irent au

silence.

BOIR ΠΙΝΕΙΝ.

INDICATIF présent

je bois, bois, boit.

buons, buvez, boivent πίνω.

imparfait.

je buvais, vais, vait.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΒΕΡΟΙΔΟΣ

buvions, viez, vaient *ἐπινον.*
défini.
 je bus, bus, but.
 bûmes, bûtes, burent *ἐπινον.*
indéfini.
 j'ai, as, a. avons, avez,
 ont bu *ἔχω πίει.*
préter. antérieur.
 j'eus, eus, eut.
 eûmes, eûtes, eurent bu.
plus que parfait.
 j'avais, vais, vait.
 ions, iez, aient bu. *εἶχον πίει.*
futur absolu.
 je boirai, ras, ra.
 rons, rez, ront *ὁὰ πίω.*
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra.
 rons, rez, ront bu.
CONDIT. présent.
 je boirais, rais, rait.
 rions, riez, raient *θα ἔπινον ἂν*
passé.
 j'aurais, ais, ait. rions,
 riez, raient bu *ἔθελον πίει ἂν*
IMPER. présent.
 bois, qu'il boive. buvons,
 buvez, qu'ils boivent *πίε κτλ.*
SUCC. présent.
 que je boive, ves, ve.
 buvions, iez, oivent *νὰ πίω.*
imparfait.
 que je busse, sses, bût.
 bussions, bussiez, bussent.
ὅτι ἔπινον, ἢ νὰ ἔπινον.
préterit.
 que j'aie, aies, ait.
 ayons, yez, aient bu
ὅτι, ἢ νὰ ἔπινον.
plus que parfait.
 que j'eusse, sses, eût.
 eussions, siez, ssent bu.

INFIN. présent.
 boire *πίειν.*
préterit.
 avoir bu.
PARTIC. actif.
 buvant ἢ en buvant.
passif.
 ayant bu.
futur.
 devant boire *πίεσθαι.*
 bu-bue.
ἰδιωτισμοὶ τοῦ boire.
 Boire la santé ἢ à la sant de
 quelqu'un. *προπίνειν ἢ πίνω*
εἰς ὑγείαν τινός.
 boire uu coup, en attendant le
 dinner. *νὰ πῆν τις μίαν πρὸ*
τοῦ γεύματος.
 ce papier boit. *τοῦτο τὸ χαρτὶ*
πίνει.
 le pour boire. *φιλοδώρημα διδό-*
μενον κατὰ συνήθειαν πρὸς τι
(κέρμα).

Μ Α Θ Η Μ Α 20.

CUIRE BPAZEIN.

INDIC. présent.
 je cuis, cuis, it.
 sons, sez, cuisent. *βράζω.*
imparfait.
 je cuisais, ais, ait.
 isions, isiez, isaient *ἔβραζον.*
défini.
 je cuisis, sis, sit.
 sîmes, îtes, irent *ἔβρασα-*
indéfini.
 j'ai, as, a. avons, ez,
 ont cuit *ἔχω βράσει.*

prét. antérieur.

jeus, eus, eut.
eûmes, eûtes, eurent cuit.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait ions, iez,
avaient cuit. είχαν βράσει.

futur absolu.

je cuirai, cuirás, ra.
irons, irez, iront θα βράσω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra.
rons, rez, ront cuit.

θα έχω βρασμένον.

COND. présent.

je cuirais, irais, irait.
irions, iriez, iraient

θα έβραζον εάν . . .

passé.

j'aurais, rais, rait.
rions, riez, ra'ent cuit.

ήθελον βράσει εάν . . .

IMPERAT.

cuis, qu'il cuise. cuisons,
cuisez, qu'ils cuisent βράσα.

SUBJ. présent.

que je cuise, ses, cuise.
isions, isiez, isent να βράσω.

imparfait.

que je cuisisse, isses, sit.
isissions, issiez, issent.

ότι, ή να έβραζον.

prétérit

que j'aie, aies, ait.
ayons, ayez, aient cuit.

ότι, ή να έβραζον

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez, ssent cuit.

ότι, ή να είχαν βράσει

INEINIT. présent.

cuire βράζειν.

prétérit.

avoir cuit. βράσας.

PARTIC. actif.

cuisant ή en cuisant. βράζων.

passif.

ayant cuit. βράσας.

futur.

devant cuir. βράσων.

cuit e. βρασμένος-νη

ιδιωτισμοί

Vous viendrez cuire dans mon
four. θα λαβής μίαν ημέραν
τήν ανάγκην μου.

il vous en cuira quelque jour.
θα τὸ μετανοήσης, θα σὲ πο-
νέση μίαν ημέραν.

il m'en cuit τὸ μετανοῶ.

il vous en a cuit d'avoir com-
mis cette imprudence. μετ-
εμελήθης, έχεις συντριβὴν καρ-
δίας, διότι ἔκαμες τὴν ἀνοησίαν
ταύτην.

il a, ή j'ai, ή nous avons, ή
j'aurai κ.τ.λ. du pain cuit.
έχει, ή έχω, ή έχομεν, ή θα
έχω εὐπορίαν.

REDIRE.

(ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναλέγω,
ἀντιλέγω).

Αὐτὸ τὸ ῥῆμα redire κλίνεται
διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου τοῦ dire, ἀλ-
λὰ τὰ αὐτοῦ σύνθετα dedire ἀναι-
δῶ, contredire ἀντιλέγω, inter-
lire ἀπαγορεύω, medire κακολο-
γῶ, καὶ predire προμηνύω, σχη-
ματίζουσι κατὰ τὸν κανόνα τὸ
ἐαυτέρον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώ-
τος τῆς ὀριστικῆς· πρέπει λοιπὸν
να λέγωμεν vous dedisez, vous

contredisez, interdisez, médisez, και πρίδisez.

τῶν redire contredire και.
ἰδιωτισμοί.

Trouver à redire. λαμβάνω αἰτίαν ὡς ἀντιλέγω.

je n'ai rien à redire à cela. δὲν ἔχω τι νὰ ἀντιθέσω εἰς αὐτό.

il y a beaucoup à redire à ce compte. ὑπάρχουν πολλοὶ ἐλλείψεις εἰς τὸν λογαριασμόν τοῦτον.

contredire ses propositions. ἐναντιοῦνται τις εἰς τὰς προτάσεις τοῦ.
vous vous contredisez. (αὐτοπ.) εἴσθε εἰς ἀντίφασιν.

la tête et le coeur se contredisent quelque fois. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία ἀντιφάσκουσιν ἐνίοτε.

l'espoir m'est interdit. μοι ἀπαγορεύεται ἡ ἐλπίς.

la peur interdit quelque fois. ὁ φόβος καταπλήττει ἐνίοτε.

ne medisez jamais les morts. μὴ ποτε κακολογεῖς ἀποθανόντας
avoir à redire, ἢ trouver à redire. ἔχω αἰτίαν νὰ ἀντιλέγω

ont dit. ἔχω εἰπεῖ.
prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eumes, eûtes, eurent dit εἶπον.

plus p. parf. j'avais, ais, ait. ions, iez, avaient dit εἶχον εἰπεῖ.

futur absolu. je dirai, ras, ra. rons, irez, diront. θὰ εἰπῶ.

futur antérieur. j'aurai, ras, ra. rous, rez, auront. dit θὰ ἔχω εἰπεῖ.

CONDITION. présent je dirais, rais, rait. rions, riez, raient θὰ ἔλεγον ἂν

passé. j'aurais, rais, rait. rions, riez, raient dit ἤθελον εἰπεῖ ἂν

IMPERATIF. dis, qu'il dise. disons, dites, qu'ils disent εἰπέ, ἢ λέγε.

SUBJ. présent. que je dise, dises, dise. disions, disiez, disent νὰ εἰπῶ.

imparfait. que je disse, disses, dit. disissions, dissiez, dissent.

θὰ, ἢ νὰ ἔλεγον. prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, ayez, aient dit.

θὰ, ἢ νὰ εἶπον. plus q. parfait,

que j'eusse, sses, eût. ssions, ssiez, ssent dit.

θὰ, ἢ νὰ εἶχον εἰπεῖ. INFIN. présent.

dire λέγειν. prétérit.

avoir dit εἰπών.

DIRE ΔΕΙΞΙΝ.

INDIC. présent. je dis, dis, dit. disons, dites, disent λέγω.

imparfait. je disais, sais, sait. disions, siez, saient ἔλεγον.

defini je dis, dis, dit. imes, tes, rent εἶπον.

indéfini j'ai, as, il aa vous, avez,

PART. passé.

dit, ayant dit, & en . . . εἰπών.
actif.

disant. λέγων-οντος-ουσα-ουσαι
futur.

devant dire. . . εἰπεῖν.

dit-e.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ dire.

Aussitôt dit que fait. ἄμ' ἔπος
ἄμ' ἔργον. ἢ τὸ εἶπε καὶ τὸ ἔκαμε
on dit. ἄδεται λόγος.

qu'est ce que cela veut dire? τί
θέλει νὰ εἰπῇ αὐτό;

que veulent elles dire ces pa-
roles? τί σημαίνουν αἱ λέξεις
αὗται;

cela ne dit rien. αὐτὸ δὲν ση-
μαίνει τίποτε.

cela ne dit rien au coeur. αὐτὸ
δὲν κινεῖ τὴν καρδίαν.

ce sont des yeux qui ne disent
rien εἶναι ὀφθαλμοὶ νεκροί.

cela n'est pas à dire que . . .
αὐτὸ δὲν σημαίνει ἄλλα εἰμῇ . .

cela va sans dire. αὐτὸ εἶναι ὁ-
μολογητέον, ἢ αὐτὸ ἐννοεῖται.

ce sont des on dit, des on par-
le. αὐτὰ εἶναι λόγοι ἀδόκονοι.

c'est trouver à redire. αὐτὸς εἶ-
ναι τρόπος τοῦ νὰ ἐναντιοῦται

τις εἰς ὅλα.

il y a le tout à dire à cela. αὐ-
τὸ εἶναι πᾶν ἄξιοπαρατή-
ρητον.

dire des douceurs à une fem-
me. κολακεῖν γυναῖκα.

cela se dit à mauvaise part. αὐ-
τὸ λέγεται ἐπὶ κακοῦ.

il y a dire là dessus. τοῦτο εἶναι
ἐπίμουρον πολύ.

il y a bien à dire. ὑπάρχει με-
γάλη διαφορά.

il n'y a pas à dire. ἀλλέως δὲν
γίνεται χωρὶς ἀντιλογίαν.

j'ai beau dire. ὅσα λέγω εἰς μά-
την.

pour tout dire, pour dire en un
mot. ἐν ἐνὶ λόγῳ.

c'est tout dire. αὐτὸ εἶναι τὸ
πᾶν, τὰ εἶπες ὅλα.

c'est beaucoup dire. τοῦτο εἶ-
παρὰ πολύ.

il dit d'or. λέγει χρυσὰ λόγια.

qui l'eût dit. ποῖος ἤθελε τὸ εἶ-
πει; τίς τὸ πιστεύει.

on dirait, on eût dit d'un fou,
d'un homme ivre. ἤθελε τὸν
νυμῖσαι; τις παράφορον μεθυ-
σμένον.

on eût dit que . . . ἤθελεν εἰπεῖ
τις ὅτι . . .

le bien dit. ἡ εὐγλωττία.

un soi disant médecin. ὁ ἐπαγ-
γελλόμενος τὸν ἱατρὸν.

c'est une chose dite. αὐτὸ ἤδη
ἀπερρασίωθη.

et tout fut dit. καὶ ἐτελείωσα.

c'est bien dit. εὖγε, ὀρθῶς λέ-
γεις.

c'est facile à dire. μὲ τοὺς λό-
γους εἶναι εὐκόλον.

CLORE (κλείειν, περιστοι-
χίζειν, συμπληρῶν, τελειώνειν).

Αὐτὸ τὸ ῥῆμα εἶναι ἑλλειπτ.
ἄνευ ἐνεργ. μετοχῆς, ἄνευ πληθ.
ἀριθμοῦ ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὀρι-
στικῆς, ἄνευ παρατ. καὶ ἀορίστου.

INDIC. présent.

je clos, tu clos, il clot.

κλείω.

indéfini.

j'ai, tu as, il a. avons, ez, ont. clos
prétérit antérieur.

j'eus, eus. eut. eûmes,
eûtes, eurent clos. ἐκλείσα.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. ions,
iez, avaient clos. εἶχον κλείσει.

futur absolu.

je clorai, as, a. ons,
ez, ont θά κλείσω.

futur antérieur.

j'aurai, tu ra, aura.
aurons, rez, ront clos.

θα ἔχω κλεισμένον.

CONDIT. présent.

je clorais, rais, rait.
rions, riez, raient θα ἔκλειον ἂν

passé.

j'aurais, aurais, rait.
rions, riez, raient clos.

ἔθελον κλείσει ἂν . .

IMPÉRATIF.

clos, qu'il close. κλείε.

SUBJ. présent.

que je close, ses, se.
sions, siez, closent νὰ κλείσω

imparfait. δὲν ἔχει.

prétérit.

que j'ai, aies, ait.
ayons, ayez, aient clos.

ὅτι, ἢ νὰ ἔκλεια.

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût.
ssions, ssiez, ssent clos.

ὅτι, ἢ νὰ εἶχον κλείσει.

INFINITIF.

close. κλείειν.

prétérit.

avoir clos. κλείσαι.

PART. passé. ayant clos. κλείσας

futur.

devant close. κλείσας.
clos-close. κλεισμένος.

ιδιωτισμοὶ τοῦ close.

Close une vigne. περιστοιχίζω
ἡμπαλόν.

close une assemblée. διαλύω τὴν
συνεδρίασιν.

close une marche. κλείω συμ-
φωνίαν.

close une traité. κόμνω συνθήκην.
close la bouche à quelqu'un.

καθησυχάζω τινά· τὸν κάμνω
νὰ σιωπήσῃ.

close un inventaire. κλείω ἕνα
κατάλογον.

un compte κλείω λογαριασμόν.
à yeux closes. εἰς τὰ τυφλά.

à huis close. τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων. (1).

bouche close. σιωπή! σιγά!

nuit close. νύξ βοθεῖται.
à la nuit close ἄμω ἐνύκτωσεν.

je me tiens close et couvert.
διάγω, ἢ ζῶ ἐν κρυπτῷ.

ΜΑΘΗΜΑ 21.

ÉCLORE.

(ἐβγαίνειν, ἀνοίγειν).

Ἐλλειπτ. ἄνευ παρατατ. ἐνεργ.
μετοχῆς, ἀορίστου, καὶ κλίνεται
τριτοπροσώπως.

INDIC. présent.

il eclôt. ἀνοίγει.

indéfini.

il est éclos. ἤνοιξε.

prét. antérieur.

il fut éclos. ἤνοιξε.

(1) Τὸ huis ἐν χρήσει εἶναι μάλλον εἰς αὐτὴν τὴν γράσιν.

plus q. parfait.
il était éclos. εἶχεν ἀνοίξει.
futur absolu.
il éclora. θ' ἀνοίξει.
futur antérieur.
il sera éclos. θὰ ἦναι ἀνοιγμένον.
COND. présent.
il éclorait. θὰ ἦνοιγον ἂν . .
passé.
il serait éclos. ἤθελεν ἀνοίξει.
IMPERATIF.
qu'il eclose. ᾶ; ἀνοίξῃ.
SUBJ. pres.
qu'il éclore. νὰ ἀνοίξῃ.
prétérit
qu'il ait éclos. ὅτι ἦνοιξε.
plus que parf.
qu'il fût éclos. ὅτι εἶχεν ἀνοίξει.
INFIN. présent.
éclore. ἀνοίγειν.
passé.
être éclos. ἀνοίξει.
PART. prétérit.
étant éclos. ἀνοίξας.
futur.
devant éclore. ἀνοίξων.
passé.
éclos se. ἀνοιγμένος.
ιδιωτισμοί.
Le soleil fait éclore les fleurs.
ὁ ἥλιος ἀνοίγει τὰ ἄνθη.
tous les germes sont éclos. ἔλα
τὰ σπέρτα ἐκλάστησαν.
le jour vient d'éclore. ἡ ἡμέρα
ἀνέτειλεν ἤδη.
les fruits commencent à éclore
οἱ καρποὶ ἀρχίζουσιν νὰ φέωνται.
le XIX siècle vera éclore un
nouvel ordre de choses. ὁ 19
αἰὼν θὰ ἰδῇ ἀναρχιζομένην νέαν
τάξιν πραγμάτων.
ce sont des opinions qui éclo-

sent. αὐταὶ εἶναι δοξασταὶ ἀ-
ναβλαστούουσιν.
mes desseins éclorront un jour.
τὰ σχέδιά μου θὰ φανοῦν μίαν
ἡμέραν.

PLAINDE ΑΥΠΟΤΜΑΙ.

INDIC. présent.
je plains, ains, aint. gnons,
gnez, gnent λυπούμαι.
imparfait.
je plaignais, gnaïs, ait.
gnions, gniez, plaignaient.
ἐλυπούμην.
défini.
je plains, gnis, gnit.
gnîmes, gnîtes, gnîrent.
ἐλυπήθην.
indéfini.
j'ai plaint, as, a vons,
vez, ont plaint. ἐλυπήθην.
prét. antérieur.
j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent plaint. ἐλυπήθην.
plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. ions,
iez, aient plaint. εἶχον λυπηθῇ
fut. absolu.
je plaindrai, dras, dra.
drons, drez, dront. θὰ λυπηθῶ.
fut. antérieur.
j'aurais, as, a. rous, rez,
ront plaint ὅταν λυπηθῶ.
CONDIT. présent.
je plaindrais, draïs, draît.
driions, driiez, draient.
θὰ ἐλυπούμην ἂν . . .
passé
j'aurais, rais, ait.

rions, riez, raient **plaint.**

ἤθελον λυπηθῆναι ἂν . . .

IMPER présent.

plains, qu'il plaigne,
gnons, gnez, gnent.

SUBJ. présent.

que je plaigne, gnes, gne.
gnions, gniez, gnent.

νὰ λυπῶμαι.

imparfait.

que je plainnisse, sses, it.
ssions, ssiez, ssent νὰ ἐλυπούμην.

prétérit.

que j'aie, aies, aît. ayons,
ayez, aient **plaint.**

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût.
ssions, ssiez, ssent **plaint.**

INFINITIF.

plaindre. παραπονέσθαι.

prétérit.

avoir plaint. λυπηθῆναι.

PATIC. actif.

plaignant ἃ en . . .

passif.

ayant plaint. λυπηθείς.

futur.

devant plaindre. λυπησόμενος.

plafut e.

ἰδιωτισμοί.

En la voyant on la plaint. βλέ-
πων τις αὐτὴν τὴν εὐσπλαγχνί-
ζεται.

il est un homme à plaindre. εἶ-
ναι ἀξιολύπητος.

plaindre sa peine son temps ses
pas. λυπούμαι τοὺς κόπους μου,
τὸν καιρὸν μου, τοὺς ὁρῶντας μου.

ne plaindre point l'argent. νὰ
μὴ λυπῇται τις τὰ χρήματα.

METTRE ΒΑΛΛΕΙΝ.

INDICATIF présent.

je mets, ts, met.

mettons, ttez, ttent βάλλω.

imparfait.

je mettais, ttais, ttait.

ttions, ttiez, ttient ἐβαλλον.

défini.

je mis, mis, mit.

imes, ttés, reut. ἐβαλον.

indéfini

j'ai, as, a. ons, ez,

ont mis ἔχω βάλλει.

pret. anter.

j'eus, eus, eut. eûmes,

eûtes, eurent mis ἐβαλον.

plus q. parsoit.

j'avais, ais, aît. ions,

iez, aient mis εἶχον βάλλει.

fut. absolu.

je mettrai, as, a. ons,

ez, ont ἔα βάλλω.

fut. anter.

j'aurai, ras, ra. rons,

rez, ront mis ἔσαν βάλλω.

COND. présent.

je mettrais, ttrais, ttrait.

tttrions, tttriez, tttraient.

ἔα ἐθετον ἂν . . .

passé.

j'aurais, rais, rait.

rions, riez, raient mis

ἤθελον βαλεῖν ἂν . .

IMPÉRATIF.

mets, qu'il mette. ttions,

ttiez, qu'ils ttettent βάλλε

SUBJ. présent.

que je mette, ttés, tté. ttions,

ttiez, ttent ὅτι, ἢ νὰ βάλλω.

prétérit.

que je misse, sses, tt. ssions,

ssiez,ssent, mis. ὅτι ἤνὰ ἔθετον.
prêter. que j'ai mis κ.τ.λ.

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût ssions,
ssiez,ssent mis ὅτι εἶχον βάλαι.

INFIN. présent.

mettre βάλλειν.

préterit.

avoir mis. βαλεῖν.

PART. actif.

mettant ἔν en . . . βάλλον.

PART. pass.

ayant mis. βαλὼν.

futur.

devoir mettre. mis-se.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ mettre.

Mettre le couvert. βάλλω τρα-
πέζι δηλ. ἐτοιμάζω.

mettre la fancille dans la mai-
son d'autrui. νὰ ἀναμιγνύεται
τις εἰς ξένα καθέκοντα.

en mettre la main au feu, ἐγ-
γυσθῆναι ὅτι οὗτὸ εἶναι ἀληθές.
n'en mettre pas la main au feu.

νὰ μὴ ἐγγυηθῇ τις

je n'en mets pas la main au
feu δὲν τὸ λαμβάνω εἰς τὴν
ψυχὴν μου.

mettre bas tout chagrin. παρσι-
τεῖ πᾶσιν δυσσεβείαις.

mettre le seau à une affaire.

ἐατελῶ, ἀποπερατῶ ἔργον τι.

mettre un livre au jour. ἐκ-
δίδω.

mettre à meme, à portée de . .
φέρω εἰς κατὰστασιν ὑπόθεσιν
τινα νὰ κατορθώσω τι.

mettre à profit. μεταχειρίζομαι
τι πρὸς χεῖρσιν μου.

mettre quelqu'un à même. νὰ
πράξῃ τις τόσον ὥστε νὰ εὐ-
χαριστηθῇ ἄλλος τις.

le mettre au hasard de . . ἐκ-
τίθεμαι εἰς κίνδυνον νὰ . .

y mettre de la passion, de la
haine, μεταχειρίζεσθαι εἰς ὑ-
πόθεσιν τινα πάθος, μίσος.

mettre du mistere . . κρύπτω
ὑπόθεσιν τινα μυστικῶς.

mettre un homme à bout. φέ-
ρω ἄνθρωπον εἰς τὰ στενά.

mettre en gage. δίδω εἰς ἐνέχυ-
ρον.

mettre aux champs quelqu'un.
κάνω τινα νὰ ἐξάπτηται.

mettre en pièces. κἀμνῶ κομᾶται.

mettre du Grec en Froncais.
μεταφέρω ἀπὸ τὸ εἰς τὸ.

mettre aux abois. φέρω τινὰ εἰς
τὰ ἔσχατα, εἰς ἀρχανίαν.

mettre quelqu'un en peine. πα-
ροργίζω, λυπῶ κ.τ.λ.

mettre quelqu'un à la raison.
τὸν φέρει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον.

se mettre bien mal. ἐνδύομαι
καλὰ, κακὰ.

mettre la . . . avant tout. προ-
τιμῶ τὴν . . παντὸς ἄλλου.

mettre une chose à haut prix.
ὑπερτιμᾶται πρᾶγμα τι.

mettre votre richesse dans
l'honneur. νομίζω τὴν τιμὴν
πλοῦτος σου.

mettre en ordre. τακτοποιῶ.

mettre en question. κἀμνῶ τι
ζήτημα.

mettre en doute. καθιστῶ ἀρ-
εῖστον.

mettre du temps à faire un tra-
vail. περὶ τοῦ καιροῦ εἰς ἐρ-
γασίαν.

j'ai mis deux mois à faire ce
travail. ἔκαμα δύο μῆνας διὰ

νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον.

mettre la patience à bout. κά-
μνει τινά νά χάσῃ τὴν ὑπομονήν.
mettre en oubli. παραδίδω τι
εἰς λήθην.
mettre de côté de l'argent. βάλ-
λω κατὰ μέρος χρήματα.
se mettre tout en eau tout en
sueur. πνίγομαι εἰς τὸν ἰδρῶ-
τα, γίνομαι μουσκευμα.
se mettre en quatre pour . . .
κάμνω τινά διὰ νά τὸν εὐχαρι-
στήσω.
se mettre mal avec quelqu'un.
τὰ χαλῶ μέ τινά.
mettre quelqu'un au fait de qu-
elque chose. πληροφορῶ τινά
περὶ πράγματός τινος.
mettre de la suite à une affaire.
πράττειν τι κατὰ τάξιν.
se mettre en rang d'oignon.
δισχυρίζεται καὶ αὐτὸς πῶς
σημαίνει ἄνθρωπος.
mettre quelqu'un sur les dents.
κάμνω τινά καὶ τοῦ ἔρχεται ἡ
ψυχὴ εἰς τὰ δόντια.
mettre quelqu'un en besogne.
δίδω ἐργασίαν εἰς τινά.
mettre quelqu'un au desespoir.
σέρω τινά εἰς ἀπελπισίαν.
mettre quelqu'un en belle, bonne
humeur. κάμνω τινά εὐθυμον.
il ne faut pas mettre ses amis
à tous les jours. δὲν πρέπει
νά κάμῃ τις κατὰ χρόνον τῶν
φίλων του.
mettre à terre. ἀποβιβάζω.
mettre abord. ἐπιβιβάζω.
se mettre à table. κάθημαι εἰς τὸ
τραπέζι.
se mettre à . . . ἀρχίζω νά . . .
se mettre en ménage. κάμνω
σπῆτι οἰκοκυρεύομαι.

se mettre après quelqu'un. πί-
πτω ὅλος ἐπάνω εἰς ἄλλον.

ΜΑΘΗΜΑ 22.

PRENDRE.

(λαμβάνω, πέρνω, πιάνω).

INDIC. présent.

je prends, nds, nd. prenons,
nez, prennent. λαμβάνω.

imparfait.

je prenais, ais, ait. ions,
iez, naient. ἐλάμβανον.

défini.

je pris, pris, prit.
îmes, îtes, îrent. ἔλαβον.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez,
ont pris ἔχω λάβει.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent pris ἐπῆρα.

plus que parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient pris εἶχον λάβει.

futur absolu.

je prendrai, as, a. drons,
ndrez, ndront θά λαβῶ.

futur antérieur.

j'aurai, as, a. rons,
rez, ront pris. ὅταν λάβω.

CONDIT. présent.

prendrais, ais, ait. drions,
driez, draient. θὰ ἐλάμβανον ἂν.

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient pris ἤθελον λαβεῖν ἂν . .

IMPERATIF.

prends, qu'il prenne, prenons,
prenez, qu'ils prennent λάβει.

SUBJONCT. *présent*

que je prenne, nnes, nne.
nions, niez, nnent νά λάβω.

IMPERATIF. *présent.*

que je prisse, sses, prit.
issions, issiez, issent.
ὅτι, ἢ νά ἐλάβανον.

prétérit

que j'aie, aies, ait.
yons, yez, aient pris.
ὅτι, ἢ νά ἐλαβον.

plus que parfait.

que j'eusse, sses, eût.
ssions, ssiez, ssent pris.
ὅτι εἶχον λάβει.

INFIN. *présent*

prendre. λαμβάνειν.

prétérit.

avoir pris. λαβέῖν.

PARTIE *actif.*

prenant ἢ en . . . λαμβάνων.

passif.

ayant pris. λαβών.

futur.

devant prendre. ληψόμενος.

pris-e.

ἰδιωτισμοί τοῦ prendre.

Predre un beau tour cette af-

faire prendun beau tour. ἢ

ὁπότες αὐτῇ ἀποβαίνει καλῶς

cette marchan-dise prend sa-

veur. τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ ζητεῖται.

Ἐπὶ ὀγείας.

je prends dessus. ἀναλαμβάνω.

Καὶ ἐπὶ καταστάσεως.

notre ami prend le dessus. ὁ

φίλος μας ἀναλαμβάνει.

ROMPRE.

(θραύω, συντρίβω, τρίζω).

INDIC. *présent*

je romps, ps, pt.
pons, pez, pent συντρίβω.

imparfait.

je rompais, ais, ait.
ions, iez, aient συνέτριβον.

défini.

je rompis, is, it.
imes, ites, irent.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez, ont rompu.
ἔχω συντρίψει.

préter. antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent rompu συνέτριψα.

plus que parfait.

j'avais, avais, avait.
avions, iez, aient rompu.

futur absolu

je romprai, as, a. rons,
rez, ront θά συντρίψω.

futur antérieur

j'aurai, as, a. rons, rez,
ront rompu ὅταν συντρίψω.

CONDIT. *présent.*

je romprais, rais, ait. rions,
riez, raient. θά συνέτριβον ἂν . .

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient rompu. ἔθελον συντρίψει ἂν

IMPER. *présent et futur.*

romps, qu'il rompe rompons,
rompez, qu'ils rompent. σύντριψε.

SUBJ. *présent.*

que je rompe, es, pe. pions,
piez, pent. νά συντρίψω.

imparfait.

que je rompisse, sses, plit. ssions,
ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νά συνέτριβον.

prétérit.
que j'aie, ais, ait. yons,
yez, aient rompu *ἔτι, νὰ ἐσύντριψα*
plus q. parfait.
que j'eusse, sses, eût.
eussions, ssiez, ssent rompu.
ἔτι νὰ εἶχον συντρίψει.
INFINIT. présent.
rompre. *συντρίβειν.*
prétérit.
avoir rompu. *συντρίψει.*
PART. actif.
rompant *ἢ en . . . συντρίβων.*
passif.
ayant rompu. *συντρίψας.*
futur.
devoir rompre. *συντρίψων.*
rompu-e.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ rompre.

Rompre un traité. *παράβασιν
συνθήκης.*
rompre le jeûne. *χαλῶ τὴν σα-
ρακοστήν.*
rompre ensemble. *ὅταν κακῶ-
σῃ τις μὲ ἄλλον.*
il l'a rompu avec lui. *ἐκάκωσε
μετ' ἐκείνου.*
rompre en visière. *λέγω κατὰ
πρόσωπόν τινος καὶ ἀποτόμως
δυσάρεστα.*
rompre le silence. *λύω τὴν σιω-
πὴν.*
rompre plutôt que de plier. *κάλλιον νὰ τὰ χαλάσω παρὰ
νὰ ἐνδώσω.*
Homme rompu aux affaires. *ἄνθρωπος ἐμπειρότατος εἰς τὰ
πράγματα.*

RENDRE ΑΠΟΔΙΔΕΙΝ.

INDIC. présent.
je reuds, nds, nd. ndons.
ndez, ndend. *ἀποδίδω.*
imparfait.
je rendais, ais, ait. ions,
iez, aient *ἀπέδιδον.*
pret. défini.
je rendis, is, it. dîmes,
îtes, irent *ἀπέδωσα.*
prés. indéfini.
j'ai, as, a. avons, avez,
ont rendu. *ἔχω ἀποδώσει.*
plus q. parf.
j'eus, eus, eut, eûmes,
eûtes, eurent rendu. *ἀπέδωκα.*
futur absolu.
je rendrai, as, a. drons,
drez, dront. *θὰ ἀποδώσουν.*
futur antier.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront rendn. *ὅταν ἀποδώσω.*
CONDIT. présent.
je rendrais, rais, rait.
rions, riez, raient. *θὰ ἀπέδιδον ἂν*
passé.
j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient rendu *ἤθελον ἀποδώσει.*
SUBJ. présent.
que je rende, des, de.
dions, diez, ndent. *ν' ἀποδώσω.*
imparfait.
que je rendisse, sses, ît.
ssions, ssiez, ssent. *ἔτι ἀπέδιδον*
prétérit.
que j'aie, aies, ait. yons, yez,
aient reudu. *ἔτι, ἢ ν' ἀπέδωσα.*
plus q. parfait.
que j'eusse, sses, eût.
eussions, ssiez, ssent rendu.
ἔτι, ἢ νὰ εἶχον ἀποδώσει.

IMPER. présent et futur
rend, qu'il rende, ndons,
ndez, ndent. ἀπόδος.

INFIN. présent.
rendre. ἀποδίδειν.

passé.

avoir rendu

PARTIC. actif.
rendant, & en rendant.
ἀποδιδούς.

futur.

devant rendre. ἀποδώσω
rendu-ue.

ιδιωτισμοί.

Il m'à nui je le lui rendis bien,
je lui donnai la pareille.
μ' ἐβλαψε, τοῦ ἀνταπέδωσα τὴν
βλάβην, ἐξεδικήθην.

rendre la parole. ὁ λόγων τὴν
ὑπόσχεσίν του.

rendre hommage, aaspect. προσ-
φέρω, ὑποταγῆν, σέβας.

rendre grâces. εὐχαριστῶ τινα.

rendre service. ἀναλαμβάνω ὑ-
πηρεσίαν, ὑπηρετῶ.

terre qui rend deux cent ger-
bes par arpent. δέματα ἀγ-
χῶν, στρέμμα γῆς· ἡ γῆ αὕτη
πράγει διακόσια δέματα τὸ
στρέμμα.

une viande qui rend beaucoup
de jus. κρέας δίδων πολὺν
ζωμόν.

cette fleur rend une belle
odeur. τὸ ἄνθος αὐτὸ ἐκπέμ-
πει καλὴν ὀσμήν.

des roquettes qui rendent bien.
σαῖττι ἔχουσαι δύναμιν, (εἶδος
πυροτεχν.)

un mot qui ne rend pas l'idée.
λέξις μὴ ἐκφράζουσα τὴν ιδέαν.

je ne saurais, rendre à quel

point j'ai souffert. δὲν δόνα-
μαι νὰ ἐκφράσω πόσον ὑπέφερα.
cette glace (miroir) ne rend
bien les objets. αὐτὸς ὁ κα-
θρέπτῃς δὲν ἀντανεκλᾷ καλῶς
τὰ ἀντικείμενα.

rendre témoignage. καταθέτω
μαρτυρίαν.

rendre justice au merite d'une
personne. ἀναγνωρίζειν, ὁμο-
λογεῖν τὴν ἀξιότητά τινος.

rendre raison. δίδω λόγον, ἐξηγῶ.

rendre raison à quelqu'un. ἐκα-
νοποιῶ τινα (ἐπὶ μονομαχίας).

rendre compte d'une chose.

σκέπτομαι περὶ πράγματός τινος·
compté rendu. ἐκθεσις δεδομέ-
νῃ, ἀπολογισμός.

rendre un passage. μεταφράζω,
ἐξηγῶ, μεταδίδω χωρίον τι.

ou est-ce que rend ce chemin?
ποῦ ἄγει (φέρει) ὁ δρόμος αὐτός;

se rendre à quelque endroit
avec la voiture. νὰ διευθυν-
θῇ τις διὰ τῆς ἀμάξης εἰς τό-
πον τινά.

se rendre, aux prieres, aux in-
vitations, aux ordres de qu-
elqu'un. Συγκατατίθεμαι, κλί-
νω, ὑποβάλλομαι, εἰς τὰς πα-
ρακλήσεις, προσκλήσεις, διατα-
γὰς τινος.

rendre grande, ou petite une
chose. μεγαλύνω, σμικρύνω.

Παθητικῶς τὸ ῥῆμα.

se rendre, redoutable, jouet,
partie, à ses devoirs. ἐπίφο-
βος, παίγνιον, καθίσταμαι ἀν-
τίδικος ὅπου τὰ χρέη μὲ προσ-
καλοῦν.

ἐκερρητικῶς.

rendre l'âme. στενοχωροῦμαι καθ

ὁπερθεολήν.

il faut rendre justice a tout le monde. πρέπει νὰ δικαιώμεν ὅλους.

la place-la forteresse l'armée, s'est rendue. παρεδόθη ὁ τόπος, τὸ φρούριον, ὁ στρατός.

COUDRE ΡΑΠΤΩ.

IND. présent.

je couds, ds, d. sons, sez, ent. ράπτω.

imparfait.

je cousais, ais, ait. ions, iez, aient. ἔρραπτον.

défini.

je cousus, sus, ut. ûmes, ûtes, cousurent. ἔρραψα.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez, ont cousu. ἔρραψα.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes, eurent cousu. ἔρραψα.

plus q. parfait

j'avais, ais, ait. ions, iez, aient cousu. εἶχον ράψει.

futur absolu

je coudrai, dras, dra. drons, drez, dront. θὰ ράψω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez, ront cousu θὰ ἔχω ράψει.

CONDITION. présent

je coudrais, drais, ait. ions, iez, aient. θὰ ἔρραπτον ἂν . .

passé.

j'aurais, ais, ait. ions, iez, raient cousu ἦθελον ράψει.

IMPERATIF.

couds, qu'il coude. sons, sez, qu'ils cousent. ράπτε.

SUBJONCT. prés.

que jc couse, ses, se. sions, siez, sent. ὅτι, ἢ νὰ ράπτω.

imparfait

que je coususse, sses, sût. sussions, sussiez, sussent.

ὅτι, ἢ νὰ ἔρραπτον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, yez, aient cousu. ὅτι, ἢ νὰ ἔρραψα.

plus p. parfait.

que j'eusse, sses, eût. eussions, ssiez, ssent cousu.

ὅτι, ἢ νὰ εἶχον ράψει.

INFIN. présent.

coudre. ράπτειν.

prétérit.

avoir cousu ράψας.

PARTIC. actif.

cousant ἢ en . . . ράπτων.

PAR. passif.

ayant cousu. ἂν' εὖ ἔρραψε

futur.

devant coudre,

cousu-e.

ἰδιωτισμοί.

Il est tout cousu de là petite verole. τὸ πρόσωπόν του κατὰστικτον ἀπὸ εὐλογίαν.

vous savez tout ce qui s'est passé, mais . . sur tout, bouche cousue.

γνωρίζεις ὅτι συνέβη . . . ἀλλὰ πρὸ πάντων σιωπή.

ΜΑΘΗΜΑ 23.

BATTRE ΚΤΥΠΩ

INDIC. présent.

je bats, ts, bat. battons,
tuez, ttent. κτυπῶ.

imparfait

je battais, ais, ait. ions,
iez, aient. ἐκτύπων.

prét. défini.

je battis, ttis, ttit. lmes,
ites, irent. ἐκτέπησα.

indéfini.

j'ai, as, a. avons, vez,
ont battu. ἔχω κτυπήσει.

prétérît antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent battu. ἐκτύπησα.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient battu. εἶχον κτυπήσει.

futur absolu.

je battraï, as, a. ons,
rez, ront. ὁ κτυπῶ.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront battu. ὅταν ἐκτύπησα.

CONDIT. présent.

je battrais, ais, ait. ions,
iez, aient. ὅα κτυπῶν ἂν . . .

passé.

j'aurais, rais, ait. rions, riez,
raient battu. ἤθελα κτυπήσει.

IMPERAT. présent.

bats, qu'il batte. battons,
battez, qu'ils battent.

SUBJ. présent.

que je batte, battes, tte. ttions,
ttiez, ttent. νὰ κτυπήσω.

imparfait.

que je battisse, sses, ttit. ions,

ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπων.
prétérît.

que j'aie, aies, ait. yons, yez,
ient battu. ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπησα.

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût. ssions,
ssiez, ssent battu.

ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπησαν.

INFINIT. prés.

battre. κτυπῶν.

prétérît.

avoir battu. κτυπήσας.

PART. actif.

battant ἢ en, . . . κτυπῶν.

passif.

avoir battu. κτυπήσας.

futur.

devant battre.

battu-e. κτυπηθεῖς, κτυπηθεῖσα.

ἰδιωτισμοί.

Battre l'eau. κάμνω τρύπαν εἰς
τὸ νερόν.

le coeur bat. καρδιοκτυπῶ.

tant que le coeur me bat. ἐν
ὅσῳ ζῶ.

se battre en duel. μονομαχῶ.

battre les cartes. ἀνακατόνω τὰ
χαρτιά τοῦ παιγνιδίου.

le soleil bat à plomb sur . . .
ὁ ἥλιος κτυπᾷ καθέτως ἐπὶ . . .

se battre à la perche. ματαίως
ἀγωνιῶ.

chemin battu. δρόμος πατημέ-
νος, ἱσοπεδόμενος.

le volet bat contre le mur. τὸ
παραθυρόφυλλον κτυπᾷ τὸν τοί-
χον.

RIRE ΓΕΛΩ.

INDIC. *présent.*

je ris, ris, rit. rions, riez,
rient.

imparfait.

je riaais, ais, ait. riions,
riiez, aient.

défini.

je ris, ris, rit. rimes, rites,
rirent.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez, ont. ri.

préter. antérieur.

j'eus, eus, eut. eumes, eutes,
eurent ris.

plus que parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient ris.

futur abolu.

je rirai, ras, ra. rons,
rez, ront.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront ri.

CONDIT. présent.

je rirais, rais, rait. rions, riez,
raient

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient ri.

IMPER. présent.

ris, qu'il rie. rions, riez.
qu'ils rient.

SUCL. présent.

que je rie, ries, rie. rions,
riez, qu'ils rient.

imparfait.

que je risse, sses, rit. issions,
issiez, issent.

préterit.

que j'aie, aies, ait. ayons, yez,
aient ri.

plus que parfait.

que j'eusse, sses, eût. ssions,
iez, sent ri.

INFINITIF.

rire.

préterit.

avoir ri.

PART. présent.

riant et en . . .

Τὸ σύνθετον αὐτοῦ sourire κλί-
νεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

ιδιωτισμοὶ τοῦ rire.

Il n'y a pas le mot pour rire. δὲν
εἶναι πρᾶγμα διὰ γέλοιο.

et de rire! ἤρχισαν νὰ γελοῦν!
c'est une prince sans rire. κρυ-

φοδάγκαστον σκυλί.
il rit du bout des dents. γελά

ξέκαρδα.
il rit aux anges. γελά χωρίς

νόημα.
tout rit dans cette campagne.

ὅλα εὐχαρίστουν εἰς αὐτὴν τὴν
πεδιάδα.

rire sardonique. φαρμακερὸν
γέλοιο.

VIVRE ΖΗΝ.

INDIC. *présent.*

je vis, vis, vit. vons, vez,
vivent.

imparfait.

je vivais, ais, ait. ions, iez,
aient.

défini.
je vecus, cus, cut. eûmes,
eûtes, vecurent. *ἐζησα.*
indéfini.
j'ai, as, a. ons, ez, ont vecu.
ἔχω ζήσει.
prétérit antérieur.
j'eus, cus, eut. eûmes,
eûtes, eurent vecu. *ἐζησα.*
plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient vecu. *εἶχον ζήσει.*
futur absolu.
je vivrai, vras, vra. vrons,
vrez, vront. *θὰ ζῶ.*
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront vecu. *ἔταν θὰ ζήσω*
CONDIT. présent.
je vivrais, vrais, vrait. vriers,
vriez, vraient. *θὰ ἔζουν ἂν . . .*
passé.
f'aurais, rais, rait. rions, riez,
raient vecu. *ἤθελον ζήσει ἂν . .*
PARTIC. passif.
vis, qu'il vive. vivons, vez,
qu'ils vivent. *ζήσει, ἂς ζῇ.*
SUBJ. présent.
que je vive, ves, ve. vivions,
viez, qu'ils vivent. *νὰ ζῶ.*
imparfait.
que je visse, sses, it. issions,
ssiez, ssent. *ὅτι, νὰ ἔζων.*
prétérit.
que j'aie, ais, ait. yons, yez,
aient vecu. *ὅτι, ἢ νὰ ἐζασα.*
plus q. parfait.
que j'eusse, sses, eût. eussions,
ssiez, ssent vecu.
ὅτι, ἢ νὰ εἶχον ζήσει.
INDIC. présent.
vivre. *ζῇ.*

prétérit.
avoir vecu. *ζῆσαι.*
PARTIC. actif.
vivant ἢ en vivant *ζῶν.*
passif.
ayant vecu. *ζήσας.*
futur.
devant vivre.
ιδιωτισμοὶ τοῦ vivre.
Vivre de menage. *ζῆν οἰκονομικῶς.*
vivre au jour-à la journée. *ζῆν διὰ ἡμεροδοῦλι· μεροδοῦλι μερογάτι.*
vivre dans l'attente de quelque chose. *ζῆ τις περιμένων τι πρὸς ὠφέλειαν.*
être difficile, ἢ facile à vivre. *δυσκόλως νὰ ζῇ, ἢ ἐυκόλως νὰ εἰσέβρη νὰ ζῇ τις.*
vivre de laitage, de légumes. *ζῆν μὲ γαλακτερά, λαχανικά, ὄσπρια.*
il fait cher vivre dans cette ville. *τὰ φαιδύσιμα ἀκριβὰ εἰς ταύτην τὴν πόλιν.*
vivre de peu. *ζῆν μὲ ὀλίγα.*
vivre à la ville. *κατοικεῖ εἰς τὴν πόλιν.*
vivre en honnête homme. *ζῆ τιμίως.*
savoir vivre. *νὰ εἰσέβρη τις νὰ φέρεται εἰς τὴν κοινωνίαν.*
vivre sous . . . *ζῆν ὑπὸ ἄλλου ἢ ἄλλων.*
—avec une personne . . . *μὲ παλακίδα.*
vivres pain, vivres viande. *προμήθεια ἄρτου καὶ κρέατος.*

ΜΑΘΗΜΑ 24.

FAIRE ΠΡΑΤΤΩ ΚΑΜΝΩ.

INDICATIF présent

je fais, ais, ait. faisons,
faités, font. κάμνω.

imparfait.

je fesais, sais, sait. sions,
siez, saient. ἔκαμνον

défini.

je fis, fis, fit. imes, îtes,
irent. ἔκαμα.

indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,
ont fait. ἔχω κάμει.

prét. antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,
eurent fait. ἔκαμυν.

plus q. parfait.

j'avais, avais, ait. ions, iez,
aient fait. εἶχον κάμει.

futur absolu.

ja ferai, ras, ra. rons,
rez, ront. θά κάμω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
auront fait. ὅταν κάμω.

CONDIT. présent.

je ferais, rais, rait. rions,
riez, raient. θά ἔκαμνον ἂν ..

passé.

j'aurais, rais, rait. rions, riez,
raient fait. ἤθελον κάμει ἂν ..

IMPÉRATIF.

fais, qu'il fasse. fesons, faites,
qu'ils fassent. κάμει.

SUBJ. présent et futur.

que je fasse, sses, sse.
fassions, ssiez, ssent. νὰ κάμω.

imparfait.

que je fisse, sses, fit. ssions,

ssiez, ssent. ὅτι ἢ νὰ ἔκαμνον.
prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons,
yez, aient fait. ὅτι ἢ νὰ ἔκαμνον.

plus que parfait.

que j'eusse, sses, eût.
eussions, ssiez, ssent fait.

ὅτι, ἢ νὰ εἶχον κάμει.

INFIN. présent.

faire κάμνειν.

prétérit

avoir fait. ἀφ' οὗ ἔκαμει τις.

PARTIC. actif.

faisant & en faisant. κάμνων.

PARTIC. passé.

ayant fait. πράξας.

futur.

devant faire.

fait-te. καμυόμενος-η. γενομένου-η.
ιδιωτισμοὶ τοῦ faire.

Avoir que faire dn quelqu'un.

je n'ai que faire de vous. δὲν
σὲ χρειάζομαι κατὰ τὸ παρόν.

je n'ai que faire de ses visites.
ὀλίγον μὲ μέλλει τῶν ἐπισκέ-
ψεών του.

nous n'avons que faire de nous
presser. δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ
βιάσθωμεν.

je n'ai rien à faire de ce que
vous me dites. κάθε ἄλλο
φροντίζω, παρ' ἐκείνου τὸ ὁποῖον
μὲ λέγεις.

faire son bon jour. κοινωνῶ με-
ταλαμβάνω.

faire chasse. εἰσβαίνει.

votre propreté fait chasse sur
la mienne. τὸ κτήμά σου εἰς-
βαίνει εἰς τὸ ἐδικόν μου.

faire bonne mine à mauvais
jeu. προσποιούμαι ὅτι εἶμαι

εὐχαριστημένος, ἐν ᾧ συμβαίνει
τὸ ἐναντίον.
faire semblant. προσποιούμαι.
Διὰ ἀσθενῆ τινα.
Il fait sous lui, τὰ κάμνει ἐπά-
νω του.
vous n'aimez pas votre femme
tant qu'avons fesiez. δὲν ἀ-
γαπᾷς τὴν σύζυγόν σου ὅσον
τὴν ἡγάπας.
faire bon pour quelqu'un. γί-
νομαι ἐγγυητής ἄλλου.
faire bon. δέχομαι ὡς πρὸς λο-
γαριασμόν.
faire fond sur quelqu'un ἢ sur
quelque chose. στηρίζομαι ἐπὶ
ὑποσχέσεώς τινος, ἢ ἐπὶ πράγ-
ματός τινος.
faire une bonne maison. ὅταν
πρωτεύουν εἰς τὸ ἐμπόριον.
vos patriotes ont faite une bon-
ne maison. οἱ πατριῶταί σου
ἐπλούτησαν εἰς τὸ ἐμπόριον κά-
μνοντες δουλείας.
faire des feux. κάμνω φανούς,
σημεῖον βοήθειας.
voir à qui on à faire. νὰ ἐννοή-
σῃ τις μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ.
il fait cher vivre. (ἴδε vivre).
se faire idée. λαμβάνω ἰδέαν τι-
νὸς πράγματος.
cela vaut fait. αὐτὸ θεωρεῖται
γενομένον.
tenez cela pour fait. ἔχετο διὰ
βέβαιον.
faire le lit. στρώνω τὸ κρεβάτι.
πρὸς ἀγοράν.
combien faites vous ces . . .
πόσων πωλεῖς αὐτά . . .
combien vous a-t-on fait cette
étoté? πόσον σοὶ ἐπώλησεν
αὐτό . . .

faire vent en arriere. ἔχω οὐ-
ριον τὸν ἄνεμον.
c'est à vous à faire. εἶναι ἡ ἀ-
ράδα σου νὰ ἀνακατώσῃς τὰ
χαρτία (χαρτοπαιγν.)
faire jour. ξεμερώνει.
διὰ τούτῃς καιροῦς.
φυσᾷ, βροντᾷ, ζέσται, ψύχας.
il fait du vent κτλ.
je ne puis me faire à tes ma-
nieres. δὲν εἰμπορῶ νὰ συνη-
θίσω αὐτά.
il se fait des choses que . . .
γίνονται πράγματα τὰ ὅποια . .
il se peut faire que . . . ἐνδέ-
χεται νὰ . . .
aussitôt dit, aussitôt fait. εἶπα
καὶ ἐγένετο.
c'en est fait. τετέλεσται.

NUIRE ΒΛΑΠΤΩ, ΕΝΟΧΛΩ.

Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἄλλην ἀνω-
μαλίαν, εἰμὴ τὴν παθητικὴν μετο-
χὴν ἥτις εἶναι: nuis ἢ nuie. ἐμ-
ποδισμένος, βεβλαμμένος, καὶ ζη-
μιωμένος—μένη.

TAIRE ΣΙΩΠΩ.

καὶ se taire αὐτοπαθεῖς.

INDIC. présent.

je tais, ἢ je me tais, tu tais,
il tait. taisons, sez, sent. σιωπῶ.
imparfait.

je tesaies, ais, ait. sions,
siez, saient. ἐσιώπωνε

défini.

je tus, tus, tut. tûmes,
tûtes, turent, θή, ἐσιώπησα.

indéfini.

j'ai, as, a. avons,
avez, ont tû.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, enrent tû. εἰσώπησα.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient tu. εἶχον σιωπήσει.

futur absolu.

je tairai, ras, ra. rons,
rez, ront. θὰ σιωπήσω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront tû. ὅταν σιωπήσω.

CONDIT. présent.

je tairais, ais, ait. rions,
riez, raient. θὰ εἰσώπων ἂν . .

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient tû. ἤθελον σιωπήσει ἂν . .

IMPÉRATIF.

tais, qu'il taise. taisons, sez,
qu'ils taisent. σιώπα.

SUBJ. présent.

que je taise, ses, se. sions,
siez, sent. νὰ σιωπῶ.

imparfait.

que je tusse, sses, tût. tussions.
ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νὰ εἰσώπων.

prétérit.

que j'aie, ais, ait. ayons, yez,
aient tû. ὅτι, ἢ νὰ εἰσώπησα.

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût. ssions,
ssiez, ssent tû.

ὅτι, ἢ εἶχον σιωπήσει.

INFIN. présent.

taire ἢ se taire. σιωπᾶν.

prétérit.

avoir tû. εἰσώπησα.

PARTIC. présent.

taisant, ἢ en . . . σιωπῶν.

passé.

ayant tû. σιωπήσας.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ ταιρε.

on gagne toujours à faire ce
qu'on n'est pas obligé à dire.
κερδαίνει τις σιωπῶν ὅτι δὲν ἀ-
ναγκάζεται νὰ εἰπῇ.

faire taire. καθυσυχάζω.

sachez du moins vous taire si
vous ne savez pas parler.
τούλάχιστον σιώπα ἂν δὲν εἰ-
ξέσης νὰ λαλῇς.

où la loi parle que les orateurs
se taisent. ὅπου ὁμιλεῖ ὁ νόμος
οἱ ῥήτορες ἄς σιωποῦν.

ΜΑΘΗΜΑ 25.

BRAIRE ΟΓΚΑΣΘΑΙ.

Ῥῆμα ἐλλειπὲς ἔχον μόνον τὸν
ἐνεστώτα τῆς ἀπαρεμφάτου, τὸν
ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, τὸν ἀπό-
λυτον μέλλοντα καὶ ὑποθετικῆν,
ἀλλὰ τριτοπροσώπως.

INDIC. présent.

il brait, ils braient.

ὀγκᾶται, ὀγκῶνται.

fut. absolu.

il braira, ils brairont.

θὰ ὀγκᾶται, ἢ ὀγκῶσι.

COND. présent.

il brairait, ils brairaient.

ἤθελεν ὀγκᾶται ἢ ὀγκᾶσθαι.

TRAIRE ΑΛΛΗΛΕΓΕΙΝ.

INDICATIF présent.

je trais, trais, trait. τραυons,
trayez, traient. ἀλμεγω.

imparfait.

je traiais, traiais, traiait.
yions, yiez, yaient. ἤλμεγον.

défini.

δὲν ἔχει.

indéfini

j'ai trait. ἤλμεξα.
ἢ ἔχω ἀλμέξει.

prét. antérieur.

j'eus trait. ἤλμεξα.

plus q. parfait.

j'avais trait. εἶχον ἀλμέξει.
futur absolu.

je trairai, ras, ra. traïrons,
rez, ront. θὰ ἀλμέγω, ἢ θ' ἀλμέξω.

fut. antérieur.

j'aurai trait. θὰ ἔχω ἀλμέξει.
CONDIT. présent.

je trairais. ἤθελον ἀλμέγει, ἢ ξει.
prétérit.

j'aurais trait. ἤθελον ἔχει ἀλμέξει.
IMPERAT.

trais, qu'il traie. τραυons, yez,
qu'il traient. ἀλμεγς ἢ ἀλμεξον.

SUBJ. présent.

que je traie, traies, traie.
trayions, yiez, traient.

imparfait.

δὲν ἔχει.

prétérit.

que j'aie trait. ὅτι νὰ ἤλμεξα, ἢ νὰ
ἔχω ἀλμέξει.

plus que parf.

que j'eusse trait. ὅτι ἢ νὰ εἶχον ἀλ-
INFINITIF. μέξει.

traire ἀλμέγειν.

prétérit

avnir trait. ἀλμέξει.

PATIC. actif.

trayant ἢ en . . . ἀλμέγων.
passif.

trait-e. ἀλμεγμένοσ.

prétérit.

ayant trait. ἀλμέξας.

futur.

devant traire. ἀλμέξων.

PARAÎTRE ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je parais, ais, ait. paraïssons,
raïssez, raissent. φαίνομαι.

imparfait.

je paraissais, ssais, ssait. ssions,
ssiez, ssaient. ἐφαινόμην.

défini.

je parus, rus, rut. rūmes,
rūtes, rurent. ἐφάνην.

indéfini.

j'ai paru. ἐφάνην ἢ ἔχω φανῆ.
prét. antérieur.

j'eus paru. ἐφάνην.

plus q. parfait.

j'avais paru. εἶχον φανῆ.
futur absolu.

je paraîtrai, ras, ra. rons, rez,
ront. θὰ φαίνομαι ἢ φανῶ.

futur antérieur.

j'aurai paru. θὰ ἔχω φανῆ.
CONDIT. présent.

je paraîtrais, trais, trait.
trions, triez, traient.

ἤθελον φαίνομαι ἢ φανῆ.
prétérit

j'aurais paru. ἤθελον ἔχει φανῆ.
IMPER. présent.

parais, qu'il paraisse, ssous;

ssiez, qu'ils paraissent.

SUBJ. présent.

que je paraisse, sses, sse.
paraissions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ φαίνωμαι ἢ φανῶ.
imparfait.

que je parusse, sses, ût.
ussions, ussiez, ussent.
prétérit.

que j'aie paru. ὅτι νὰ ἐφάνην
ἢ ἔχω φανῇ.

plus q. parfait.

que j'eusse paru. ὅτι νὰ εἶχον
φανῇ.

INFIN. présent.

paraître. φαίνεσθαι.
prétérit.

avoir paru. φανῆναι.

PART. actif.

paraissant ἢ en . . . φαινόμενος.
passif.

paru-e.
présérit.

ayant paru. φανεῖς.
futur.

devant paraître. φανησόμενος.

NAITRE ΓΕΝΝΑΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je nais, nais, nait. naissons,
naissiez, naissent. γεννώμεται.
imparfait.

je naissais, ssais, ait. ssions,
ssiez, ssaient. ἐγεννώμεθα.
prétérit défini.

je naquis, quis, it. quimes,
quîtes, quirent. ἐγεννήθην.
pret. indéfini.

je suis né, ἐγεννήθην ἢ ἔχω γεννηθῇ

prét. antérieur.

je fus né. ἐγεννήθην.

plus q. parfait.

j'étais né. εἶχον γεννηθῆναι
futur absolu.

je naîtrai. θὰ γεννώμαι ἢ γεννηθῶ.
futur antérieur.

je serai né. θὰ ἔχω γεννηθῆναι.
COND. présent.

je naîtrais, rais, rait. trions,
triez, traient. ἤθελον γεν-
νῶμαι ἢ γεννηθῆναι.
prétérit.

je serais né. ἤθελον ἔχει γεννηθῆναι.
IMPÉRATIF.

naïs, qu'il naisse, naissons,
ssiez, qu'ils naissent. γεννῶ ἢ
γεννήθητι.

SUBJ. présent.

que je naisse, sses, sse.
ssions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ γεννώμαι ἢ γεννηθῶ.
imparfait.

que je naquisse, sses, quît. ions,
ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἐγεννώμεθα.
prétérit

que je sois né. ὅτι νὰ ἐγεννήθην,
ἢ ἔχω γεννηθῆναι.

plus q. parfait.

que je fusse né. ὅτι νὰ ἐγεννήθην.
INFIN. prés.

naître. γεννᾶσθαι.

prétérit.

être ne. γεννηθείς.

PARTIC. actif.

naissant ἢ en . . . γεννώμενος.
passif.

né-e. γεγεννημένος.

prétérit.

étant né. γεννηθείς.

devant naître. γεννᾶσθαι

ἰδιωτισμοί.

Le jour commençait à naître.
ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ ὑποφαίνεται
(γλυκοχαράζει).

L'occasion naît. ἡ ἀφορμὴ ἀνα-
φαίνεται, γεννᾶται.

les plaisirs ne naissent que des
besoins. αἱ ἡδοναὶ γίνονται
ἐκ τῶν ἀναγκῶν.

aveugle né. τυφλὸς ἐκ γεννητῆς.
le premier né, l'ainé. ὁ πρωτό-
τοκος.

ΜΑΘΗΜΑ 26.

ΠΑΙΤΡΕ ΒΟΣΚΕΙΝ.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο καθὼς καὶ τὸ
σύνθετον αὐτοῦ παρῆιτρε, εἶναι ὁ-
μαλὸν, ἀλλ' ἔλλειπες· δὲν ἔχει
οὔτε ἀόριστον, οὔτε παρατατικὸν
τῆς ὑποτακτικῆς, οἱ δὲ σύνθετοι
αὐτοῦ χρόνοι εἶναι μόνον ἐν χρήσει
περὶ ἱερακοτροφείου, καὶ ἐν τῇ
κοινῇ φράσει il a pu et répu, le fau-
con a pu (ὁ ἱεραξ ἐτράφη).

Envoyer paître quelqu'un
(χυδ.) ἀποβάλλω τινὰ (τὸν ἀφίνω
νὰ κουρεύεται).

BRUIRE ΘΟΥΡΒΩ.

Ῥῆμα ἔλλειπες, ἐν χρήσει μόνον
ἐν τῇ ἐνεργητικῇ μετοχῇ καὶ ἐν
τῷ παρατατικῷ τῆς ὀριστικῆς
τριτοπροσώπως πάντοτε. Ἡ ἐνε-
ργητικὴ μετοχὴ αὐτοῦ εἶναι μάλ-
λον ἐπιθετὸν des flots bruyants
une trompette bruyante.

INDIC. imparfait.

il bruyait. ἐθορύβει.

PART. actif.

bruyant. θορυβῶν.

CIRCONCIRE ΠΒΡΙΤΕΜΝΕΙΝ

INDIC. présent.

je circoncis, cis, cit. cisons,
cisez, cisent. περιτέμνω.

imparfait.

je circoncisais, sais, sait.
sions, siez, saient. περιέτεμνον.

prétérit défini.

je circoncis, cis, cit. cimes,
cites, cirent. περιέτεμον.

prétérit indéfini.

j'ai circoncis. περιέτεμον
κ.τ.λ. ἢ ἔγω περιτέμει.

prés. antér.

j'eus circoncis. περιέτεμον.
plus g. parfait.

j'avais circoncis. εἶχον περιτέμει.
futur absolu.

je circoncirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

θα περιτάμω ἢ περιτέμνω.
futur antérieur.

j'aurai circoncis, θα ἔχω
κ.τ.λ. περιτέμει.

CONDIT. présent.

je circoncirais, rais, raît.
rions, riez, raient.

ἤθελον περιτέμνει ἢ περιτέμει.
prétérit

j'aurais circoncis. ἤθελον
κ.τ.λ. ἔχει περιτάμει.

IMPERATIF.

circoncis, qu'il circoncise.
circoncisons, sez, qu'ils cisent.
περίτεμνε ἢ περίτεμε.

SUBJ. *pres.*

que je circoncise, ses, se.
que sions, siez, sent.

ὅτι νὰ περιτέμνω.

imparf.

je circoncisse, sses, sît. ssions,
ssiez, ssent. ὅτι νὰ περιέτεμνον.

prétérit.

que j'aie eiaconcis. ὅτι νὰ πε-
κ.τ.λ. ριέταμον, ἢ ἔχω περιτέμει.

plus p. parf.

que j'eusse circoncis. ὅτι νὰ
κ.τ.λ. εἶχον περιτέμει.

INFIN. présent.

circoncir. περιτέμνειν.

prétérit.

avoir circoncis. περιταμεῖν.

PARL. actif.

circoncisant e en . . περιτέμνων
passif.

circoncis-e. περιτεμνόμενος.
prétérit.

ayant circoncis. περιτεμὼν.
futur.

devant circoncir. περι-
μησόμενος.

indéfini

j'ai confis. ἐζακχάρωσα ἢ
κ.τ.λ. ἔχω ζακχαρώσει.

plus q. parfait.

j'avais confis. εἶχον ζακχαρώσει.
futur absolu.

je confirai, ras, ra. rons, rez, ront.
θὰ ζακχαρώνω, ἢ ζακχαρώσω.
futur antérieur.

j'aurai confis. θὰ ἔχω ζακχαρώσει.
CONDITION. présent

je confirais, rais, rait.
confirions, riez, raient.

ἤθελον ζακχαρώνει ἢ ζακχαρώσει.
impar.

j'aurais confis. ἤθελον ἔχει
κ.τ.λ. ζακχαρώσει.

IMPÉRATIF.

confis, qu'il confise, confisons,
sez, qu'ils confisent.

ζακχάρωνε ἢ ζακχάρωσον
SUBJ. présent.

que je confise, ses, se.
sions, siez, sent.

ὅτι νὰ ζακχαρώνω ἢ ζακχαρώσω.
imparfait.

que je confisse, sses, sît. ssions,
ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἐζακχάρωνον.
prétérit.

que j'aie confis. ὅτι νὰ ἐζακχά-
κ.τ.λ. ρωνον, ἢ ἔχω ζακχαρώσει.
plus q. parfait.

que j'eusse confis. ὅτι νὰ
κ.τ.λ. εἶχον ζακχαρώσει.

INFINITIF.

confire. ζακχαρώνειν.
prétérit.

avoir confis. ζακχαρώσαι.
PARTIC. actif.

confisant. ζακχαρώνων.
passif.

confis-e. ζακχαρῶμένος.

Μ Α Θ Η Μ Α 27.

CONFIRE ZAKXAPONEIN.

INDIC. présent.

je confis, fis, fit. fisons,
fisez, fisent. ζακχαρόνω.

imparfait.

je confisais, sais, sait. sions,
siez, saient. ἐζακχάρονον.

défini

je confis, fis, fit. imes,
ites, irent. ἐζακχάρωσα.

présent.
ayant confis. ζαχαρώσας.
futur.
devant confire. ζαχαρώ-
νειν ἢ ζαχαρώσειν.

CROIRE ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ.

INDIC. présent.
je crois, crois, croît.
croyons, yez, croient. πιστεύω.
imparfait.
je croyais, yais, yait.
yions, yiez, yaient. ἐπίστευον.
défini.

je crus, crus, crut.
crûmes, crûtes, rent. ἐπίστευσα.
indéfini.

j'ai cru κ.τ.λ. ἐπίστευσα.
prétérit antérieur.

j'eus cru κ.τ.λ. ἐπίστευσα.
plus q. parfait.

j'avais cru κ.τ.λ. εἶχον πιστεύσει.
fut. absolu.

je croirai, ras, ra. rons, rez,
ront. θὰ πιστεύω ἢ πιστεύσω.
fut. anter.

j'aurai cru κτλ. θὰ ἔχω πιστεύσει.
COND. présent.

je croirais, rais, rait.
rions, riez, raient.

ἤθελον πιστεύει ἢ πιστεύσει.
prétérit.

j'aurais cru. ἤθελ. ἔχει πιστεύσει.
IMPEFATIF.

crois, qu'il croie. croyons,
croyez, qu'ils croient.

πίστευε ἢ πίστευσον.

SUBJ. présent.

que je croie, croies, craie.
croyions, croyiez, croient.

ὅτι σὲ πιστεύω, ἢ πιστεύσω.

imparfait.
que je crusse, sses, ût. ssions,
ssiez, ssent. ὅτι, νὰ ἐπίστευον.
prétérit.

que j'aie cru. ὅτι, νὰ ἐπίστευσα.
plus que parfait.

que j'eusse cru κ.τ.λ. ὅτι νὰ
εἶχον πιστεύσει.

INEINIT. présent.

croire. πιστεύειν.

prétérit.

avoir cru. πιστεῦσαι.

PART. actif.

croyant. πιστεύειν.

passif.

cru-e.

PART. prétérit.

ayant cru. πιστεύσας.

futur.

devant croire. πιστεύειν
ἢ πιστεύσειν.

ἰδιωτισμοί.

Il ne le croit pas où il le voit.
δὲν τὸ πιστεύει ὅτι τὸν βλέπει.
croire conseil. ἀκούω συμβουλὴν.
bienheur eux ceux qui croient.
μακάριοι οἱ πιστεύοντες.

MAUDIRE ΚΑΤΑΡΑΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je maudis, dis, dit. sons,
sez, sent. καταρῶμαι.

imparfait.

je maudisais, sais, sait.
sions, siez, aient. ἐκαταρῶμην.

défini.

je maudis, dis, dit. dimes,
dites, dirent. καταράσθην.

indéfini.

j'ai maudit κ.τ.λ. καταράσθην.
prétérit antérieur.

j'eus maudit κ.τ.λ. καταράσθην.
plus que parfait.

j'avais maudit κ.τ.λ. εἶχον
καταρασθῆ.
futur absolu.

je maudirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

θὰ καταρῶμαι ἢ καταρασθῶ.
futur antérieur.

j'aurai maudit κ.τ.λ. θὰ ἔχω
καταρασθῆ.

CONDIT. présent.

je maudirais, rais, rait.
rions, riez, raient.

ἤθελον καταρῶμαι ἢ καταρασθῆ.
prétérit:

j'aurais maudit κ.τ.λ. ἤθελον
ἔχει καταρασθῆ.
futur.

maudis, qu'il maudisse,
ssons. ssez, qu'ils maudissent.

καταρῶ ἢ καταράσθῃ.
SUBJ. présent.

que je maudisse, sses, sse.
ssions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ καταρῶμαι ἢ καταρασθῶ.
imparfait.

que je maudisse, sses, ît.
ssions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ κατερώμην.
prétérit.

que j'aie maudit κ.τ.λ.

ὅτι νὰ καταράσθην.
plus que parfait.

que j'eusse maudit. κ.τ.λ.

ὅτι νὰ εἶχον καταρασθῆ.
INFINIT. présent.

maudire. καταρᾶσθαι.

préterit.

avoir maudit. καταρασθῆναι.
PART. actif.

maudissant. καταρώμενος.
passif.

maudit-e. καταραμένος.
prétérit.

ayant maudit. καταρασθείς.
futur

devant maudirai.
καταρασθησόμενος.

ΜΑΘΗΜΑ 28.

ÉCRIRE ΓΡΑΦΕΙΝ.

INDIC. présent.

j'écris, écris, écrit. écrivons,
écrivez, écrivent. γράφω.

imparfait.

j'écrivais, vais, vait.
vions, viez, vaient. ἔγραφον.

défini.

j'écrivis, vis, vit. vîmes,
vîtes, vîrent. ἔγραψα.

indéfini.

j'ai écrit κ.τ.λ. ἔγραψα.
prét. antérieur.

j'eus écrit κ.τ.λ. ἔγραψα.
plus que parfait.

j'avais écrit κ.τ.λ. εἶχον γράψει.
futur absolu.

j'écrirai, ras, ra. rons, rez,
ront. θὰ γράφω ἢ γράψω.

futur antérieur.

j'aurai écrit κ.τ.λ. θὰ ἔχω γράψει.
CONDIT. présent.

j'écrirais, rais, rait.
rions, riez, raient.

ἤθελον γράψει.

prétérit
j'aurais écrit κ.τ.λ. ἤθελον

ἔχει γράψει.
IMPERATIF. présent.
écris, qu'il écrive. écrivons,
écrivez, qu'ils écrivent.

γάρψε ἢ γράψε.
SUBJONCT. présent
que j'écrive, ves, ve.
vions, viez, vent.

ὅτι νὰ γράφω ἢ γράψω.
imparfait.
qua j'écrivisse, sses, it.
vissions, vissiez, vissent.

ὅτι νὰ ἔγραφον.
prétérit.
que j'aie écrit κ.τ.λ. ὅτι νὰ ἔγραψα
plus que parfait.
que j'eusse érit κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον γράψει.

INFIN. présent
écrire. γράφειν.

prétérit
avoir écrit. γράψας.

PARTIE actif.
écrivant. γράφων.
passif.

écrit-e. γεγραμμένος.
prétérit.

ayant écrit. γράψας.
futur.

devant écrit γράψειν.

ιδιωτισμοί.

Se faire écrire à une porte.
γράφω τ' ὄνομά μου (ἐπισκε-
πτόμενός τινα.

écrire sur le journal, sur le
grand livre. καταχωρῶ εἰς τὸ
καθημερινόν.

FRIRE ΤΗΓΑΝΙΖΕΙΝ.

Ῥῆμα ἐλλειπὲς ἐν τῇ ἀπαρεμ-
φάτῳ, ἔχει μόνον τὸν ἐνεστώτα
καὶ τὴν παθ. μετοχ. ἐν τῇ ὀρίστ.
τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα, τὸν μέλλ.
ὑποθ. καὶ ἐν τῇ προστακτ. τὸ 6'.
ἐνικ. πρόσωπον.

INDIC. présent.
je frís, frís, frit. τηγανίζω.
ἄνευ πληθυντικοῦ.

futur absolu
je frirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

θὰ τηγανίζω ἢ τηγανίσω.
futur antérieur
j'aurai frit κ.τ.λ.

θὰ ἔχω τηγανίσει.
CONDIT. présent.
je frirais, rais, rait. rions,
riez, raient. ἤθελον τηγανίσει.
prétérit.

j'aurais frit κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει τηγανίσει.
IMPÉRATIF.

fris. τηγάνιζε ἢ τηγάνισόν.
INFIN. présent.

frire. τηγανίζειν.
PAR. passif.

frit-e. τηγανισμένος.
Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἀναπληροῦν-
ται διὰ τοῦ faire καὶ τοῦ frire.
imparfait.

je faisais, frire κ.τ.λ. ἐτηγάνιζον.
défini.

je fis frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.
indéfini.

j'ai fait frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.
préter. antérieur.

j'eus fait frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.

plus que parfait.
j'avais, fait frire κ.τ.λ.
ἔχω τηγανίσει.
IMPERATIF.
qu'il fasse frire.
faisons, faites,
qu'ils fassent. frire.
τηγάνιζε ἢ τηγάνισον.
SUBJ. présent.
que je fasse frire κ.τ.λ.
ὅτι νὰ τηγανίζω ἢ τηγανίσω.
imparfait.
que je fisse frire κ.τ.λ.
ὅτι νὰ ἐτηγάνιζον.
prétérit.
que j'aie fait frire κ.τ.λ.
ὅτι νὰ ἐτηγάνισα.
plus que parfait.
que j'eusse fait frire κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον τηγανίσει.
INFIN. prêt.
avoir fait frire κτλ. τηγανίσας.
PART. présent.
faisant frire ἢ en . . τηγανίζων.
PART. prétérit.
ayant fait frire κτλ. τηγανίσας.
futur.
devant faire frire. τηγανίσειν.

LIRE ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.

INDIC. présent.
je lis, lis, lit. lisons, sez,
sent. ἀναγινώσκω.
imparfait.
je lisais, sais, sait. sions,
siez, saient. ἀνεγίνωσκον.
défini.
je lus, lus. lut. lûmes,
lûtes, lurent. ἀνέγνων.
indéfini.
j'ai lu κ.τ.λ. ἀνέγνωσα.

prét. antérieur.
j'eus lu κ.τ.λ. ἀνέγνωσα.
plus q. parfait.
j'avais lu κ.τ.λ. εἶχον ἀναγνώσει.
futur absolu.
je lirai, ras, ra. rons, rez, ront.
θὰ ἀναγινώσκω ἢ ἀναγνώσω.
futur antérieur.
j'aurai lu. θὰ ἔχω ἀναγνώσει.
CONDIT. présent.
je lirais, rais, rait,
rions, riez, raient.
ἤθελον ἀναγινώσκει ἢ ἀναγνώσει.
prétérit.
j'aurais lu κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει ἀναγνώσει.
IMPERAT. présent.
lis, qu'il lise. lisons,
sez, qu'ils lisent.
ἀναγίνωσκε ἢ ἀνάγνωθι.
SUBJ. présent.
que je lise, ses, se.
sions, siez, sent.
ὅτι νὰ ἀναγινώσκω ἢ νὰ ἀναγνώσω.
imparfait.
que je lusse, sses, lût.
lussions, ssiez, ssent.
ὅτι νὰ ἀνεγίνωσκον.
prétérit.
que j'aie lu κτλ. ὅτι νὰ ἀνέγνων.
plus q. parfait.
que j'eusse lu λ.τ.
ὅτι νὰ εἶχον ἀναγνώσει.
INFIN. présent
lire. ἀναγινώσκειν.
prétérit.
avoir lu. ἀναγνῶναι.
PARTIC. actif.
lisant. ἀναγινώσκων.
PARTIC. passif.
lu-e ἀνεγνωμένος.

prétérit.
ayant lu. ἀναγνώσας.
futur.
devant lire.

ἀναγνώσων.
ἰδιωτισμοί
Je ne puis bien lire dans son
âme. δὲν δύναμαι καλῶς νὰ
ἐμβατεύσω εἰς τὴν ψυχὴν του.
lire dans l'avenir. προγινώσκω
τὸ μέλλον.

ΜΑΘΗΜΑ 29.

SUFFIRE ΕΠΑΡΚΕΙΝ.

IND. présent.
je suffis, is, it. sons,
sez, sent. ἐπαρκῶ.
imparfait.
je suffisais, sais, sait.
sions, siez, saient. ἐπήρουν.
défini.
je suffis, is, it.. imes,
ites, irent. ἐπήρκεσα.
indéfini.
j'ai suffi κ.τ.λ. ἐπήρκεσα.
prétérit antérieur.
j'eus suffi κ.τ.λ. ἐπήρκεσα.
plus q. parfait.
j'avais suffi κ.τ.λ. εἶχον ἐπαρκέσει.
futur absolu.
je suffirai, ras, ra. rons, rez,
ront. θὰ ἐπαρκῶ ἢ ἐπαρκέσω.
futur antér.
j'aurai suffi. θὰ ἔχω ἐπαρκέσει.
CONDIT. présent.
je suffirais, rais, rait.
rions, riez, raient.
ἤθελον ἐπαρκέει ἢ ἐπαρκέσει.

prétérit.
j'aurais suffi κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει ἐπαρκέσει.
IMPÉR. présent et futur.
suffis, qu'il suffise. suffisons,
sez, qu'ils suffisent. ἐπάρκεσον.
SUBJONCT. prés.
que je suffise, ses, se.
sions, siez, sent.
ὅτι νὰ ἐπαρκῶ ἢ ἐπαρκέσω.
imparfait
que je suffisse, sses, it. ssions,
ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἐπῆρουν.
prétérit.
que j'aie suffi. ὅτι νὰ ἐπῆρκεσα.
plus q. parf.
que j'eusse suffi κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ἐπαρκέσει.
INFINIT. prés.
suffire. ἐπαρκεῖν.
prétérit.
avoir suffi. ἐπαρκέσαι.
PART. actif.
suffisant. ἐπαρκῶν.
passif.
suffi.
prétérit.
ayant suffi. ἐπαρκέσας.
futur.
devant suffire.
ἐπαρκέσων.

CONCLURE ΣΥΜΠΕΡΑΙΝΩ.

INDICATIF présent
je conclus, clus, clut. cluons,
cluez, cluent. συμπεραίνω.
imparfait.
je concluais, ais, ait.
concluions, iez, aient.
ἐσυμπεραίνων.

pret. défini.
je conclus, clus, clut. clûmes,
clûtes, clurent. συνεπέραννα.

indéfini.
j'ai conclu κ.τ.λ. συνεπέραννα.
prétérit antérieur.

j'eus conclu κ.τ.λ. συνεπέραννα.
plus q. parfait.

j'avais conclu. εἶχον συμπεράνει.
futur absolu.

je conclurai κ.τ.λ.
θὰ συμπεραίνω ἢ συμπεράνω.
futur antérieur.

j'aurai conclu. θὰ ἔχω συμπεράνει
CONDIT. présent.

je conclurais κ.τ.λ.
ἤθελον σὺμπεράνειν ἢ συμπεράνει.
prétérit.

j'aurais conclu κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει συμπεράνει.

IMPER. présent et futur
conclus, qu'il conclue.
concluons, ez, qu'ils concluent.

συπέραννον ἢ συμπεράνον.
SUBJ. présent.

que je conclue, ues, ue.
uïous, uïez, uent.

ὅτι νὰ συμπεραίνω ἢ συμπεράνω.
imparfait.

que je conclusse, sses, ût.
ssions, ssiez, ssent.

prétérit
que j'aie conclu. ὅτι νὰ συνεπέραννα
plus q. parfait

que j'eusse conclu κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον συμπεράνει.

INFINIT. présent.
conclure. συμπεραίνειν.

prétérit.
avoir conclu. συμπεράνειν.

PARTIC. actif.
concluant ἢ ἐν . . συμπεραίνων.

passif.
conclu. συμπεράνας.
prétérit.

ayent conclu. συμπεράνας.
futur.

devant conclure.
συμπερανῶν.

EXCLURE ΕΞΑΙΡΕΙΝ.

Κλίνεται ὡς τὸ ἀνωτέρω, ἀλλ'
ἔχει δύο παθητ. μετοχάς· exclu
καὶ exclus θηλ. éxclue, exclude.

ΜΑΘΗΜΑ 30.

ABSoudre ΑΠΟΛΥΕΙΝ.

Ἐλλειπές· ἄνευ ὁρ. καὶ παρα-
τατιχοῦ, εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἀ-
χρήστου soudre, ἔχον μόνον τὸν
ἐνεστ. τῆς ἀπαρεμφάτου.

INDIC. présent.
j'absous, absous, absout.
absolvent, vez, absolvent.
ἀπολύω.

imparfait.
j'absolvais, vais, vait. vions,
viez, vaient. ἀπέλυον.

indéfini.
j'ai absous κ.τ.λ. ἀπέλυσα.
préter. antérieur.

j'eus absous κ.τ.λ. ἀπέλυσα.
plus que parfait.

j'avais absous. εἶχον ἀπολύσει.
futur absolu.

j'absoudrai κ.τ.λ.
θὰ ἀπολύω ἢ ἀπολύσω.

futur antérieur.
j'aurai absous. θὰ ἔχω ἀπολύσει.

CONDIT. *présent.*
j'absoudrais κ.τ.λ.
ἤθελον ἀπολύει ἢ ἀπολύσει.
présérít.
j'aurais absous κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει ἀπολύσει.
IMPERAT.
absous, qu'il absolve, absolvons,
absolvez, qu'ils absolvent.
ἀπόλυε ἢ ἀπόλυσον.
SUBJ. *présent.*
que j'absolve, ves, ve.
vions, viez, vent.
ὅτι νὰ ἀπολύω ἢ ἀπολύσω.
plus q. parfait.
que j'eusse absous, κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ἀπολύσει.
INFINITIF.
absoudre. ἀπολύειν.
préterít.
avoir absous. ἀπολύσαι.
PARTIC. *actif.*
absolvant ἢ en . . . ἀπολύων.
passif.
absous-te. ἀπολελυμένος.
préterít.
ayant absous. ἀπολύσας.
futur.
devant absoudre.
ἀπολύων.

RESOUDRE ΑΝΑΛΥΩ.

Κλίνεται ὡς τὸ ἀνωτέρω ab-
soudre, ἀλλὰ τοῦτο ἔχει ἀόριστον
je résolu, παρατ. τῆς ὑποτακτ.
que je résolusse καὶ δύο μετο-
χάς· resolu δηλούσας ἀποφαι-
σθεὶς καὶ resous καταρτηθεὶς· κα-
τὰ τὴν τελευταίαν ἔννοιαν δὲν λαμ-
βάνει θηλ. δηλ. δὲν ἔχει ressouse.

MOUDRE ΑΛΕΘΕΙΝ.

INDICATIF *présent.*
je mouds, ds, d. lons,
lez, lent. ἀλέθω.
imparfait.
je moulais κ.τ.λ. ἤλεθον.
défini.
je moulus, lus, lul.
lûmes, lûtés, lurent. ἤλεσα.
indéfini.
j'ai moulu κ.τ.λ. ἤλεσα.
prét. antérieur.
j'eus moulu κ.τ.λ. ἤλεσα.
plus q. parfait.
j'avais moulu κ.τ.λ. εἶχον ἀλέσει.
futur absolu.
je moudrai. θὰ ἀλέθω ἢ ἀλέσω.
fut. antérieur.
j'aurai moulu. θὰ ἔχω ἀλέσει.
CONDIT. *présent.*
je moudrais κ.τ.λ. ἤλεθον.
préterít.
j'aurais moulu. κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει ἀλέσει.
IMPÉRATIF.
mouds, qu'il moule. moulons,
moulez, qu'ils moulent.
ἄλεθε ἢ ἄλεθον.
SUBJ. *présent.*
que je moule, les, le. lions,
liez, lent. ὅτι νὰ ἀλέθω ἢ ἀλέσω.
imparfait.
que je moulusse, sses, ût.
ssions, ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἤλεθον
préterít.
que j'aie moulu. ὅτι νὰ ἤλεθα,
plus que parfait.
j'eusse moulu κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ἀλέσει.
INFIN. *présent.*
moudre. ἀλέθειν.

<i>prétérit.</i>		<i>COND. présent.</i>
avoir moulu. ἀλέσας.	je peindrais. ἤθελον ζωγραφίσει.	
<i>PARTIC. actif.</i>		<i>prétérit</i>
moulant ἢ en . . ἀλέθων.	j'aurais peint. ἤθελ. ἔχει ζωγραφίσ.	
<i>passif.</i>		<i>IMPER. présent.</i>
moulu-e ἡλεσμένος.	peints, qu'il peigne. peignons,	
<i>prétérit</i>	peignez, qu'ils peignent.	
ayant moulu. ἀλέσας.	ζωγράφιζε ἢ ζωγράφισον.	
<i>futur.</i>	<i>SUBJ. présent.</i>	
devant moudre.	que je peigne, gnes, gne.	
ἀλέθειν ἢ ἀλέσειν.	gnions, gniez, gnent. ζωγραφίζω.	
	<i>imparfait.</i>	
ἰδιωτισμοί.	que je peignisse, isses, it. ssions	
On a moulu un homme de conps.	issiez, issent. ὅτι νὰ ἐζωγράφιζον.	
il a été moulu de conps. ἐ-	<i>prétérit.</i>	
ξηλοφόρτωσάν τινα, τὸν ἐτυμ-	que j'aie peint. ὅτι νὰ ἐζωγράφισα	
πάνισαν.	<i>plus q. parfait.</i>	
on a le corps tout moulu, on	que j'eusse peini κ.τ.λ.	
est tout moulu. εἶναι κατὰ-	ὅτι νὰ εἶχον ζωγραφίσει.	
κοπος, κατακομμένος.	<i>INFINITIF.</i>	
	peindre. ζωγραφίζειν.	
PEINDRE ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙΝ.	<i>prétérit</i>	
	avoir peint. ζωγραφίσει.	
<i>INDIC. présent.</i>	<i>PART. actif.</i>	
je peins, peins, peint. peignons	peignant ἢ en . . ζωγραφίζων.	
peignez, gnent. ζωγραφίζω.	<i>passif.</i>	
<i>imparfait.</i>	peint-e. ἐζωγραφισμένος.	
je peignais κ.τ.λ. ἐζωγράφιζον.	<i>prétérit.</i>	
<i>défini.</i>	ayant peint. ζωγραφίσας.	
je peignis, gnis, gnit. gnîmes,	<i>futur.</i>	
gnîtes, guirent. ἐζωγράφισα.	devant peindre. ζωγραφίσων.	
<i>indéfini.</i>		
j'ai peint κ.τ.λ. ἐζωγράφισα.	<i>ἰδιωτισμοί.</i>	
<i>prét. antérieur.</i>		
j'eus peint κ.τ.λ. ἐζωγράφισα.	Vos habits vous vont à peindre	
<i>plus q. parfait.</i>	τὰ ἐνδύματά σου σοὶ ἔρχονται	
j'avais peint. εἶχον ζωγραφίσει.	κάλλιστα.	
<i>futur absolu.</i>	il ne fallait que cela pour l'a-	
je peindrai. κ.τ.λ. θὰ ζωγραφίσω.	chever de peindre. τοῦτο ἔ-	
<i>futur antérieur.</i>	λειπε νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ (δηλ.	
j'aurai peint. θὰ ἔχω ζωγραφίσει.	διὰ νὰ γίνῃ σωστή ἡ δυστυχία).	
	se peindre le visage, les che-	

veux. βάφει τὸ πρόσωπον, τὴν
κόμην.
toiles peintes. ἀνθοβαφεῖς συνδό-
νας (τσίτια).
cela est bien peint. τοῦτο εἶναι
καλλιγραφία.

ΜΑΘΗΜΑ 31.

SUIVRE ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ.

INDIC. *présent*.
je suis, suis, suit. suivons,
suivez, suivent. ἀκολουθῶ.
imparfait.
je suivais, κ.τ.λ. ἠκολούθουν.
prétérit défini.
je suivis, vis, vit. vîmes,
vîtes virent. ἠκολούθησα.
indéfini
j'ai suivi κ.τ.λ. ἠκολούθησα.
prét. antérieur.
j'eus suivi κ.τ.λ. ἠκολούθησα.
plus q. parfait.
j'avais suivi κ.τ.λ.
εἶχον ἀκολουθήσει.
futur absolu.

je suivrai κ.τ.λ.
θὰ ἀκολουθῶ ἢ ἀκολουθήσω.
futur antérieur.

j'aurai suivi κ.τ.λ.
θὰ ἔχω ἀκολουθήσει.
CONJIT. *présent*.

je suivrais κ.τ.λ.
ἤθελον ἀκολουθεῖ ἢ ἀκολουθήσει.
prétérit.

j'aurais, suivi κ.τ.λ.
ἤθελον ἔχει ἀκολουθήσει.
IMPER. *présent*.

suis, qu'il suive. suivons,
suivez, qu'ils suivent.

ἀκολουθεῖ ἢ ἀκολουθῶν

SUBJ. *présent et futur*.
que je suive, ves, ve.
vions, viez, vent.

ὅτι νὰ ἀκολουθῶ ἢ ἀκολουθήσω.
imparfait.
que je suivisse, sses, it.
ssions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ ἠκολούθουν.
prétérit.

que j'eusse suivi κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ἀκολουθήσει.

INFIN. *prés*.
suivre. ἀκολουθεῖν.
prétérit.

avoir suivi. ἀκολουθήσας.
PARTIC. *actif*.

suivant. ἀκολουθῶν.
passif.

suivi-e. ἀκολουθημένος
prétérit.

ayant suivi. ἀκολουθήσας.
futur.

devant suivre.
ἀκολουθεῖν ἢ ἀκολουθήσειν.

Ἰδιωτισμοὶ

Suivre par honneur. παραπέμπω.
dire des choses qui se suivent.

λέγω πράγματα ἔχοντα συν-
άφειαν, σύμφωνα.

suivre de près. παρακολουθεῖ.
suivi μετ. καὶ ἐπ. δηλοῖ (ἐκτὸς

τῆς κυρίας σημασίας) συγκα-
λεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους, οἷον

un speciacle, un cours, suivi.
θέατρον, μάθημα συγκαζόμενον

ὑπὸ πολλῶν.

VAINCRE ΝΙΚΑΝ.

INDIC. présent.

je vaines, es, c. quons,
quez, quent.

νικῶ.

imparfait.

je vainquais κ.τ.λ.

ἐνίκων.

défini.

je vainquis, quis, quit. quîmes,
qîtes, quirent.

ἐνίκησα.

pret. indéfini.

j'ai vaincu κ.τ.λ.

ἐνίκησα.

prét. antér.

j'eus vaincu κ.τ.λ.

ἐνίκησα.

plus p. parfait.

j'avais vaincu κ.τ.λ. εἶχον νικήσει.

futur absolu.

je vaincrai κ.τ.λ. θὰ νικῶ ἢ νικήσω.

futur antérieur.

j'aurai vaincu κ.τ.λ. θὰ ἔχω νικήσει.

CONDIT. présent.

je vaincrais κ.τ.λ.

ἠθελον νικᾶ ἢ νικήσει.

prétérît.

j'aurais vaincu κ.τ.λ.

ἠθελον ἔχει νικήσει.

IMPÉRATIF.

vaines, qu'il vainque. quons,
vainquez, qu'ils vainquent.

νίκα ἢ νίκησον.

SUBJ. présent.

que vainque, ques, que.
quions, quiez, quent.

ὅτι νὰ νικῶ ἢ νικήσω.

imparfait.

que je vainquisse, sses, ît.
ssions, ssiez, ssent.

ὅτι νὰ ἐνίκων.

prétérît

que j'aie vaincu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ ἐνίκησα.

plus q. parfait.

que j'eusse vaincu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ εἶχον νικήσει.

INFIN. présent.

vaincre νικᾶν.

prét.

avoir vaincu. νικήσαι.

PART. actif.

vainquant ἢ en . . νικῶν.

passif.

vaincu-e. νενικημένος.

prét.

ayant vaincu. νικήσας.

futur.

devant vaincre.

νικῶν ἢ νικήσων.

ΜΑΘΗΜΑ 32.

Ἐράσεις ἢ γαλλισμοὶ τοῦ μόρου ἀρωμ. τῆς Α'. συζυγίας Aller
καὶ τῶν δύο ἀρωμάτων ῥημάτων Être καὶ Avoir.

ALLER ΥΜΑΓΩ.

διάφοροι χρήσεις αὐτοῦ.

Θέλοντες νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ἀγγείου τινὸς ῥέει τὸ ἐμπεριεχόμενον
ὕγρον, μεταχειριζόμεθα, αὐτὸ τὸ Aller ὡς τὸ ἀγγεῖον ῥέει ἢ τρέ-
χει. . . . s'en va.

Ὁ οἶνος, κ.τ.λ. θὰ χαθῇ. . . s'en ira.

Ὁ πυρετὸς, θὰ ἔλθῃ la fièvre s'en ira.

Ἡ ὥραιότης ἀρχίζει νὰ μαρμαίνεται commence s'en aller.

Πλησιάζει μεσημέριον. Il s'en va midi.

Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶναι πρόδηλον c'est sans dire.

Δὲν χορατεύει, κτυπᾷ μὲ τὰ σωστά του. Il n'y va pas de main morte.

Δὲν ἐπιθυμῶ εἰμὴ. . . Tous mes vœux vont à . . .

Πράττει τὰ πάντα ὀρθῶς. Il va droit en tout.

Ἀντὶ τοῦ ῥήμ. αὐτὸ πῶς στέκει καλὰ (δηλαδ. τὸ φόρεμα), cet ha-
bit vous va, ἢ vous sied bien.

Κινδυνεύει ἡ ζωὴ. . . Il y va de la vie.

Ἄν καὶ ἐκινδύνευεν ὅλη ἡ περιουσίᾳ του, quand il irait de tout
ce qu'il possède.

Ἀφίνει νὰ τὸν σύρουν ἀπὸ τὴν ρύτην Il se laisse aller.

Μὴ φαντασθῇς ὅτι. . . n'allez pas vous imaginer. . . (πρὸς με-
γαλειτέραν ἐμφασιν).

Τέλος πάντων-ἐάν ἐξακολουθῇ οὕτω - εἰς τὰ τελευταῖα - τὸ κάτω
κάτω - τὸ χειρότερον καὶ ἂν συνέβῃ. . . (κοινῶς). . . au long aller.

Χάνεται - θ' ἀρχίσῃ - τελειῶναι - ἐγρήγορα - s'en va - s'en va
commencer - s'en va finir - bientôt.

Διὰ νὰ ἐβγάλωμεν κηλίδας, faire s'en aller les taches.

Aller au trot, τρηποδισμός· au reculon, ἑπιστάλῃα de
côté, πλαγίως au devant de . . ἐμπροσθεν του. . . προὔπαντῶ τινά.

Τὸ πῦρ προχωρεῖ. . . le feu va.

Τὸ φόρεμα αὐτὸ σοῦ τεριάζει, cet habit vous va bien.

Αὐτὰ τὰ χειρόκτια εἶναι ὁμόζυγα. Ces gants là vont ensemble.

Μὴν ἀμφιβάλλῃς, μὴ σὲ μέλλει, θὰ ἐπιτύχωμεν, allez, nous en
viendrons à bout.

Τώρα θὰ ὑπάγω εἰς μίαν στιγμὴν θὰ ὑπάγω je vais y aller. Βέβαιος

Φράσεις ἢ ἰδιωτισμοὶ τοῦ Être.

A même, νὰ ᾔῃαι τις εἰς θέσιν, εἰς κατάστασιν, je suis à même de εἶμαι εἰς. . . νά. . .

Après quelqu' un ἀκολουθεῖ ὀπισθέν τινος· je fus. . . j'allai après lui ὑπῆγον ἀκολουθῶν αὐτόν.

Je suis au bout de voie δὲν ἐμποδίζω πλέον τίποτε.

Ma patience est au bout, ἔχασα τὴν ὑπομονήν.

A bout, je suis à bout, ἀπλήδῃσα κ.τ.λ.

Long temps, ἀργοπορῶ, vous fûtes long temps ἡργοπορήσατε.

Hors d'haleine, δυσκολία στεναγμοῦ, je suis maintenant en haleine. Τώρα ἔχω ἔργον.

Époiméne, τῆς τάξεως après καὶ τῆς αἰτιατικῆς, εἶμαι εἰς ἔργον διὰ τὴν ὑποθεσίν σου· je suis après l'ouvrage de votre affaire.

Ἀκολουθεῖ ὀπισθεν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν φίλου. Je suis après notre commun ami.

Être aux abois. Ὅταν ᾔῃαι τις εἰς τὰ ὀλίσθια, votre vieux bon homme est aux abois· ὁ εὐθύτης γέρων σου, εἶναι εἰς τὰ ὀλίσθια.

Bien aise, ὅταν εὐχαριστῇται τις ἢ χαίρει πολὺ je suis bien aise de vous voir honoré, χαίρω πολὺ βλέπων σε τετιμημένον.

A quel qu'un, τώρα ἔρχομαι, ἔρχομαι ἀμέσως je suis à vous ἔρχομαι εὐθύς.

En être là. Ἐπιμένω ἐκεῖ, μένω ἐκεῖ, ἐκαρσώθηκα ἐκεῖ j'en suis logé là.

Y être. Μαντεύω, vous n'y êtes pas δὲν ἐμάντευσα vous y êtes ἐμάντευσε.

A son aise, προηγουμένως τῶν ἀντωνυμιῶν mon, ton, son, κτλ. νὰ στέκη τις καλὰ νὰ ᾔῃαι εὐκατάστατος, ἀναπαυτικῶς, je n'étais pas à mon aise, δὲν ἔστεκα καλὰ.

N'aimer trop ses aises, νὰ μὴν ἀγαπᾷ τις παραπολὺ τὴν μαλθακότητα.

Une autre chose que. . . κάθε ἄλλο πρᾶγμα παρ' ὅπως ἐνόμιζα autre chose que je ne croyais.

Ravi d'aise. Εἶναι τις ὅλος περιχαρής, je suis ravi d'aise, ὁλος πλήρης χαρῆς.

Tout est dans l'or, Τὸ χρυσάφι εἶναι τὸ παντοδύναμον.

Qu'est ce? Τί εἶναι. Qui est ce? ποῖος, ποία εἶναι.

N'eut pas fait deux pas que voilà δὲν ἔκαμε 10 βήματα, νά-τον πάλιν.

N'était que votre ami. Ἐν δὲν ᾔτον φίλος σου.

Il est une heure deux heures, κ.τ.λ. εἶναι μία ὥρα.

Il est moins que généreux, εἶναι κατ' ἄλλο ἢ ἐλευθέρως.

Il y a bientôt dix ans... que... είναι σχεδόν 10 ἔτη ὁποῦ. . .
 Quand j'aurai fait jé vous irai joindre, ἄμω κάμω, ἡ τελειώσω,
 τὸ ἔργον μου, θὰ ἐλθῶ νὰ σὲ προσφθάσω
 Il s'est bātīt bien des maisons à Athènes ὠκοδομήθησαν πάμ-
 πολλοὶ οἰκίαι εἰς τὰς. . .

Διάφοροι ἄλλοι ἰδιωτισμοὶ ἡ φράσεις τοῦ Avoir.

Μετὰ τοῦ ῥήματος à faire (νὰ κάμω) ἔχει τὴν ἔννοιαν
 τοῦ ἔχειν ἐργασίαν.

Δὲν ἦλθον, διότι εἶχον ἐργασίαν πολλήν je n'y allai, ἡ je n'y vins
 pour ce que j'avais à faire

μὲ τὸ à choisir (νὰ ἐκλέξω)

Δὲν μένει ἄλλο ἡ νὰ ἐκλέξωμεν. Il ne nous reste, nous n'avons,
 qu'à choisir.

μὲ τὸ à se plaindre καὶ τὰς ἀντωνυμ. me, te, se, nous, vous, se.

J'ai à me, tu as à te, il, ἡ elle a à se, nous'avons à nous, vous
 avez à vous ils, ἡ, elles ont à se plaindre.

ἔχω αἰτίαν νὰ παραπονεθῶ ἔχω αἰτίαν νὰ. . .

Μὲ τὸ n'avoir que faire δὲν ἔχω νὰ κάμω.

Δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε ἐδῶ, je n'ai à faire rien ici.

μὲ τὴν de. . .

Δὲν ἔχω ἀνάγκην τοῦ βιβλίου κ.τ.λ. je n'ai que faire de votre
 livre je n'ai que de vous dire de vous faire savoir, de vous re-
 commander κ.τ.λ. δὲν ἔχω ἄλλου ἀνάγκην εἰμὴ νὰ σὲ εἶπω, νὰ σὲ
 κάμω γνωστὸν, νὰ σὲ συστήσω κ.τ.λ.

μὲ τὸ de quoi vivre (τὰ πρὸς τὸ ζῆν).

J'ai, tu as, il ἡ elle a, nous avons, vous avez, ils ἡ elles ont,
 de quoi vivre, ἔχω, ἔχεις, ἔχει, κ.τ.λ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

μὲ τὸ en avoir à. . . Τὸ νὰ ἦναί τις ἐνοχλημένος
 μετ' ἄλλου.

ἔχω λόγους, ἔχεις, ἔχει κ.τ.λ. νὰ τὰ ἔχω, νὰ τὰ ἔχῃς, κ.τ.λ. μὲ
 αὐτόν, μὲ αὐτήν, μὲ αὐτοὺς, μὲ αὐτάς.

J'ai des raisons en avoir à lui, à elle, à eux, à elles.

Avoir des chances

Τὸ λαμβάνειν ἀποτυχίαν περιστάσεως.

Il eut des chances dans toute sa vie. Ἐλαβεν ἀποτυχίας εἰς ὅ-
 λην του τὴν ζωὴν.

Avoir, de la reconnaissance de . . .

Εὐγνωμονεῖν εἰς τινα.

J'ai de la reconnaissance de vos bienfaits. Εὐγνωμονῶ ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων εὐεργεσιῶν.

μέ τὸ ἀναφορ. μόριον ἐν^τ προηγουμένων τῶν ἀντωνυμιῶν
vous, lui, elle, leur.

en avoir.	{	Je vous en aurai	pour - ton- jours	θέλω διατηρεῖ εὐγνωμοσύνην δι' ὑμᾶς, αὐτὸν, αὐτήν, αὐ- τοὺς πάντοτε.
		Je lui en aurai		
		Je leur en aurai		

μέ τὸ point de, ἢ point de l' . . .

Il n'a point d'esprit. Εἶναι ζῶον.

Il n'a point de l'esprit. Δὲν ἔχει πνεῦμα.

μέ τὸ point, καὶ μέ τὸ pas, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς.

N'avez-vous point vu? εἶδες ἢ ἀπάντ. ἢ ἀρνητικῇ ἢ καταφατικῇ.

N'avez-vous pas. . . vu? δὲν εἶδες ἀκολουθεῖ ἢ ἀπάντησις κα-
ταφατικῇ.

N'avez-vous point pris? ἐπῆρες ἢ ἀρνητικῇ, ἢ καταφατικῇ;

N'avez-vous pas pris? δὲν ἐπῆρες; καταφατικῇ.

μέ τὸ que faire à . . . (ἀρνητικῶς ἔχειν βάρος κατὰ τινος.

Je n'ai que faire à votre maître, κ.τ.λ. Δὲν ἔχω τίποτε κατὰ
τοῦ Διδασκάλου σου.

μέ τὰς ἀντωνυμίας mon, ton, son, notre, votre, leur
ἔχει τὴν ἔννοιαν περιουσίας.

Voici-mon, ton, son, notre, leur Avoir ἰδοὺ ἡ περιουσία μου
σου-του-της-μας-σας-των.

μέ τὸ pain cuit (ψωμί ψημένον).

Αὐτὸς εἶναι πολὺ δεινὸς καὶ κοινὸς ἰδιωτισμὸς, διαλαμβάνει τὴν
ἐννοιαν τοῦ ζῆν ἐν ἀρίσῃ εἶναι εἰς χρῆσιν προηγουμένων τῶν ἀντω-
νυμιῶν mon, ton, son, notre, votre, leur.

j'ai mon	{	pain cuit	{	ζῶ	{	nous avons notre	{	ζῶμεν
tu as ton				ζῆς		vous avez votre		ζῆτε
il a, ἢ elle a son				ζῇ		ils, ἢ elles ont leur		ζῶσι.

ἐν ἀνέσει

μέ τὸ beau faire καὶ beau dire

ματαίως ἐργάζεσθαι, πράττειν, ἐνεργεῖν, συμβουλ. κ.τ.λ.

Vous avez beau dire, beau faire, dele conseiller de le presser
κ.τ.λ. ματαίως τὸν συμβουλεύεις τὸν παραινεῖς κ.τ.λ.

μετὰ τοῦ bientôt ἐπομένου (ἐπιρρήμ.) ἐρωτηματ.

Avez vous bientôt fini d'écrire de lire de θὰ τελειώσης ἐγρά-
γορε τὴν γραφὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, κ.τ.λ. (μετεχειρίζοντο τὸν ἀόρι-
στον ἀντὶ τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς.

Mè τὸ vent d'une affaire, ἄνεμον ὑποθέσεως (κατὰ λέξιν)

ἔχει δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν «γνώσιν περὶ ὑποθέσεως».

Avez vous eu vent de l'affaire? ἔλαβες γνώσιν περὶ τῆς ὑπο-
θέσεως;

Mè τὸ bon pied bon oeil.

(Νὰ ἔχη τις μάτι πόδι καὶ αὐτὶ μὲ ὑποκείμενόν τι).

Vous devez avoir bon pied bon oeil avec un individu pareil
πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι μὲ ὅποιον ὑποκείμενον ἔχεις νὰ κάμῃς.

Mè τὸ motif à craindre. (νὰ ἔχη τις αἰτίαν λόγους, κ.τ.λ.
νὰ φοβῆται τὴν. .. συντάττεται μὲ αἰτιατικὴν).

J'eus à craindre son inconstance, ἔλαβον αἰτίαν, λόγους, κ.τ.λ.
νὰ φοβηθῶ τὴν ἀστασίαν του, τῆς διαγωγῇ σου κ.τ.λ.

Μ Α Θ Η Μ Α 33.

Συλλογὴ ἰδιωτισμῶν διαφόρων, διὰ λέξεων
ἀπλῶν καὶ συνθέτων.

Un courtisan ἄρσ. αὐλικὸς γυναικονόλαξ.

Une courtisane θηλ. δημοσίᾳ πόρνη.

Bon homme, ἀπλοῦς μὲ ὀλίγον πνεῦμα εὐαπάτητος.

Homme bon, καλὸς, εὐνοϊκὸς ἐλεήμων.

Certaine nouvelle, εἰδησίς τις.

Nouvelle certaine, εἰδησις βεβαία.

Et vous voila, σεῖς οἱ ἄλλοι.

Le voila bien, νάτον ἐδῶ.

Nous voila quittes, ἰδοὺ, εἴμεθα ἴσια ἴσια.

Ne nous voila pas mal, δὲν πηγαίνομεν κακῶ.

Voila parler, ἰδοὺ τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν.

A cela près, ἐκτὸς τούτου.

A une grande vanité près les heros sont faits comme les au-
tres hommes, ἐξαίρουμένης τῆς μεγάλης ματαιοφροσύνης, οἱ ἥρωες
εἶναι ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.

Rompre la visière à quelqu'un, λέγω κατὰ πρόσωπον δυσά-
ρεστόν τι.

Les joutes παιγνίδιον μονομαχίας.

Les tournois, μονομαχία ὑπὸ τῶν ἀγωνιστῶν.

A bout devoie, ἐξάντλησις ὅλων τῶν μέσων δὲν ἐλπίζω τίπο-
τε ἄλλο.

Fraser la corde, ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

La bailler bonne, μᾶς τὴν ἐπώλησεν ἐξαίρετα.

Il me la donna belle, μᾶς τὰ πωλεῖ καθὼς ἡξέυρει.

Empaumer une affaire, ἀνχλαμβάνω ὑπόθεσιν· τίνα καὶ τὴν ἐξα-
κολουθῶ δραστηρίως.

Servir sur les deux toits, βοηθῶ τίνα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ.

Il n'était moins que généreux, εἶναι κάθε ἄλλο ἢ γενναῖος.

On ne laisse pas de s'amuser malgré, δὲν παύουν τοῦ νὰ. . .

ἄκοντες.

A ce qu'il me semble, καθὼς μοι φαίνεται.

Nous voila à nous lamenter, ἰδοὺ πάλιν παρὰπونا.

De vous dire comment! . . νὰ σὲ εἰπῶ πῶς! . . αὐτὸ εἶναι ἴσια
ἴσα ὅπου δὲν ἡξέυρω.

Qu'est ce que de nous, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν.

Trouver quelqu'un ou quelque chose à dire, μέμφομαι παρα-
πρῶ ἔλλειψιν.

Un fou rire, γέλωτος τοῦ ὁποίου δὲν εἴμεθα κύριοι.

Un rire fou, γέλωτος ἄνευ αἰτίας.

Termes propres, λέξεις φανερόνουςαι σαφῶς τὴν ιδέαν. . .

Propres termes, τὰς ἰδίας λέξεις αἱ εἶπον.

Quell'est votre erreur! εἰς τί ἔσφαλες ἡπατήθης.

Quelle erreur est la vôtre, πῶς ἐπεσε εἰς ἓν τοιοῦτον λάθος.

Air grand, εὐγενὲς φυσιογνωμία.

Grand air, μεγάλου ἄρχοντος.

Un homme petit, μικροῦ ἀναστήματος.

Un petit homme, μὲ πράττων πρεπόντως.

Un grand homme, μὲ μεγάλην εὐφυΐαν.

Un homme grand, ὑψηλός.

Un homme brave, ἀτρόμητος γενναῖος.

Un brave homme, καλὸς ἄνθρωπος γλυκὺς τὸν τρόπον, καλοκάγαθος.

Une fausse clef, ἀντικλειδί.

Une clef fausse, ἄλλο κλειδί.

Une eau morte, ὁποῦ δὲν κινεῖται.

Une femme sage, φρόνιμος.

Une sage femme, ναία.

Donner dans la visiere, ἐμπνέειν ἔρωτα.

Femme grosse, ἔγκυος.

Grosse femme χονδρὰ, παχέια.

Galant homme, εὐγενής.

Homme galant, γυναικικόλαξ.

Gentil homme, εὐγενής.

Homme gentil, κομψός.

Malhonête homme, ἄνευ τιμῆς μήτε αἰσθήματος.

Homme malhonête, μὴ πράττων κατὰ τὸ πρέπον.

Nouvel habit, καθούριον φόρεμα.

Habit nouveau, habit neuf, νέου συρμού.

Vin nouveau, κρασί νέον.

Nouveau vin, νεωστὶ τρυπημένον τὸ βραῆλι.

Homme pauvre, πτωχὸς ἄνθρωπος.

Pauvre homme, ἄνευ ἀξιοῦ, ἀθλιος ἀνίκανος.

Pauvre Auteur, συγγραφεὺς ἀνίκανος.

Auteur pauvre, συγγραφεὺς πτωχός.

Lengue pauvre, οὐχὶ ἐκφραστικὴ καλῶς.

Pauvre langue, ἄνευ γλυκύτητος λέξεων, ἑνεργητικότητος, ὠ-
ραιότητος.

Plaisant homme, νόστιμος ἀστεῖος.

Homme plaisant, χαρίεν.

Plaisant personnage, προπέτης, ἀξιοκαταφρόνητος.

Personage plaisant, ἀστεῖος πνευματώδης.

Plaisante comédie, κακὴ κωμωδία.

Comédie plaisante πλήρης νοστιμάδας, λεπτότης.

Haut ton, προπέτης, αὐθάδης.

Ton haut, φωνὴ ὑψηλή.

Honête homme, εὐγενής, μὲ τρόπους τιμίους.

Homme honête, μὲ ἠθικὴν καὶ εὐγένειαν.

Mortel, ἡ mortelle, αὐτὸ τὸ ἐπίθετον πρὸ οὐσιαστικοῦ φανερώνει
ιδεῖν ὑπερβολῆς μεγίστης. Il va vingt mortelles lieues... ὑπάρ-
χουσιν 20 (κοτζά) λεῦγαι.

Σημείωσις. Ὅσκις τὸ mortel προηγείται οὐσιαστικοῦ σημαίνει
ὑπερβολὴν, ὅταν δὲ ἔπεται αὐτοῦ σημαίνει θνητός, ἢ θνητόν.

Nous avons marché quatre mortelles lieues, ἐπεριπατήσα-
μεν 4. ὀλοκλήρους λεύγας.

La vie presente est mortelle, ἡ παρούσα ζωὴ θνητή.

μὲ τὸ que.

C'est une terrible passion que le jeu, δὲν εἶναι οὐδὲν φοβερώτε-
ρον τοῦ χαρτοπαίξιν.

Cen'est pas trop que cela, αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερβολικόν.

Il n'est que d'avoir du courage, δὲν ἐλλείπει ἢ ἡ γενναϊότης.

Si j'étais que de vous, ἐὰν ἦμην εἰς τὴν θέσιν σου.

C'est à faire à moi que de . . . είναι ἐδική μου φροντίς νά . . .

A qui mieux mieux, ὅποιοι καλλίτερον τοῦ ἄλλου.

Que plus est, καὶ τὸ περισσότερον ὁμιλοῦντες

Que pis est, καὶ τὸ χειρότερον ἀλλήλοις

Voyons à qui l'aura, ἄς ἴδωμεν ποῖος πρῶτος θὰ λάβῃ αὐτό.

Que ça, que là, ὁ μὲν ἐδῶ, ὁ δὲ ἐκεῖ.

Le mas que, προσωπὶς (γένος ἀρσενικοῦ).

La masque, ἄσχημοι, γραῖα πονηρά (γένους θηλ.).

La souris, ποντικὸς (γένους θηλ.).

Le souris, μειδιάμα (γένους ἀρσενικοῦ).

Entre sol, κατωγείου τὸ ἐπάνω μέρος.

Il n'y a pas jus qu'aux enfants que ne s'en mêlent, καὶ τὰ παῖδια αὐτὰ ἀναμιγνύονται.

Entrer bien dans, son rôle, τὸ ἀρχίζειν καλῶς ἐν ἔργον.

Se panser, σφογγίζω τὴν πληγὴν.

Obseder, στενοχωρῶ τινα ἐκ τοῦ πλησίον παρὰπολύ.

S'en passer, τὸ νὰ ἦναι ἀδιάφορον πρᾶγμα τι.

Vous vous en passez, αὐτὸ σὲ εἶναι ἀδιάφορον.

C'est vous qui a pris mon livre mais j'en posserai, τὸ νὰ μὴ συναισθάνεσθε τὴν ἔλλειψιν πράγματός τινος.

Tenir aux principes, προσκαλοῦμαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Je tiens toujours à vos principes, προσκαλοῦμαι εἰς τὰς ἀρχάς σου

Assises, Σύνοδοι Δικαστικῆ Συνέδρων.

La Cour d'Assises de Paris, τὸ Δικαστ. τῶν Συν. τῶν Παρισίων.

Besicles, ματουῶλια.

Brussailles, χαμόκλαδα.

Britelles, ἀναρτῆρ ἐξαρτῶν τὰ βρακίᾱ ἀπὸ τῶν ὤμων.

Décombres, κρεμάσματα.

Entraves, κωλύματα.

Dans ces entrefaites, εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ.

Proches Ὑπογενής.

Alies

Entre-sol, τὸ ἐπάνω πάτωμα.

Brise-cou, σκάλα παλαιὰ κινδυνώδης.

Abat-jour, φεγγίτης.

Coup-gorge, κλεπτότοπος.

Creve-cœur, βασανισμός.

Gripe-sou χρηματολόγος.

Hausse-Col, περιδέραιον εἰς τὸν λαιμὸν ἀξιοματικοῦ.

Premices, ἀπαρχαί.

Vergeter, ῥαβδίζω τὰ φορέματα.

Matou, γάτος

Loup-grrou, ἀκοινώνητος ἄνθρωπος.

Devenir assomant avec... ζαλίζει τις μὲ τὰς...

Il devient assomant avec ses sottises, ζαλίζει μὲ τὰς ἀνοησίας του.

Quant il l'aurait maltraites qu'en serait il? ἂν καὶ ἤθελε τὸν μεταχειρισθῇ κακῶς τί ἤθελε συμβῇ.

Il fait cher vivre, εἶναι ἀκριβεία.

Se mettre à bailler, ἀρχίζουν νὰ χασμουρίζουν.

Emporter, ἔχει δύο διαφορούς ἐννοίας, παραφέρομαι, υπερβαίνω, καὶ ἰσχύω. Ἡ πρώτη αὐτοπαθῶς τὸ ῥῆμα διὰ τῶν ἀντωνυμικῶν, me, te, se, κ.τ.λ. Ἡ δευτέρα ἐνεργητικῶς διὰ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, le, la, les.

Ἡ ἀθωότης του ὑπερίσχυε τῆς ἀδικίας. Son innocence l'emporta sur l'injustice.

Παραφέρθη τόνον πολὺ ὥστε ἐπιάσθημεν. Il s'emporta autant que nous fûmes aux prises.

Pour le coup, διὰ ταύτην τὴν φορὰν μόνον, διὰ τελευταίαν φορὰν.

Je lui en parlerai pour le coup, θέλω τοῦ ὁμιλῆσαι περὶ τούτου διὰ τελευταίαν φορὰν,

Κατάλογος τῶν λέξεων ὅσαι δὲν ὑπόκεινται εἰς
τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς καὶ
ἔχουσιν ἄφωνα γράμματα.

B.	Achaïe.	Cerf.
ἄφωνον ἐν τέλ. λέξεως.	Achellous.	Boeufs.
	Alchimelec.	Oeufs.
Plomb.	Archéologie.	Neufs.
Aplomb.	Archeographie.	Chef d'Oeuvre.
Surplomb.	Archetype,	Nerf de Boeuf.
	Archiepiscopal.	Oeuf frais.
C.	Archonte.	neuf sequins.
ἄφωνον ὡς ἄνωθεν.	Bachanals.	
	Bachus.	G. (ἄφωνον).
Broc.	Catechumenes.	
Clerc.	Chaos.	Coing.
Marc.	Chiliarque.	Poing.
Blanc.	Acheron.	Étang.
Franc.	Archab.	Rang.
Jonc.	Archange.	Sang.
Accroc.	Chilogone.	Seing.
Tronc.	Chersonese.	Long.
Almanach.	Chanaam.	Bourg.
Estomach.	Chalcedonie.	Faubourg.
Tabac.	Chalidonie.	Doight.
Donc.	Choeur.	Legs.
Laos.	Chirographie.	Vinght.
Escroc.	Zacharie.	Vieux oing.
Estanc.	Cholera-Morbus.	
Flanc.	Choristes.	GN. προφέρεται
Cambric.	Chorographie.	ὡς τὸ ἑλλ. γκ.
Sambouc.	Eucharistie.	
Arsenic.	Exarch.	Cognat.
Μὴ τελικὸν προφέρ.	Machabeé.	Cognition.
ὡς ἑλλην. κ.	Orchistre.	Agnat.
	Psiché.	Diagnose.
CH.	Nabuchodonosor.	Inespugnable.
		Stagnation.
Archangel.	F. (ἄφωνον).	Ignée.
Anachorit.		Ignicole.
Achille.	Clerf.	ignition.

προφέρεται οὕτω καὶ
ἐν ἀρχῇ λέξεως.

L. ἄφρωνον.

Baril.
Chenil.
Coutil.
Fils.
Fusil.
Gril.
Fenil.
Fournil.
Fraisil.
Goupil.
Nombril.
Outil.
pouls.
persil.
Souil.
Sourcil.
Redul.
Verrouil

L. ὑγρόν.

Vaillant.
Email.
Treile.
Trenet.
Senes.
Eenouil.
Accueil.
Cueillir.
Oeil.
Seille.
Fille.
Coutiller.
Connilliere.
Bequillant.
Etrille.
Ardillon.

Milleret.
Mellet.

L. μὴ ὑγρόν.

Brillant.
Sillon.
Achille.
Anguille.
Capillement.
Capillature.
Codicille.
Destillateur.
Imbecille.
Pupille.
Papille.
Village.
Ville.
Tranquille.

M. ἄφρωνον.

Damnable.
Condamnable.
Automne.

P.

ἄφρωνον μὴ τελικόν.

Anabaptisme.
Anabaptistes.
Baptême.
Baptiser.
Aaptistere.
Comptabilité.
Comptable.
Comptant.
Compte.
Sept.
Compter.
Domptable.
Compteur.

Compteuse.
Printemps.
Comptoir.
Exempt.
Temps.
Domptable.
Prompte.
Promptement.
Promptuaire.
promptitude.
indomptable.

P.

προφερόμενον ἐν τέλει
λέξεων.

Cap.
Jalap.
Cep.
Sop.
Stoop.

μὴ προφερόμενον.
Beaucoup.
Drap.
Trop.

Q.

Γενικὴ ἀρχὴ
Αἱ συλλαβαὶ qua.
que, qui, quo, προ-
φέρονται ὡς τὸ ἐλλη-
νικὸν κουά, κου, κουί,
κουό.

Adequat.
Equestre.
Equilaterus.

κ. τ. λ.

ἡ συλλαβὴ quai προ-
φέρεται μονοφώνως καὶ
ἡ quoi, προφέρεται
κοά, ἐλληνικόν.

Σημείωσις.

Τὸ τελικὸν q προ-
φέρεται συνήθως εἰς
τάς λέξεις eoq, cinq,
μένει δὲ ἄφωνον εἰς τὴν
σύνθετον eoq-d-Inde,
ὡς καὶ εἰς τὴν λέξιν
cinq, πρὸ συμφώνου·
cinq garçons.

R.

προφέρεται εἰς τὰς κα-
ταλήξεις εἰς er πρὸ
φωνήεντος.

Amer.

Aber.

Asper.

Auster.

Aster.

Hier.

Belveder.

Cuiller.

Cancer.

Cacheter.

Couroeer.

Gester.

Palpiter.

Liber.

Cher.

Ether.

Fer.

Fier.

Frater.

Gester.

Hiver.

Lucifer.

Magister.

Macer.

Mer.

Ver.

Vomer.

ὡς καὶ εἰς τὰ κύρια
ὀνόματα τὸ r τελικόν.

S. ἄφωνον.

Fils.

Εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν

εἶναι ἄφωνον καὶ τὸ l.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν
λέξεων ὡς τὸ σ ἐλλη-
νικόν, ἐν μέσῳ δὲ λέ-
ξεως μεταξὺ φωνήεν-
τος ὡς ζ ἐλληνικόν.

T.

προφέρεται εἰς τὰς
ἀκολουθούς λέξεις.

Abdest.

Accepit.

Aconit.

Discapit.

Boot.

Brut.

Christ.

Compost.

Concept.

Contre-punet.

καὶ εἰς πολλὰς λέξεις
ξένων γλωσσῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΕΡΟΣ Α.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικ. γλώσσ. 11	Choir., μὲ ἰδιωτ. 73
Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων. 12	Clore. τὸ αὐτό. 91
Περὶ τῶν διπλῶν ἢ συνθέτων φωνηέντων 17	Confire. τὸ αὐτό. 110
Περὶ τῆς ἐπιβρίνου φωνῆς τῶν m καὶ n. 21	Canclore. τὸ αὐτό. 115
Περὶ τῶν Διφθόγγων. 27	Conquerir. τὸ αὐτό. 67
Περὶ τῶν 17 συμφώνων τῆς Γαλλ. γλώσσ. 27	Coudre. τὸ αὐτό. 100
Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν ch, ge, gi, g, καὶ τοῦ l ὀγρεῦ. 37	Courir. τρεῖς ἰδιωτ. 59
	Croire. ἄνευ. 111
	Cueillir. ἄνευ. 69
	Cuire. (ὀμαλὸν) μὲ ἰδιωτισμ. 88

D.

ΠΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων τῶν 4 συζυγιῶν, καὶ περὶ τινων ὀμαλῶν τῆς Α'. συζυγίας. 41	Déchoir. μὲ ἰδιωτ. 73
Περὶ τοῦ ῥήματος Aller. 46	Dire καὶ redire. τὸ αὐτό. 30
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Β'. συζυγίας 56	
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Γ'. συζυγ. 72	E.
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Δ' συζυγ. 86	Échoir. μὲ ἰδιωτ. 72
	Éclorre. τὸ αὐτό. 92
	Écrire. ἄνευ. 112
	Être. μὲ ἰδιωτ. 122
	Excluse. ἄνευ. 116

F.

Πιναξ τῶν ἄνωμ. ῥημάτων.

A.

Absoudre. . . ἄνευ ἰδιωτισμοῦ. 116	Faire. μὲ ἰδιωτ. 104
Acquerir. δύο ἰδιωτισμοὺς μόνον. 62	Faillir. ἄνευ. 60
Aller . . μὲ πολλοὺς ἰδιωτισμούς. 46	Falloir. μὲ ἰδιωτ. 73
Assaillir. . . τὸ αὐτό. 66	Finir. ἄνευ. 56
Asseoir, ἢ s'asseoir. ὀλίγους ἰδιωτ. 83	Frite. ἄνευ. 113
Avoir. 123	Fuire, ἄνευ. 60

B.

Battre, μὲ ἰδιωτ. 101	Maudire. ἄνευ ἰδιωτ. 111
Boire. τὸ αὐτό. 87	Mettre. μὲ ἰδιωτ. 94
Bouillir. ἄνευ. 87	Moudre. ἄνευ. 117
Braire. ἄνευ. 100	Mouvoir. ἄνευ. 81
Bruire. ἄνευ. 103	Mourir. μὲ ἰδιωτ. 61

C.

Circoneire. ἄνευ ἰδιωτ. 109	Neitre. ἄνευ ἰδιωτ. 108
	Noire. τὸ αὐτό. 108

N.

ΠΑΡΟΡΜΑΤΑ.

Σελ. 44 στίχ. 8 grave.-circonflexe. σελ. 42 στίχ. 9. ζύμη ἀντί
 ζίκη-σάγγα ἀντί πύγμα. 46 ouvert σελ. 43 στίχ. 4 δυνατή, σελ.
 45 στίχ. 2 il de goutte 44 masse. 29 voler, πετῶ ἀντί θετῶ 37
 Grèce. σελ. 45 στίχ. 4 hais, 6 ὅ,τι 29 aiguille 30 anguille, 34
 sa guise, 47 στίχ. 20 au σελ. 48 στίχ. 4 douarière 43 fesant
 46 il fesait. 47 noas fesions σελ. 49 στίχ. 4 taon ἀντί toon. 7
 obligemement 20 Lyonnais 34 bateau, σελ. 21 στίχ. 47 solennel
 49 sel gemme. σελ. 22 στίχ. 2 que 44 Hibräim. 47 rongeurs
 23 triumvir 29 onest-orrive σελ. 23 στίχ. 19 κακριμένως σελ.
 24 στίχ. 3 fesais 46 eoire 47 courroie 21 ondoiemement σελ. 25
 στίχ. 5 ἀκολουθουμένου, μετὰ ἀντί μεταξύ 42 soit. 47 μπαραγοὺν
 ἀντί μπαραγκοῦν σελ. 26 στίχ. 9 chiourme σελ. 27 στίχ. 6 sur-
 plomb, 27 syndie (συνδικὸς) 28 ζατρίκιον ἀντί σάκκος σελ. 28
 στίχ. 5 ἄφωνον ὡς 46 aunes 47 neun 28 aigüire 29 θήξις.-aigu.
 σελ. 29 στίχ. 45 ἀρπάγη ἀντί ἡρπάγη. 24 housse 22 hausiére
 27 heiduque. σελ. 30 στίχ. 46 βιάζω ἀντί ὀνάζω, 29 ψήκτρα.
 37. Hollande. σελ. 31. στίχ. 2 ἀνθρωποθήρας. 3 haricot. 40 κη-
 νήτης. 44 hideux. 42 ἰσχομύλη.—σεῖω. σελ. 22 στίχ. 10 il ἀντί
 ils. 18 colomaie. σελ. 33 στίχ. 6 impudent. 20 septicisme. σελ.
 34 στίχ. 12 ont. 13 ἀγέρωχος. 44 léger. 17 fier 20 frater. σελ.
 35 στίχ. 18 dessécher. 22 presence, 24 dissemblable ἀνόμοιος.
 σελ. 37 στίχ. 4 φωνῆεν μὲν ἀντί δ'. 3 χρῶμαι. 4 apuyer. 34. ca-
 téchumène. σελ. 38 στίχ. 44 cognat. 49 καττους. 21 Regneaud.
 27 Achille. σελ. 44 στίχ. 5 éler ἀντί eles. 43 ἔγραφον. 24 entre-
 prennés. σελ. 42 στίχ. 4 διὰ ἀντί παρὰ. 3 διὰ ἀντί παρὰ. 8 φονεύω.
 40 ἐπὶ ἀντί τὸν. 44 κρίγοντες κρίνομεν. 30 Acquerir. σελ. 43 στίχ.
 8 ἀκμάζουσα. 25 πρέπον ἀντί πρεπόντως. σελ. 44 στίχ. 46 οἱ δ' ἐλ-
 λείποντες. 48 γελῶ ἀντί φιλῶ. 25 ἀλέθω ἀντί πλείθω. σελ. 47 στίχ.
 9 allez-vous. 47 n'allèrent. σελ. 49 στίχ. 6 fûmes nous. σελ. 52.
 στίχ. 19 nous en irons. σελ. 66 στίχ. l'éducation. σελ. 74
 στίχ. 6 peuvent. 43 il put. σελ. 88 στίχ. 43 santé. σελ. 95 στίχ.
 34. même.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΙΑΣ *

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας